[illegible] [illegible]

[illegible], 20 [illegible] ~~7~~ 6

16 [illegible] 1934

[illegible]

[illegible]211, N15AB

N34·20·6.

187525

உ

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	பவ௵ மார்கழிமீ கஉ	பகுதி
20	1934௵ டிஸம்பர்மீ 16உ	6

கடவுள் வணக்கம்.

இன்பக் கடலிற் புகுந்திடுவோன்
இரவும் பகலும் தோற்றாமல்
அன்பிற் கரைந்து கரைந்துருகி
அண்ணா அரசே எனக்கூவிப்
பின்புற் றழுஞ்சே யென விழிநீர்
பெருக்கிப் பெருக்கிப் பித்தாகித்
துன்பக் கடல்விட் டகல்வேனோ
சொரூபா னந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே. (1)

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச் சடிலக்
கோவே மன்றிற் கூத்தாடற்கு
எழுந்த சுடரே இமயவரை
என்றாய் கண்ணுக்கு இனியானே
தொழுந்தெய் வமுநீ குருவுநீ
துணைநீ தந்தை தாயுநீ
அழுந்தும் பவநீ நன்மையுநீ
ஆவி யாக்கை நீதானே. (2)

விண்ணருவி மேன்மேல் விளங்குவபோ லேயிரண்டு
—வி வெள்ளமொடு கைகூப்பித்—தண்ணமிர்த
—ந்த வெற்பே எனத்தொழுவோர்
—ளி. (3)

—ர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ் சும்மாவிருஞ்சொல்
வருமோ பராபரமே. (4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் துன்பக் கடலினின்றும் கரையேறி இன்பக் கடலிற் புகவேண்டும் என்று முறையிடுகின்றார்

(இ-ள்.) சொரூப ஆனந்தச் சுடர்க் கொழுந்தே! இன்பமயமான சமுத்திரத்தில் பிரவேசித்தற் பொருட்டு இரவும் பகலும் காணாமல் அன்பினால் கரைந்து கரைந்து தேகம் தளர்ந்து மனமிளகி அப்பா! அரசனே! என்று அழைத்து, பின்னாகத் தொடர்ந்து அழாநின்ற குழந்தையைப் போலக் கண்ணீரை மிகவும் பெருகச் செய்து, பித்தங்கொண்டவனாகித் துன்பமாகிய கடலினின்றும் நீங்குவேனோ என்க.

இன்பக் கடலாவது அந்தர்முகத்தே நின்று இரண்டற அனுபவிக்கும் திருவருள். துன்பக் கடலாவது பகிர்முகத்தே நின்று பிரபஞ்சத்தை அநுபவித்தல். அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும் என்னும் பழமொழிக் கிணங்க மனங் கசிந்து அழைக்கும் அன்பர்க்கே முதல்வன் அருள் செய்வான் என்பார் "விழிநீர் பெருக்கிப் பெருக்கிப் பித்தாகி" என்றனர்.

2. இதனால் "எல்லாம் நீயேயாகி விளங்குகின்றாய்" என்று சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து போற்றுகின்றார்.

(இ-ள்.) வெண்மை திகழும் பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சடாபாரத்தினையுடைய இறைவனே! சபையில் நடனம் செய்தற்பொருட்டுத் தோன்றிய ஞான வொளியே! இமயத்தில் அவதாரம் செய்த அடியேனது அன்னையாகிய உமாதேவியின் நேத்திரங்கட்கு இனிமையாயிருப்பவனே! அடியேன் வணங்கும் கடவுளும நீயே! ஆசாரியனும் நீயே! தாயும் நீயே! அடியேன் அழுந்திக்கிடக்கிற பவரூபமும் நீயே! நன்மையும் நீயே! உயிரும் நீயே! உடம்பும் நீயே என்க.

இங்கே பிறை என்றது ஒற்றைக் கலையினை. மன்று என்றது சிதம்பரத்தினை; கூத்தாவது—கனக சபையின்கண்ணே செய்யும் ஞான நடனம்; சுடர்—ஞான வொளியாய்த் திகழும் நடராஜமூர்த்தி. ஆன்மாக்களின் புண்ணிய பாவத்திற்கு ஏதுவாகிய கன்மமானது சடமாயினும், முதல்வன் சந்நிதான விசேஷத்தால் காரியப்பட்டுப் பலனை அளிக்குமாகலின் "அழுந்தும் பவ நீ நன்மை நீ" என்றனர். முதல்வன் அந்தராத்மாவாக இருந்து உயிரை அசைவிக்க அது யாக்கையினை அசைவிக்கின்றதாகலின் "ஆவி யாக்கை நீ தானே" என்றனர்.

3. இதனால் திரிகரண சுத்தியாய் இறைவனைத் தொழுவோரின் உள்ளத்தில் ஞான ஒளியாகிய இறைவன் விளங்குவான் என்கிறார்.

(இ-ள்.) வானத்திலுள்ள அருவியாகிய கங்கை மேலும் மேலும் பெருக்கெடுத்து ஓடுவது போல இரண்டு கண்களிலும் அருவிப் பெருக்குடன் அஞ்சலித்து, குளிர்ச்சி பொருந்திய வெள்ளமே! இன்ப வடிவாகிய மலையே! என்று ஸ்துதி செய்து வணங்குவோருடைய மனத்தின் கண் ஞான ஒளியாகிய இறைவன் விளங்குவான் என்க.

கண்[illegible] பெருகச் செய்தல் மனத் தொழில்; கைகூப்புதல் காய[illegible]பே எனல் வாக்குத் தொழில்.

ஆனந்தபோதினி
பவ௵ மார்கழி௴ 1௳

குடி கெடுக்கும் குதிரைப் பந்தயங்கள்

குடி கெடுக்கும் கிண்டிக் குதிரைப் பந்தய காலம் வந்து விட்டது. சென்னைமா நகரில், முன்னர், குதிரைப் பந்தயக்கடைகளின் தொல்லை சகிக்க முடியாமல் இருந்தது. சந்து பொந்துகளிலும் மூலை முடக்குகளிலும் இந்தச் சூதாட்டக்கடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. தெருக்களில் ஜன நடமாட்டத்திற்கும் வண்டிப் போக்குவரவுக்குங்கூட குதிரைப்பந்தயக் கடைகள் பெருந் தடைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தன. பெருந்திரளான பந்தயப் பித்தர்கள் அந்தக் கடைகளின் முன் வாயில்களிலும் சுற்றுப்பக்கங்களிலும் கூட்டங் கூடிக்கொண்டிருப்பார்கள். நகரெங்கும் இந்தப் பேச்சாகவே இருக்கும். க்ஷவரக் கடைக்குச் சென்றால் குறித்த காலத்தில் காரியம் முடித்துக்கொண்டு வெளிவர முடியாது. காப்பிக் கடைக்குச் சென்றால் விரைவில் காப்பி குடித்துவிட்டு வெளி வர முடியாது. ஏனெனில் க்ஷவரகனும், பரிமாறுவோனும் குதிரைப்பந்தய ஆராய்ச்சியில் மூழ்கிவிடுவார்கள். குதிரைப்பந்தயச் செய்தித் தாள்களையும் புத்தகங்களையும் வைத்துக்கொண்டு வாயில் நீர்வூறக் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். பழுத்த கிழவர்களான வைதிக பிராமணர்களும் கிணற்றுக்குள் விழுகிறவர்களுங் கூடக் கிண்டிக்குதிரைப் பந்தயச் சூதில் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள் என்றால் இதைப்பற்றி அதிகம் விரித்துரைக்கவும் வேண்டுமோ? இந்தக் குதிரைப்பந்தயக் கடைகள் சட்டத்தின் மூலம் ஒழிக்கப்பட்ட பின்னரே சென்னை நகரில் ஒருவாறு இத் தொல்லை ஒழிந்தது. இந்தச் சட்டம் சென்னை நகர எல்லையில் மாத்திரமே அமலில் இருக்கிறது. நகர எல்லையை விட்டு வெளியில் குதிரைப்பந்தயக் கடைகள் ஏற்படுவதை இச் சட்டம் தடை செய்யாது. இந்தச் சூதாட்ட முறை அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே நமது பேரவா. சூதாடல் ஐம்பெரும் பாவங்களில் ஒன்று. குதிரைப் பந்தயச் சூதும் இதில் அடங்கும்.

குதிரைப்பந்தயம் என்பது இங்கே இறக்குமதியான மேனாட்டு நாகரிகச் சரக்குகளில் ஒன்று. பணத்திமிர் கொண்டவர்களின் சிறு பிள்ளைத்தனத்தின் சின்னம்—விளையாட்டுப் புத்தியின் சின்னம் குதிரைப்பந்தயம். இக்காலத்தில் பெரிய சக்கரவர்த்திகளும், மகாராஜாக்களும், ஜமீன்தார்களும், பிரபுக்களும், வைஸிராய்களும், கவர்னர்களும் பந்தயக் குதிரைகளை வளர்ப்பதை ஒரு பெரிய கௌரவமாகவும் நாகரிகமாகவும் கருதுகின்றனர். குதிரைப் பந்தயங்களில் இவர்களுடைய பெயர்களே பெரிதும் அடிபடுகின்றன. பணத்திமிர் கொண்டவர்களின் விநோதப் பொழுது போக்குக்குக் குதிரைப் பந்தயங்கள் தக்க சாதனங்களாக விளங்குகின்றன என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆனால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இந்தச் சூதால் படமுடியாத துயரங்களை அநுபவித்து வருகின்றனர் என்னும் உண்மையை யாரும் லக்ஷியம் செய்வதில்லை. உலகில் சூதாடி வாழ்ந்தவர்களைப் பண்டும் அறியோம் இன்றும் அறியோம். எத்தனையோ பேர் கைப்பொருளை இழந்து தற்கொலை புரிந்துகொண்டிருக்கின்றனர். கிண்டிக் குதிரைப் பந்தயங்கள் முற்றுப்பெறுவதற்குள் ஒரு சில தற்கொலைச் செய்திகளையேனும் பத்திரிகைகளில் காணலாம். சென்னையில் சமீபத்தில் ஒருவர்—நூற்றைம்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்—அந்தச் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு கிண்டிக்குப் போய் அவ்வளவையும் தோற்றுவிட்டார். அதனால் மனமுடைந்து கிணற்றில் விழுந்து ஆருயிரையும் துறந்தார். இப்படி எத்தனையோ பரிதாபகரமான செய்திகளைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். பணத்திமிர் கொண்டவர்கள் குதிரைகளை வளர்த்து ஓடச்செய்து வேடிக்கை பார்ப்பதைப் பற்றி நாம் அதிகக் கவலை கொள்ளவில்லை. அதைச் சூதாக்கி மக்களை வருத்தும் இரக்கமற்ற தன்மையையே நாம் பெரிதும் கண்டிக்க விரும்புகின்றோம்.

இப்பொழுது நடைபெறும் குதிரைப் பந்தயங்கள் மேனாட்டு முறையில் அமைந்திருந்தாலும் நமது நாட்டில் தொன்றுதொட்டே இத்தகைய வழக்கங்கள் இருந்ததாக அறிகின்றோம். தமிழ் நாட்டில்—சிறப்பாக மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் சல்லிக்கட்டு என்னும் மாடு பிடிக்கும் வழக்கம் அநுஷ்டானத்தில் இருந்து வருகிறது. இவ்வழக்கம் கோல்லேறு தழுவல் என்ற பெயரால் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் காணப்படுகின்றது. கோழிப் பந்தயங்களும், ஆட்டுக்கடாப் பந்தயங்களும் தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுதும் சகஜம். யானைச் சண்டையும், எருமைச் சண்டையும் இருந்ததாகவும் அறிகின்றோம். இவற்றைப் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் பரக்கக் காணலாம். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் ஏறுகொள் வென்றி, கோழி வென்றி, தகர் வென்றி, யானை வென்றி, பூழ் வென்றி, சிவல் வென்றி, கிளி வென்றி, பூவை வென்றி, குதிரை வென்றி முதலியவை பெருந்திணைப் பாற்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பழக்கமான

மிருகங்களையும் பறவைகளையும் பந்தயத்திற்கு விட்டு வேடிக்கை பார்க்கும் வழக்கம் தமிழ் மக்களிடையே இருந்தது நன்கு விளங்கும். இந்தக் காலத்தில் குதிரைப் பந்தயங்கட்கு ஒரு சிலர் ஜோசியம் கூறுவதுபோல் அந்தக் காலத்திலும் வெற்றி தோல்விகளைப் பற்றி ஜோசியம் கூறிய வழக்கம் இருந்ததாகவும் தெரிகிறது. எனவே செல்வக் களிப்பு மிக்கவர்கள் விநோதப் பொழுதுபோக்கின் பொருட்டு மிருகங்களையும் பறவைகளையும் வளர்த்துப் பந்தயம் விடுவது-ஜீவகாருண்யத் தத்துவத்திற்கு முரண்பட்டதாயினும்-அவ்வளவு பெரிய குற்றமன்று என்றே சமாதானம் சொல்லிக் கொள்ளலாம். குதிரைப் பந்தய வழக்கம் ஆதியில் விநோத நோக்கங் கொண்டதாகவே இருந்தது. சூது நோக்கம் பிற்காலத்திலேதான் ஏற்பட்டது. இந்தச் சூது இப்பொழுது நாகரிகமிக்க உலகம் முழுவதிலும் அசைக்க முடியாதபடி வேரூன்றிக் கிடக்கிறது. சாதாரணமாகச் சூதாடுவதைக் குற்றமாகப் பாவிக்கும் அரசாங்கங்கள் குதிரைப் பந்தயச் சூதை ஒழிக்கக் கருத்தைச் செலுத்தாமல், வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதும் அதற்கு ஆதரவு காட்டிக் கொண்டிருப்பதும் ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமாகும். இதற்கு என்ன காரணம்? பணத்திமிர்கொண்ட பிரபலஸ்தர்கள் அச்சூதை விரும்பிப் போற்றுவதனாலேயே அரசாங்கங்கள் இவ் விஷயத்தில் வாய்மூடி மௌனிகளாகிவிட்டன. பலர் பாடுபட்டுத் தேடிய பணம் சோம்பேறியான ஒருவரிடம் போய்ச் சேரும்படியான முறை எதுவானாலும் ஒழிக்கப்படவேண்டியதே தர்மமாகும். சென்னை அரசாங்கத்தார் சென்னை நகரில் குதிரைப் பந்தயக் கடைகளை ஒழித்து ஏழை மக்கட்கு நலம் செய்தது போலவே வெளியிடங்களிலும் செய்ய வேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றோம். இந்திய சட்டசபைக்குச் செல்லும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இவ் விஷயத்தில் கருத்தைச் செலுத்தி இந்தியாவிலேயே குதிரைப் பந்தயச் சூது இல்லாமற் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும் என்பது நமது பிரார்த்தனை ஆகும்.

சூதுப் பித்தர்கட்கும் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகின்றோம். சீட்டாட்டங்களிலும் குதிரைப் பந்தயங்களிலும் பணந்தேடி வாழ்ந்தவர்கள் யாரும் இல்லை. ஏதோ ஒவ்வொரு சமயத்தில் யாரோ ஒருவர் இருவருக்கு லாபம் கிடைத்தாலும் அந்த லாபம் உருப்படப்போவதில்லை என்பது திண்ணம்; வந்த வழியே திரும்பிச் செல்லல் அநுபவம். வீடுவாசல்—பெண்டு பிள்ளைகளுடன் கௌரவமாய் வாழ விரும்புவோர் சூதாட்டங்களைக் கனவிலும் நினைக்கக் கூடாது. சூது என்பது சோம்பேறிகளின் தீய பேராசையின் பயனாக ஏற்பட்ட கெட்ட வழக்கம். இதில் தலையிடுவோர் மானங்கெடுவர். நாணயங் கெடுவர். மதிப்புக் கெடுவர். இறுதியில் எல்லாப் பாவங்கட்கும் உட்படுவர். எனவே இன்று முதல் சூதுப் பைத்தியங் கொண்டவர் அதில் தலையிடுவதில்லை என்று சபதம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

சத்தற்ற சர்வகலாசாலைக் கல்வி

நமது நாட்டில் சர்வகலாசாலைகள் பெருகி வருகின்றன. ஆண்டு தோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகள் உற்பத்தியாகிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பட்டக்கல்விக்காகச் செலவு செய்யும் தொகை கொஞ்சம் இல்லை. வீடு வாசல்களையும் நிலபுலன்களையும் விற்றும், கடன் பட்டும் படித்துப் பட்டம் பெறுகிறார்கள். ஆடம்பரமாகப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பின் இவர்கள் அடையும் பயன் என்ன? வேலையில்லாத் திண்டாட்டமே இவர்கள் காணும் பயனாக இருக்கின்றது. இது இவர்களுடைய குற்றமா? இல்லை. இல்லை. இவர்கள் வருந்திக் கற்ற கல்வியின் குற்றம் என்பது அநுபவத்தில் காணும் உண்மையாகும். இக்காலச் சர்வகலாசாலைக் கல்வி முறையின் சத்தற்ற தன்மையைப்பற்றி நாட்டில் பெருங் கூச்சல் கிளம்பியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பட்டமளிப்பு விழாப் பிரசங்கத்திலும் இக்காலக் கல்விமுறை அழுத்தமாகக் கண்டிக்கப்பட்டே வருகிறது. இதை நாமும் பல தடவைகளில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றோம் என்பது நேயர்களுக்குத் தெரியும். "வயிற்றுப்பாட்டுக்கு வழி காட்டாத கல்வி நமக்குத் தேவை இல்லை" என்ற கருத்து நாளுக்கு நாள் வலிமை அடைந்து வருகிறது. சமீபத்தில் நாகபுரி சர்வகலாசாலைப் பட்டமளிப்பு விழா நடைபெற்றது. அப்போது டாக்டர் ஆர். பி. பாஞ்சபே பட்டதாரிகளுக்குச் செய்த உபதேசம் நாட்டு மக்கள் எல்லாரும் கவனிக்க தக்கதாகும். டாக்டர் பாஞ்சபே பெரிய மேதாவி. கல்வித் துறையில் நீண்டகால அநுபவம் வாய்ந்தவர். இவர் சர்வ கலாசாலைப் பட்டக் கல்வியானது மக்களைப் பாழாக்கி விட்டது என்று கூறக் கூறி வருந்துகின்றார். பட்டதாரிகள் கல்வி கற்காமலிருந்தால் எந்தத் தொழிலைச் செய்து ஜீவிப்பார்களோ அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கும் அவர்கள் தகுதியற்றவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள் என்று டாக்டர் பாஞ்சபே கூறுகின்றார். "கல்வியானது விவசாயத்தில் ஊக்கம் உண்டாக்க வேண்டும். கைத்தொழில்—வர்த்தகங்களில் ஊக்கம் உண்டாக்க வேண்டும்" என்று கூறுகின்றார். இதற்கு அரசாங்கத்தார் ஆக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார். "ஒரு பையன் படிக்கத் தொடங்கும் போதே கௌரவமாக வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு இன்றியமையாத பலவகைப் பயிற்சிகள் அவனுக்கு அளிப்பது சாத்தியமாக வேண்டும். உயர்தரமான கலைகளும் சாஸ்திரங்களும் கற்பதே ஒவ்வொருவருக்கும் நோக்கமாயிருத்தல் கூடாது" என்று அறிஞர் பாஞ்சபே கூறுவதை அரசாங்கத்தாரும் பொது மக்களும் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும். "6 முதல் 11-வயதுவரை ஆரம்பக் கல்வி. 11 முதல் 15-வயது வரை நடுத்தரக்கல்வி. 15 முதல் 18-வயது வரை சற்று உயர்ந்த கல்வி. பிறகு 3 ஆண்டுகள் உயர்தரக்கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும்" என்று சர்வகலாசாலை மகாநாடு செய்த சிபார்சுகளை டாக்டர் பாஞ்சபே ஆதரிக்கிறார். "15 வயது வரை படிக்கிற படிப்பாவது தாய்மொழி வாயிலாக இருக்கவேண்டும். சர்வகலாசாலையில்தான் ஆங்கிலம் கட்டாயமாக இருக்கலாம். மற்ற வகுப்புக்களில் ஆங்கிலம் இஷ்ட பாடமாகவே இருக்கவேண்டும்" என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய அரிய யோசனை பொன்னேபோல் போற்றத் தக்கதாகும். 15-வயதுக்குப் பிறகு ஒருவர் படிக்கத் தொடங்கும்போது விவசாயம், கைத்தொழில், வர்த்தகம், கலை, சாஸ்திரம் முதலிய பலவிதமான பயிற்சிக்கும் இடந்தரக் கூடிய தனித் தனி ஸ்தாபனங்களில் அவரவர் சேர்ந்து பயில்வது சாத்தியப்பட வேண்டும். ஷை தொழிற்கல்வி ஸ்தாபனங்களில் புஸ்தக ஞானத்துடன் அநுபவப் பயிற்சியும் மாணவர்கட்கு ஏற்பட்டு விடவேண்டும். 18-வயது முற்றிய பிறகு அவரவர் தொழிலுக்கு ஏற்றவாறு உயர்தரக் கல்வி போதிக்கும் சர்வகலாசாலைகளில் மாணவர்கள் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும். சர்வ கலாசாலைக் கல்வி இப்போது இருப்பதை விட அதிகப் பலன் தரக்கூடியதாய் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்புக்குத் தகுதியானவர் மட்டும் அதில் சேருமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்று அநுபவத்தில் சிறந்த அறிஞர் டாக்டர் பாஞ்சபே கூறும் அரிய யோசனையை நடைமுறையில் கொணர அரசாங்கத்தாரும் பொதுமக்களும் முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றோம். இந்த ஏற்பாட்டினால் மாணவர்கள் "கலைச் சுமைதாங்கி"களாகாமல் காரிய வீரர்களாக விளங்குவார்கள் என்றே நம்புகின்றோம். இப்போதைய சர்வகலாசாலைக் கல்வி சத்தற்றது என்று கண்கூடாகத் தெரிந்த பிறகு அதை மேன்மேலும் மக்கள் தலையில் சுமத்திக்கொண்டிருப்பது அறிவுடைமை ஆகுமா என்று கேட்கின்றோம். நமது சர்வ கலாசாலைகள் இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு வெறும் குமாஸ்தாக்களையும், வக்கீல்களையும், டாக்டர்களையும் உற்பத்தி செய்யும் ஸ்தாபனங்களாகவே இருக்கவேண்டும்? அரசாங்கத்தால் எத்தனை பட்டதாரிகட்கு உத்தியோகங்களைக் கொடுக்க முடியும்? நாட்டில் விவசாயம் விருத்தி அடைய வேண்டும். கைத்தொழில் கண்ணியம் பெறவேண்டும். வர்த்தகம் வளர்ச்சி அடையவேண்டும். இவற்றிற்கு ஏற்ற கல்வி முறை ஏற்பட வேண்டும். இதையே டாக்டர் பாஞ்சபே கூறுகின்றார். ஒரு பக்கத்தில் கோடிக் கணக்கான மக்கள் எழுத்து வாசனையற்ற தற்குறிகளாய் மூடப் பூச்சிகளாய் காலந்தள்ளிக்கொண்டிருப்பதும், மற்றொரு பக்கத்தில் பயனற்ற உயர்தரக் கல்வி கற்றவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருப்பதுமான இழிநிலை ஒழிய வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். மக்கள் வருந்திக்கொடுக்கும் வரிப்பணத்தை இவ்வாறு துர்விநியோகம் செய்யும் அரசாங்கத்தாரே இந்த நீசநிலையை மாற்றக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றனர்.

அழிவுக்கு முந்தியது அகந்தை

———○———

(தெல்லிப்பழை-கா. சின்னப்பா.)

ஒருவனுக்கிங் கழிவுகால மணையும் போது
　　உத்தமரின் சொற்கடமை யோர்ந்து மேன்மை
தருபவற்றைச் சாருதற்குத் தாழ்மை யோடு
　　சந்ததமும் முயற்சிசெய்யத் தானிங் கெண்ணி
பெருமையின்றிப் பெரியோரின் வாழ்த்தை நாடிப்
　　பீடுபெற மாட்டானிப் பெரிய உண்மை
அருமையாய்ப் புத்திரரைப் பயிற்று வோர்கள்
　　அறிந்திருத்தல் நன்மைதனை அளிக்குந் தானே. 1.

செல்வமுடன் செல்வாக்குச் சிறிது மற்றோர்
　　செய்கைகளைச் சிலகாலம் தேர்ந்து நோக்கின்
அல்லல்பல அனுபவிக்க ஆசை யோடு
　　ஆயத்தம் செய்பவர்போல் அகந்தைக் காளாய்
கல்விகுணம் நிறைந்தவரின் போதம் விட்டுக்
　　கல்வியிலாக் கசடரொடு கலந்தெந் நாளும்
வல்வினைநோய் தேடிப்பின் வாணு ளெல்லாம்
　　வருந்திமனம் கைவதனைக்காண லாமே. 2.

வாலிபரும் பெண்களுந்தம் வாணு ளெல்லாம்
　　வயதில் முதிர்ந் தவர்கூறும் வார்த்தை கேட்டு
மேலான நோக்கத்தை மேவி யென்றும்
　　விள்ளரிய நற்குணமாம் தாழ்மை யென்றும்
சீலத்தைத் தம்முள்ளே சேர்க்கா விட்டால்
　　தெய்வபய மற்றவராய்த் தீமைக் காளாய்த்
தூலவுடல் நீங்குமட்டும் துக்கத் தாழ்ந்து
　　சொலற்கருமா கஷ்டமெலாம் சகிப்பர் தானே. 3.

அழிவுக்கு முன் அகந்தை அகத்தைப் பற்றும்
　　அறிவுள்ளோர் இதையோர்ந்திங் ககந்தையாலே
இழிவான சொல்செயலில் ஈடு பட்டு
　　இன்னலுற்று மனம்வாடி இளைத்தி டாமல்
எழிலுடனே தாழ்மையெனும் அணியைப் பூண்டு
　　இன்புடனே இவ்வுலகில் என்றும் வாழ்ந்து
பழிபாவம் சிவனருளால் பற்றி டாமல்
　　பயமின்றிச் சீவித்தல் பார்க்க லாமே. 4.

சிவபெருமான் திருவருளைத் தேடு வோர்கள்
　　சித்தத்தில் அகந்தையெனும் சீல மில்லாப்
பவம்பெருக்கும் துர்க்குணத்தைப் பார்க்க மாட்டார்
　　பலகலையும் தேராத வாலி பர்கள்
அவனிதனில் தமக்கிணையிங் கெவருண் டென்று
　　அழிவடையும் ஆசையொடு அந்நாட் செய்த

தவக்குறைவால் தலைமறந்து தாழ்மை யற்றுச்
　　சந்ததமும் வருந்துவதைச் சாற்றப் போமோ. 5.

கல்விவய தனுபவமும் கற்றோர் போற்றும்
　　காருண்ய மாதியவும் அமைந்த மேலோர்
செல்வமொடு பெருமையுள்ளோர் தமக்குச் செப்பும்
　　சீரியநல் லறிவுரைகள் வீணே யாகும்
நல்வரங்கள் பெற்றோரை மமதை யென்றும்
　　நாடியே நலிவுறுத்த விலலை யாகும்
சொல்வதையும் சிந்தித்துச் சொல்லு வார்கள்
　　தூயரென யாருமென்றும் துதிப்பர் தானே. 6.

தற்கால வாலிபர்க்குச் சமய மில்லைச்
　　சாதிதனைச் சாதிப்பர் நல்லோர் போற்றும்
முற்கால வழக்கமெலாம் முறையொன் றின்றி
　　மூடர்செய்த செய்கையெனப் பரிக சிப்பர்
தற்பரனைத் தந்தரமாய்ச் சனங்கள் முன்னே
　　தமக்கேற்ற வகையாகச் சாற்றி வந்த
கற்பனையென் றேயிவரும் கர்வத் தாலே
　　கழறுவதை யெந்நாளும் காண லாமே. 7.

எல்லாரும் சரியென்பர் எவர்க்கும் செல்வம்
　　ஏற்றமுறைப் படிபிரித்தே ஈதல் வேண்டும்
நல்லவர்கள் தீயவர்கள் என்ற பேதம்
　　நாட்டினிலே ஒருபோதும் நன்றன் றென்பர்
வல்லமையாய்ச் சிலர்சேர்த்து வைத்தி ருக்கும்
　　வகைவகையாம் பொருட்களெலாம் வைய கத்தோர்
எல்லாரும் சரிபங்காய் ஏற்ப தற்கு
　　ஏற்றவழி செய்தல் நலம் என்பர் தானே. 8.

இப்படியெல் லாமிவர்கள் இறுமாப் பாலே
　　ஏனிங்கே செப்புகின்ற ரென்று பார்த்தால்
எப்படியோ பணமெல்லா மெல்லா ருக்கும்
　　எதுவிதமு மொரேவிதமாய்ச் சேரு மாறு
தப்பின்றிப் பிரிப்பதென்றால் தாமே யிங்கு
　　சகலவித செய்கையிலும் ஈடு பட்டு
எப்பொழுதும் வருந்திமிக இன்ன லுற்று
　　இவ்வுலகி லிருப்பதெதற் கென்கி றாரே. 9.

பொறுமைதனைப் பூஷணமாய்ப் பொருந்தா மாந்தர்
　　பொற்புடனே புகழிழப்பர் புதுமை யல்ல
வெறுமைமன முளரேனும் வீம்பு பேசி
　　வீண்வாதம் தொடுத்திடுவர் பெருமை யாலே
சிறுமைதனைச் சேர்க்கு மெந்தச் செயலை யேனும்
　　சீலமின்றிச் சாதனையிற் கொள்வோ ரிம்மை
மறுமையிலும் அகந்தையினால் மனம்தான் வாடி
　　மாண்பிழப்ப ரிவ்வுண்மை மறுப்பா ருண்டோ. 10.

பிரம சூத்திரம்.

(சித்தூர் பண்டித-பூ. ஸ்ரீநிவாசன்)

(336-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

10-வது ஜ்யோதி ரதிகரணம்

(24-வது சூத்திரம். அவதாரிகை தொடர்ச்சி.)

"அதயதைஃ பரோதிவோ ஜ்யோதிர்த்தீப்யதே விஸ்வதஃ
ப்ருஷ்டேஷு ஸாவதஃ ப்ருஷ்டேஷ்வ னுத்தமே ஷூத்தமேஷு
லோகேஷ்விதம்வாவதத் யதிதமஸ்மிந்நந்தஃ புருஷேஜ்யோதிஃ"

என்னும் சாந்தோக்கிய உபநிடத வாக்கியத்தில் காணப்படும் "ஜ்யோதிஸ்" என்னும் பதம் ஆதித்தனைக் குறிக்குமென்றும் பூதாக்கினியைக் குறிக்குமென்றும் ஜாடராக்கினியையே குறிக்குமென்றும் தனித்தனி கூறுவோர் கூறும் காரணங்கள் முன்னர் காட்டப்பட்டன. அவர்களின் அபிப்பிராயம் சரியன்றென்பது பின்வரும் சூத்திரத்தால் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 24. "ஜ்யோதிச் சரணாபிதாநாத் ॥"

பதவுரை:—ஜ்யோதிஃ=ஜோதி என்னும் பதத்தின் வாச்சியம் (பிரம்மமே); ஏனெனில், சரணாபிதாநாத்="த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்னும் முன் வாக்கியத்தில் பிரம்மத்திற்கு மூன்று பாதங்களை யுடையது என்னும் பெயர் இருத்தலாலும், அதுவே இந்த வாக்கியத்தில் ஆகாச லோகத்தின் சம்பந்த வடிவ ப்ரத்யபிஞ்ஞானம் (நினைவு) இருத்தலாலும்.

கருத்து:—ஜோதி என்னும் பதம் பிரம்மத்தையே குறிப்பதாகுமன்றி, சூரியனையோ பூதாக்கினியையோ ஜாடராக்கினியையோ குறிக்காது. ஏனெனில் இந்த வாக்கியத்திற்குச் சிறிது முன்னே "பிரம்மத்திற்கு நான்கு பாதங்களுண்டு; அவற்றுள் ஒரு பாதம் எல்லாப் பூதங்களும்; மற்ற மூன்று பாதங்களும் சுயப்பிரகாச வடிவமா யிருக்கின்றன" என்னும் பொருளுள்ள "பாதோஸ்ய ஸர்வா பூதாநி—த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" என்னும் வாக்கியம் இருக்கின்றது. இந்த வாக்கியத்தில் 'திவி' என்னும் பதம் இருப்பதுபோலவே, முன்னே காட்டப்பட்டுள்ள சாந்தோக்கிய வாக்கியமாகிய விஷய வாக்கியத்திலும் "பரோதிவோர் ஜ்யோதிஃ" என்னும் பாகத்தில் "திவ்" என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்

பட்டிருக்கின்றது. எனவே, இரண்டு வாக்கியங்களிலும் சுயம்பிரகாச வடிவம் என்னும் பொருளுள்ள "திவ்" என்னும் பதம் இருத்தலால் இரண்டு வாக்கியங்களிலுள்ள "திவ்" என்னும் பதங்கள் ஒன்றை யொன்று அபேக்ஷித்து நிற்கின்றன. அன்றியும் "பரோதிவோர் ஜ்யோதிஃ" என்பதிலுள்ள "திவ்" பதம் "பாதோஸ்ய ஸர்வபூதானி—த்ரி பாதஸ்யாம்ருதம் திவி" என்பதிலுள்ள "திவ்" என்னும் பதத்தை மாத்திரமன்றி "சந்தம்ச" நியாயத்தால் அந்த வாக்கியம் முழுவதையுமே தழுவி நிற்கின்றது. (இருப்புக் கொல்லர் பொற்கொல்லர் முதலியோர் நெருப்பில் வைத்த பொருளை எடுக்க உபயோகிக்கும் குறடு என்னும் ஓர் வகைக் கருவியால் ஓர் பொருளை யெடுக்கும்போது அப்பொருள் மாத்திரமன்றி அதனோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள வஸ்துக்களும் கொள்ளப்படுவது "சந்தம்ச" நியாயம் எனப்படும். சந்தம்சம்=குறடு. பட்டகாரை என்றும் வழங்கப்படுகிறது. நியாயம்=திருஷ்டாந்தம்.)

அப்படித் தழுவி ஜோதி என்னும் பதத்திற்குப் பரப்பிரம்மமென்று பொருள் தந்து நிற்கிறது. மேலும்,

சுருதியில் இந்த சுலோகத்திற்கு முன்புள்ள அத்தியாயத்தில் (கண்டத்தில் (சாண்டில்ய வித்தையில் "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" என்னும் உபதேசம் செய்யப்பட்டிருத்தலால், இங்கு "ஜோதி" என்னும் பதத்திற்கு ப்ரம்மத்தையே கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளாமல் உலக சம்பந்தமான ஜோதியே யென்று கொள்ளின் அது பிரகரண சம்பந்த அர்த்தத்தை விட்டு அப்பிரகரண சம்பந்த அர்த்தத்தைக் கற்பித்ததுபோ லாகும். இது பெருங் குற்றமாகு மல்லவா?

மேற்படி விஷய வாக்கியத்தில் ஜ்யோதிர் என்றும் தீப்யதே என்றும் உள்ள பதங்கள் சூரியனையோ (ஜ்யோதிர் என்ற பதம் சூரியனையே குறிக்கும் என்ற வாதமும் தீப்யதே என்றிருத்தலால் பஞ்ச பூதங்களு ளொன்றான அக்கினியே என்ற வாதமும் முன்னர் காட்டப்பட்டன) அல்லது பூதாக்கினியையோ தான் குறிக்கும் என்னும் வாதம் யுக்தமான தன்று. ஏனெனின், (1) பிரகரணத்தில் பிரம்மமே பிரதிபாதிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. (2) "ஜ்யோதிர் தீப்யதே" என்னும் இந்தப் பதங்களோடு சமானமான பொருளைத் தரும் மந்திர வர்ணத்தில் "தேஜஸேத்தஃ" என்னும் பதங்கள் வெளிப்படையாகப் பிரம்மத்தைப் போதிக்கின்றன. ("யேந ஸூர்யஸ்தபதி தேஜஸேத்தஃ=எந்த சைதன்னியத்தினால் சூரியன் பிரகாச முள்ளவனாய் பிரகாசிக்கப்படுகின்றானோ) அதனால் மந்திர வர்ணத்திலுள்ள விஷயத்திற்கு விரோதமாகச் சொல்லுதல் சற்றும் பொருந்தாது. (3) எது எது பிரகாச முள்ளவைகளோ அது அது ஜோதி என்னும் பதத்தால் அழைக்கப்படுதல் நியதியாகலின், சேதன வடிவ (அறிவாகார) பிரம்மம் எல்லா வுலகப்பிரகாச காரணமா யிருத்தலால் அது ஜோதி என்னும் பதத்தில் அழைக்கப்படுதல் யுக்தமே யாகும். சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் இவ்வாறே இயம்புகின்றன. "தம் தேவாஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிராயுர்ஹோபாஸதே அம்ருதம். (ஜோதிகளுக்குள் ஜோதியாக (பரஞ்சோதியாக) வுள்ள பிரம்மத்தைத் தேவர்கள் அமிர்தமாகவும் ஆயுளாகவும் உபாசிக்கின்றார்கள்)" என்று பிருகதாரணியகோபநிடதம் நிகழ்த்துவதும் காண்க.

ஆனால், நீக்கமற எங்கும் நிறைந்துள்ள சர்வ வியாபகத்தையுடைய பிரம்மத்திற்கு ஆகாசத்தை எல்லை கூறுதல் யுக்தமா? (ஜோதியானது ஆகாசத்தை

எல்லையாக வுடையது என்று பொருள் தரும் வாக்கியம் சுருதியில் காணப் படுகின்றது. இதுவே ஜோதி என்னும் பதம் சூரியனைக் குறிக்கின்றது என்று பூர்வபக்ஷி வாதிப்பதற்கு இடந் தர்தது என்று பூர்வபக்ஷிகள் ஆக்ஷே பிக்கலாம். இவ்வாறு எல்லையற்ற பிரம்மத்திற்கு எல்லை கூறுதல் குற்ற மாகாது. ஏனெனில்: உபாசனைக்கு சுலபமா யிருத்தற்பொருட்டே இவ்வாறு கூறப்பட்டதன்றி வேறன்று. நிற்க,

"அந்தஃ புருஷேஜ்யோதிஃ" (புருஷனுக்குள்ளிருக்கும் ஜோதி) என் றிருத்தலால் ஜோதி என்பது ஜடராக்கினியைக் குறிக்கும் என்பதும் சரி யன்று. இந்த வாக்கியத்தில் ஜடராக்கினி யிடத்து பிரம்ம திருஷ்டி அதா வது பிரதீகத்தியானம் உபதேசிக்கப் பட்டது. அவ்வளவே யன்றி ஜடராக் கினியை ஜடராக்கினியாகவே பாவித்து உபாசிக்க வேண்டு மென்பது அவ் வாக்கியத்தின் அபிப்பிராய மாகாது (பிரதீகத்தியான மாவது: ஈசுவரனைத் தியானிக்க விரும்புவோன் ஓர் விக்கிரகத்தை ஈசுவரனைப் பாவித்து உபாசிக் கின்றான். விக்கிரகம் ஈசுவரனல்ல என்னும் பாவம் அவனுக் கிருந்தாலும் அந்த விக்கிரத்தையே தியானிக்கிறான். இதுவே பிரதீகத் தியானம் எனப் படும். "சாலிக்கிராமத்தை விஷ்ணு ரூபமாகத் தியானிப்பதுபோல் அன் னிய வஸ்துவை அன்னிய ரூபமாகத் தியானிப்பது பிரதீகத்தியானம்" எனப்படும்.)

மேலும், "ஜடராக்கினியைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து" அந்த ஜடராக்கி னியை (புருஷனுக் குள்ளிருக்கும் ஜோதியை) எவன் அறிந்து உபாசிக்கி றானோ அவன் கீர்த்தியை யடைவான்" என்று சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. "அந்தஃ புருஷஜ்யோதிஃ" பிரம்ம மாயின், அதன் உபாசனைக்குக் கீர்த்தியை மாத்திரம் அடைதலாகிய அற்ப பலன் கூறுதல் யுக்த மாகாதே. ஆதலின் அந்தஃ புருஷஜோதி பிரம்மமாக இருத்தல் இயலாது" என்று ஆக்ஷேபித் தால் இந்த ஆக்ஷேபமும் யுக்தமன்று. ஏனெனில், பிரம்ம உபாசனைக்கு இது தான் பலன் என்று ஓ நியதியில்லை. நிர்க்குண நிர் விசேஷ பிரம்மத்தை ஆத்ம சொரூபமாயறியின் மோக்ஷ வடிவபலன் ஒன்றே பிராப்தி யாகும். குண விசேஷமுடையதாகக் கருதித் தியானித்தாலும் பிரதீகத்தியான வாயி லாக உபாசித்தாலும் "தம் யதாயதோபாஸதே ததாகதா பலம் பவதி" என்ற சுருதி வாக்கியத்தின்படி, உத்தமம் மத்திமம் அதமம் ஆகிய பலவித பேத பலன்கள் பிராப்தி யாகும். ஆதலின் பிரம்மோபாசனைக்கு அற்பபலன் கூறு தல் தோஷமன்று.

25-ம். சூத்திரம், அவதாரிகை:—"இந்த விஷய வாக்கியத்தில் பிராணாதி கரண ஆகாசாதி கரண வாக்கியங்களிற் போல ஜோதிக்கு பிரம்ம லக்ஷணம் கூறப் படவில்லை. இதற்கு முன்னுள்ள வாக்கியத்திலாவது இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால் "காயத்ரீவா இதம் ஸர்வம் பூதம் யதிதம் கிஞ்ச" (காணப் படும் இவ்வெல்லாப் பூதங்களும் காயத்ரியே) என்னும் அந்த பூர்வ வாக்கியத்திலும் காயத்திரி மந்திரத்தின் சந்தஸ் என்னும் இலக்கணம் கூறப் பட்டிருக்கின்றதே யன்றிப் பிரம்ம லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்க வில்லை. ஆத லின், விஷய வாக்கியத்திலுள்ள ஜோதி என்னும் பதம் பிரம்மத்தைக் குறிக் கின்ற தெனக் கூற இடமில்லை" என்று முந்திய சூத்திரத்தில் பூர்வபக்ஷி செய்த ஆக்ஷேபம் இச் சூத்திரத்தால் கண்டிக்கப் படுகின்றது.

ஆக்ஷேபத்தின் சுருக்கமாவது:—"சுருதியானது "காயத்ரீவா இதம் ஸர்வம்" என்று உபக்கிரமித்து (ஆரம்பித்து) அந்த காயத்ரியையே பூதங்கள் பிருதிவி சரீரம் முதலிய பேதங்களால் வருணித்து "ஸைஷா சதுஷ்பதா ஷட் விதா காயத்ரீ............தாவாநஸ்ய மஹிமா" என்று காயத்திரி சந்தஸின் விசேஷத்தையே உரத்துச் சொல்லிற்று. இதில் நான்கு பாதங்களையுடைய பிரம்மத்தைப் பற்றிச் சிறிதும் பேசவில்லை. மேலும், "யத்வைதத் ப்ரஹ்ம" என்னும் உத்தர (கடைசி) வாக்கியத்திலுள்ள பிரம்மம் என்னும் பதமும் வேதபரமாகப் பொருள் தருவதேயன்றிப் பிரம்ம பரமாகப் பொருள் தரு வதில்லை. ஆதலின் "ஜ்யோதிஸ்" என்னும் பதம் பிரம்மத்தைக் குறித்து நிற்கவில்லை" என்பதாம்.

இந்த ஆக்ஷேபம் சரியன்றெனக் காட்ட இச் சூத்திரம் எழுந்தது.

சூ. 25. "சந்தோபிதாநாந்நேதிசேந்ந, ததாசேதோர்பண நிகிதாத் ததாஹிதர்சனம் ॥"

பதம்:—சந்தோபிதாநாத்—நேதிசேத் — ந. ததா — சேதோர்பண நிகிதாத்—ததாஹி—தர்சநம்.

பதவுரை:—சந்தோபிதாநாத்=காயத்ரி சந்தஸ்ஸை சுருதி கூறுவதால், நேதிசேத்=பிரகாணப் பிரதி பாத்தியம் (பிரகரணத்தால் சொல்லப்படும் பொருள்) பிரம்மமல்ல என்பாயானால், ந=அது சரியன்று; ஏனெனில், ததா=காயத்திரி சந்தஸ்ஸின் மூலமாய், சேதோர்பண நிகிதாத்=காயத்திரி யோடு கூடிய பிரம்மோபாசனம் கூறப் படுதலால்; ததாஹி=உபாதியின் மூல மாக வன்றோ, தர்சனம்=வேறு சுருதிகளிலும் பிரம்மோபாசனம் அறியப்படு கின்றது.

கருத்து:—விஷய வாக்கியத்திற்கு முன்புள்ள வாக்கியம் கேவலம் காயத் திரி சந்தஸை உணர்த்த வந்ததன்று. காயத்திரி சந்தஸ் வாயிலாக சகுணப் பிரம்மோபாசனையை உணர்த்துவதே அதன் அபிப்பிராயமாம். பிரம்மத் தைச் சகுணமாக உபாசிக்க வேண்டுமாயின் உபாதியின் வாயிலாக வன்றோ உபாசித்தல் வேண்டும்? உபாதியுடையதாகக் கொள்ளாவிடின் சகுணோ பாசனை எப்படி சாத்தியமாகும்? (உபாதி மூலமாகத் தியானித்தலாவது யாதேனும் ஓர் உருவ முடையதாகப் பாவித்துத் தியானித்தல்) மற்ற சுருதி களும் இவ்வாறே கூறுகின்றன. ஆகலின், அந்த வாக்கியத்தில் சந்தஸ் கூறப் பட்டிருப்பினும் பிரம்மோபாசனத்தைக் கூறுவதே அதன் கருத்தாம் என் றறிக.

26-ம். சூத்திரம். அவதாரிகை:—இதற்குமேல் பூர்வ பக்ஷியால் மற் றொரு ஆக்ஷேபம் கூறப்படுகிறது. அதாவது:—"காயத்ரீவா இதம் ஸர்வம்" என்னும் வாக்கியத்தில் காயத்திரி என்னும் பதம் மாத்திரம் இருக்கின்றதே யன்றி பிரம்மத்தின் பெயரைக் குறிக்கும் ஒரு பதமேனும் இல்லையே. அங்ஙன மாக, இந்த முக்கியார்த்தத்தை விடுத்து அஜஹல் லக்ஷணை (விடாத ஆகு பெயர்) யால் காயத்திரியோடு கூடிய பிரம்மம் என்று ஏன் பொருள் கொள்ள வேண்டும்? இவ்வாறு கொள்வது யுக்தமாகுமா?

(சாதா[illegible]ணமாக நம்மால் பேசப்படுவனவும் எழுதப் படுவனவுமாகிய எல் லாப் பதங்களுக்கும் ஒவ்வொரு அர்த்தம் உண்டு, உதாரணமாக, அக்கினி

என்னும் பதத்தில் நெருப்பு வடிவ அர்த்தம் இருக்கின்றது. இப்படியே ஒவ்வொரு பதத்திலும் அதற்குரிய அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கும் சக்தி யிருக்கின்றது. அந்தச் சக்திக்கு சக்தியார்த்தம் என்றும் வாச்சியார்த்தம் என்றும் முக்கியார்த்தம் என்றும் பெயர். ஒரு பதம் தன் முக்கியார்த்தத்தைக் காட்டுவதில் பொருள் விரோத மேற்படுமாயின் அங்கு முக்கியார்த்தம் விடப்பட்டு அந்த முக்கியார்த்தத்தோடு சம்பந்தமுடைய மற்றொரு பொருள் கொள்ளப்படும். அதற்கு லக்ஷியார்த்த மென்பது பெயராம். தமிழ் இலக்கணத்தின்படி இது ஆகுபெயர் எனப்படும். உதாரணமாக, "ஒரு பெண் நீலம் சூடிக்கொண்டிருந்தாள்" என்று ஒருவன் உரைக்கின்றான் அவன் சொன்ன வாக்கியத்தில் உள்ள நீலம் என்னும் பதம் ஓர் நிறத்தின் பெயர். ஆகவே, நிறத்தைச் சூடினள் என்பது பொருந்தாது. ஆகலின் நீலம் என்னும் பதத்தின் முக்கியார்த்தமாகிய நிறத்தை விட்டு, அதனோடு சம்பந்தமுடைய ஓர் புஷ்பத்தை எனப் பொருள் கொண்டால் வாக்கியத்தில் பொருள் பொருத்தம் சம்பவிக்கும். இதுவே லக்ஷணை அல்லது லக்ஷியார்த்தம் எனப்படும்.

அந்த லக்ஷணை ஜகதி லக்ஷணை (விட்ட ஆகுபெயர்), அஜகதி லக்ஷணை (விடாத ஆகுபெயர்), பாகத்தியாக லக்ஷணை (விட்டுவிடாத ஆகுபெயர்) என மூன்று வகைப்படும். இவற்றுள்,

(1) ஜகதி லக்ஷணை:—'கங்கையில் கிராமம்' என்னுமிடத்து கங்கை என்பதின் நேரான அர்த்தம் பிரவாகம். அதில் கிராம மிருத்தல் பொருந்தாது. ஆதலால் கங்கையோடு சம்பந்த முடைய அதன் கரையில் கிராமம் என்று பொருள் கொள்ளுகிறோம். இதில் வாச்சியம் முழுவதும் விடப்பட்டு சம்பந்தம் கிரகிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால், இது ஜகதி லக்ஷணை (விட்ட ஆகு பெயர்) ஆம்.

(2) அஜகதி லக்ஷணை:—"சிவப்பு ஓடுகிறது" என்னுமிடத்து சிவப்பு என்பது ஓர் நிறத்தின் பெயர், அதனிடத்து ஓடும் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலின், சிவப்புநிறமுடைய மாடு ஓடுகின்றது அல்லது குதிரை ஓடுகின்றது என்று அர்த்தம் பெறப்படுகிறது. இதில் சிவப்பு நிறம் விடப்படாமல் அதனோடு சம்பந்த முடைய வேறொரு பொருளும் அதிகமாகக் கிரகிக்கப் படுகின்றது. இதனையே அஜகதி லக்ஷணை அல்லது விடாத ஆகுபெயர் என்பர்.

(3) பாகத்தியாக லக்ஷணை:—ஒருவன் ஒரு காலத்தில் மாணவனாக விருந்த வொருவனைச் சில்லாண்டுகட்குப் பின்னர் வேறோரிடத்தில் கண்டான். அவன் அங்கு உபாத்தியாயராக விருந்தான். அவனைக் கண்டவுடன் "அவன் தான் இவன்" என்று நினைக்கிறான். இங்கு இடம் காலம் தொழில்களுக்குள் விரோதத் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. எப்படியெனில்: அவன் என்றபோது சிலவாண்டுகளுக்கு முன் வேறோரிடத்தில் மாணவனாக இருந்தவனை அச்சொல் குறிக்கின்றது. இவன் என்பது இப்போது மற்றோரிடத்தில் உபாத்தியாயராக இருப்பவனைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே, காலம் இடம் தொழில்களுக்குள் விரோதத் தன்மை இருக்கின்றது. ஆனால் விரோத பாகங்களாகிய காலம் முதலியவற்றை நீக்கி நோக்கின் அவன் தான் இவன் என்று வஸ்து மாத்திரம் விரோதமின்றிக் கிரகிக்கப் படுகின்றது. இது பாகத்தியாக லக்ஷணை எனவும் விட்டுவிடாத வாகுபெயர் என்று முரைக்கப்படுகின்றது என்று இம்மூன்று லக்ஷணைகளின் லக்ஷணங்கள் கண்டு அறியத்தக்கனவாம்.

இனி வரப்போகும் விஷயங்களுக்கும் இவை அத்தியாவசியமாகலின் மறவாமல் மனத்திற் பதியவைத்துக் கொள்ளுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகின்றோம். அவ்வாறு அவசியமான விடங்தோறும் விளக்குவது அவசியமற்ற விரிவிற்கிடமா யிருக்குமென்பதை நண்பர்கள் அறிதல் வேண்டும்.)

(மேலே "காயத்ரீவா இதம்ஸர்வம்" என்னும் வாக்கியத்தில் காயத்திரி என்னும் பதம் மாத்திரம் இருக்க, அதற்கு காயத்திரி என்று மாத்திரம் பொருள் கொள்ளுவதை விட்டு அஜகதி லக்ஷணையால் காயத்திரியோடு கூடிய பிரம்மம் என்று அதிக பொருளை ஏன் வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது ஆக்ஷேபம் என்று அறிக.)

இவ்வாறு வந்த ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானம் சாற்றப்படுகின்றது.

சூ. 26. "பூதாதிபாதவ்யபதேசோபபத்தேஸ்சைவம்."

பதம்:—பூதாதி—பாத—வ்யபதேஸ—உபபத்தேः—ச-ஏவம்.

பதவுரை:—பூதாதி=பூதாதிகளும், பாத=காயத்ரிக்கு அம்சமாக, வ்யபதேஸ=நிச்சயித்துக் கூறுதல், உபபத்தேः—ச=சந்தர்ப்பித்திருத்தலானும், ஏவம்=மேற்கூறியவாறு காயத்ரி என்னும் பதம் பிரம்மத்தை உபதேசிப்பதாகின்றது.

கருத்து:—(1) பூதங்களின் கூட்டம் (2) வேதாதிகளின் வாக்கு (3) ப்ருதிவி (4) பாஞ்ச பௌதிக (பஞ்சபூத காரியமாகவுள்ள) சரீரம் (5) ஹ்ருதயம் (6) பிராண வாயு என்னும் இவ்வாறும் காயத்திரிக்கு அம்சமென்று சுருதிகள் முழங்குகின்றன. ஆகலின், அந்த காயத்திரி என்னும் பதம் தன்னோடு சேர்ந்த பிரம்மமாக இருத்தல் வேண்டுமேயன்றி சந்தஸ் மாத்திரமாக இருத்தலியையாது. மேலே காட்டப்பட்ட ஆறு பொருள்களை "ஸைஷா சதுஷ்பதா ஷட்விதா காயத்ரீ" என்னும் வாக்கியத்தின் வாயிலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நான்கு பாதங்களுளொன்று பூதம் முதலாகிய எல்லாப் பொருள்களு மென்றும் மற்ற மூன்று பாதங்கள் அமிர்த வடிவமென்றும் முன்பே சொல்லப்பட்டது. எல்லாப் பிரபஞ்சமும் பிரம்மத்தின் பாதமேயென்று "பாதோஸ்ய ஸர்வா பூதானி" என்னும் புருஷ சூக்த வாக்கியத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

"யத்வைதத் ப்ருஹ்ம" என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள பிரம்ம என்னும் பதம் "ப்ரஹ்ம புருஷாः" என்னும் பின் வாக்கியத்தைப் போல பரப்பிரம்மத்தைக் குறிப்பதே யன்றி வேதத்தைக் குறிப்பதாகாது.

27-வது. சூத்திரம். அவதாரிகை—"விஷய வாக்கியத்தில் (பிரகரணை ஆரம்பத்தில் ("அதயதः" என்று தொடங்கும் சாந்தோக்கிய வாக்கியத்தில்) உள்ள "ஜோதி" என்னும் பதம் பிரம்மத்தையே குறிக்கின்றது என்பதை நிரூபிப்பதற்காக அந்த வாக்கியத்திற்கு முன்னுள்ள "காயத்ரீவா" என்று தொடங்கும் வாக்கியமும், இதற்கு முன்புள்ள "த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" என்னும் வாக்கியமும் ஆதாரமாகக் காட்டப்பட்டன. இவற்றுள் "காயத்ரீவா" என்னும் வாக்கியம் பிரம்மத்தையே குறிக்கு மென்பது மேலே விளக்கப்பட்டது. இனி "த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" என்னும் வாக்கியத்தில் எந்தப் பிரம்மம் போதிக்கப் பட்டதோ அந்தப் பிரம்மமே "பரோதிவோ ஜ்யோதிः" என்னும் விஷய வாக்கியத்தில் த்யு என்னும் பத சம்பந்தத்தால் சேர்க்கப்

பட்டிருக்கின்றதென்று முன்பு கூறப்பட்டதல்லவா? ஆனால், "த்ரிபாதஸ்யாம் திவி" என்பதிலுள்ள "திவி" என்று ஏழாம் வேற்றுமைப் பிரயோகமிருக்கிறது. (வீட்டில்-என்னும் பதத்தில்-வீடு-என்னும் சொல் ஒரு பொருளின் பெயர். அந்த பெயர்ச் சொல்லோடு 'இல்' என்பது சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த-இல்-என்பது இடத்தைக் காட்டச் சேர்க்கப்பட்டது. இந்த-இல்-ஏழாம் வேற்றுமை உருபு (இடத்தைக் காட்டும் பொருளில் (அர்த்தத்தில்) வருவது. இப்படியே மடியில், தலையில், தோட்டத்தில், மரத்தில் எனப் பிறவற்றிற்கும் கொள்ளவேண்டும்). ஆனால், "பரோதிவோஜ்ஜோதிஃ" என்பதில் "திவஃ" என்று ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பிரயோகமிருக்கின்றது. ("அவனைப் பார்க்கிலும் இவன் பெரியவன்"-என்னும் வாக்கியத்தில்-பார்க்கிலும்-என்பது ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு. இது எல்லையைக் காட்ட வருகிறது அவனைவிட-அவனைக் காட்டிலும்-என்பனவும் இந்தப் பொருளிலே வழங்கும்). ஆகையால், ஏழாம் வேற்றுமையும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் அமைந்துள்ள இந்த இரண்டு வாக்கியங்களிலும் குறிக்கப் பட்டுள்ள பொருள்கள் வெவ்வேறாக இருக்கின்றன. எங்ஙனமெனில்:

முதல் வாக்கியத்தில் த்யுலோகத்திலுள்ள வஸ்துவும் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் த்யுலோகத்தைக் காட்டிலும் மேலேயுள்ள வஸ்துவும் காட்டப்படுகின்றன. ஆகவே, த்யு என்னும் பதம் முன் வாக்கியத்திலுள்ள பொருளை நினைவூட்டுகின்றது என்பது எவ்வாறு பொருந்தும்?" என்று மற்றோர் ஆக்ஷேபம் கூறப்படுகின்றது.

இந்த ஆக்ஷேபம் இச்சூத்திரத்தால் மறுக்கப் படுகின்றது.

சூ. 27. "உபதேசபேதாந்நேதிசேந் நோபயஸ்மிந்நப்யவிரோதாத்"

பதம்:—உபதேச-பேதாத்-ந-இதிசேத்-ந-உபயஸ்மிந்நபி-அவிரோதாத்-

பதவுரை:—உபதேச பேதாத்=ஏழாவது வேற்றுமை ஐந்தாவது வேற்றுமையால் பேதம் கூறப்பட்டிருத்தலால், ந=காயத்ரீ வாக்கியத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருள் ஜ்யோதிர் வாக்கியத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை; இதிசேத்=என்றிவ்வாறு கூறுவாயானால், ந=அது சரியன்று; ஏனெனில், உபயஸ்மிந்நபி=இந்த இரண்டு உபதேசங்களுக்கும், அவிரோதாத்=விரோதமில்லா திருத்தலால்.

கருத்து:—ஒரு வாக்கியத்தில் ஏழாம் வேற்றுமையும் மற்றொன்றில் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் இருசதலால் யாதொரு விரோதமுமில்லை. எங்ஙனமெனில், ஓர் மரத்தின் கிளையோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள பருந் தொன்றினைப் பார்த்து மரக்கிளையில் பருந்து உட்கார்ந்திருக்கின்றது என்றும், மரக்கிளையைவிட மேலே பருந்து உட்கார்ந்திருக்கின்றது என்றும் உலகில் பிரசித்தமாக வழங்கப்பட்டு வருதல் அனுபவமல்லவா? இவ்வாறே, திவியினிடத்துள்ள பிரம்மமென்று ஓரிடத்திலும் திவியைவிட மேலேயிருக்கும் பிரம்மமென்று மற்றோரிடத்திலும் சுருதி கூறுகின்றது. எனவே, பிரம்மம் திவியாதாரமுள்ளது என்று காயத்ரி வாக்கியமும், திவி எல்லையாகவுள்ளது என்று ஜ்யோதிர் வாக்கியமும் உபதேசிக்கின்றன.

ஆதலால், ஜோதி என்னும் பதப்பொருள் பிரம்மமே என்பது தெளிவாதல் காண்க.

சேக்கிழாரும் தெய்வப் புலமையும்

(முருக-இலக்குவன்.)

தேனெனப் பாலெனத் தீஞ்சுவை வீஞ்சிய செந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் தலைசிறந்து விளங்குவது பெரிய புராணமாகும். ஏனைய புராணம்போலாது பெரிய புராணம் எனப் பெயர் பெற்றமையே இதன் பெருமையை நன்கு புலப்படுத்தும். இதனை அருளிய சேக்கிழார் பெருமான் உயிர் உடம்பொடு கூடி வாழ்வதற் கின்றியமையாத பயிர்த்தொழில் புரியும் வேளாண் குலக்கதிராய் விளங்கியவர். எனினும் உயிர் இறைவனொடு வாழ்வதற் கின்றியமையாத ஓர் புதிய பயிர்த்தொழிலையே மேற்கொள்ளுவாராயினர். ஆணவம் என்னும் கானகம் களைந்து, அகங்காரம் என்னும் வலிய கல் பிளந்து, நெஞ்சக நிலத்தைத் தன் வயமாக்கிப் பண்படுத்தி, பழமறைச் சிவமெனும் பழுதிலா வித்திட்டு, இடையறா அன்பெனும் வளநீர் பாய்ச்சி, சைவம் எனும் அருட் பயிரைத் தழைக்கச் செய்தார். அப்பயிர்த் தழைத்துச் செழித்து முதிர்ந்து முறுகித் தன்னுள் விளைந்த சிவபோகமென்னும் பேரின்பவாரிதியை உலகத்துயிர்க்கெலாம் வாரி வாரி வழங்குவாராயினர். "அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிய" அடியார்கள் பெரும் புகழை அவனிக்குரைத்தருளும் அரும்பேறு பெற்றவர் நம் நற்றவர்.

பல்லுயிர்கட்கும் நல்லருள் சுரப்பத் தில்லையம்பதியில் திருநடம் பயிலும் திருவாளன் முதலெடுத் தருளப்பெற்றவன் நம் நற்றவன். சிவநறுந் தனி மணங்கமழுஞ் செந்தமிழ்ப் பைந்தாமரை மலர, மலிபுகழ்க் குன்றையாம் குன்றத்துதித்து, மாயை யென்னும் வல்லிருளகற்றி, மண்டிய அறிவெனும் செஞ்சுடர் விரித்து, மாறாச் சிவஞான வாரிதி மூழ்கிய பேரிளம் பரிதி நம் பெரியோன். மழையெனும் அமிழ்தத்தால் வையகம் நிலைபெற்றாங்கு, பெரிய புராணம் என்னும் செந்தமிழ்த் தெய்வத் திருவருட் பேரமிழ்தத்தால் சைவம் என்னும் தனிநெறி நிலைபெறச் செய்தவன் நம் தலைவன். தமனியப் பொதுவில் உமையவளோடும் தாண்டவம் புரியும் தம்பிரான் தனிப்பெருங் கருணைக் கடற்படிந்துண்டு, வான்நோக்கி வாடிய பயிர்போல ஊன்நோக்கி வாடிய உயிர்களிடைப் பொழியும் காளமேகம் நம் காவலன். சோழவேந்தன் முடிமணியாகத் துலங்கியவர் நம் தோன்றல். முடிவாகக் கூறுமிடத்து, சேக்கிழார் பெருமான் சீர்தைப் பெருவரை யுதித்து, செவ்விய அன்பெனும் தெய்வ நெறியொழுகி, அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நானிலத்து, ஐம்புலன் என்னும் ஐந்திணை வளம்படுத்தி, செந்தமிழ்ச் சுவை மணி கொழித்தோடி, சிவஞானத் தனிப்பயிர் விளைத்துத் திருவருட் குளிர்கடல் கலக்கும் பெரியாறென்னலாம் நம் பெரிய புராணம். நம் தெய்வப் பாவலர் செய்யுட் பெரு

மையைத் தெரிக்கவிரும்பிய உமாபதி சிவம், "எத்தகைய அரிய செய்திகளையும் செய்துவிடலாம். பெரியவற்றுளெல்லாம் பெரியதாய திருத்தொண்டர் பெருமையை அளவிட சேக்கிழார்க் கெளிதல்லது ஏவர்க்கும் அரிது" எனக் கூறிப்போந்தார். இத்துணைப் பெரும்புகழ் வாய்ந்த பெரிய புராணத்தின் பெருமையை நம்மனோர் அளவிட் டுரைக்கற்பால தன்றெனினும் சிற்றறிவிற் கெட்டியவரை சிறிது கூறுவேம்.

தண்டமிழ் நாட்டுப் பண்டைப் புலவர் பெருமக்களெல்லாம் பற்பல நூல்கள் செவ்விதின் இயற்றி அவற்றைச் செந்தமிழ்த்தாயின் சேவடி முதற் சூடும் திருக்கிழைகளாக்கி மனமகிழ்ந்தனர். அப்புலவர் பெருமக்களுள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையான தனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்கினர். அவ்வகையில் நம் புலவர்பெருமான், யாற்றொழுக்குப்போலும் இனிய எளிய நடையில் செந்தமிழ்ச் சுவை ததும்பித் திருவருட் செந்தேன் துளிக்கக் கவிபாடுவதில் ஒப்புயர்வற்றுத் திகழ்வாராயினர். நம் தெய்வப் பாவலர் செய்யுட் பெருமையைக் கூறுமுன் செய்யுள் என்பது யாதென ஆராய்வாம். செய்யுள் என்பவை எல்லாம் அதனை இயற்றிய புலவனது உள்ளத்து ஊறிப் பொங்கி வழிந்த புத்தமுதமாகும். ஒரு புலவனது உள்ளம் கட்டுக் கோப்பான உடற் கோட்டத்தினுள் சிறைவைக்கப்பட்டதுபோலத் தோன்றினும், அவனது உள்ளத்தினின்று எழூஉம் எண்ணங்கள் யாதொரு வரையறையுமின்றிப் பெருகும். அவ்வெண்ணங்கள் பாரினும் பரந்தும், வானினும் விரிந்தும், ஆழியின் ஆழ்ந்தும் செல்லும் தன்மையை உடையன. இங்ஙனம் சங்கு கரையின்றிப் பொங்கி எழுகின்ற அவனது கடல்போன்ற எண்ணத்தின் சிறு சிறு துளிகளே நமக்கு செய்யுள்வடிவாகக் கிடைப்பன. அவனது எண்ணமெல்லாம் முற்றும் வெளிப்படுத்த இச்சிறு குறைந்த மொழிக் கூட்டங்களாலாய செய்யுள் தொகுதிகள் ஒருவாற்றானும் போதியதன்றாம். ஒருவனது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் இடமெல்லாம் பாட்டு உண்டென்றே துணிதல்வேண்டும். உலக இயற்கைத் தோற்றங்களாகிய மலை, யாறு, கடல், நிலம், பயிர் முதலியவற்றின் பசுமை, பறவை முதலியவற்றின் வாழ்க்கை, தழைந்த பூஞ்சோலைகள் முதலியன ஒவ்வொரு புலவனுள்ளத்தையும் கொள்ளை கொள்வன.

தம் உள்ளமெல்லாம் அவ்வியற்கையாகவே தோன்ற, அவற்றைத் தம் நூல்களில் கற்பார் உள்ளத்தைப் பிணிக்கும் உயர் நடையில் ஓவியம்போலும் அழகுற எழுதி வைப்பாராயினர். அவ்வாறே நம்புலவர் பெருமானும் எழுதி வைத்திருப்பாராயின் அவருக்கு ஓர் தனிச் சிறப்புக் கூறல் இயலாதுபோய் விடும். அவ்வியற்கையைத் தம் நூலுள் அழகுபெற விரித்தருளினாராயினும், அவற்றையும் தம்மையும் தோற்றுவித்த ஓர் தனிமுதற் பொருளை நினைப்பற நினைந்தவராகலின், அவருடைய அருட்டிறனையும் தொடர்புபடுத்தியே கற்பனை செய்வாராயினர். காணப்படும் பொருள்களின் இயல்பைக் கூறுமாற்றானே காணப்படாத கடவுளுக்கு ஓர் உண்மை கூறி விளக்கியவர் நம் புலவர் பெருமானாகும். அங்ஙனம் இயற்கைத் தோற்றத்தோடு இறைவனருளைத் தொடர்புபடுத்த வேண்டிய காரணம் என்னை எனின் கூறுவேம். "உலகப் பொருள்கள் நேரில் தோற்றப்பட்டு எமதறிவைக் கவர்ந்து மனதை ஈர்த்து இன்பம் வழங்கவல்லனவாகத் தோன்றலின் அவற்றின்பால் எளிதில் ஈடுபடுகின்றேம். கடவுட் பொருள் அங்ஙனம் காட்சிக் கிலக்காகாமையின் செல்லப்

பெறாதயர்கின்றேம்" என்பார்க்கு உண்மையை அறிவுறுத்தவே அங்ஙனம் கூறியருளினர் என்பது சாலும். என்னை? வறியனொருவன் ஒரு வள்ளலிடத்து வறுமைதீரப் பொருள் பெறுவானாயின், தான் பெற்ற அப்பொருளைப் போற்றாது வாழ்த்தாது அதனை ஈந்தவள்ளலையே போற்றவும் வாழ்த்தவும் செய்கின்றான். மற்றும் நம் கண்ணைக் கவரும் அழகிய பதுமைகளையோ அன்றி ஓவியங்களையோ காண்போமாயின் அதனை ஆக்கியோன் யாவன் எனவும் அஃது தோற்றுவதற்குக் காரணம் யாதெனவும் நம்மையறியாது நம் உள்ளத்தில் வினாக்கள் எழுகின்றன. இவ்வாறே உலகப் பொருள்களைக் காணுந்தோறும், இன்ப துன்பங்களை நுகருந்தோறும் அவற்றிற்கெல்லாம் முதற் காரணமாய பொருள் ஒன்றிருத்தல் வேண்டும் என்னும் உறுதி நம் உள்ளத்தில் பதியவே அருளைத் தொடர்புபடுத்தினர் என உணரவேண்டும். இனி இங்ஙனம் அருளிய சில செய்யுட்களை நோக்குவாம்.

சோறுடைத் தென்னும் வீறுடைப் புகழ்சேர் சோழமா நாட்டில் வளங் கொழித்தோடும் வண்புனற் காவிரியைச் சில திருப்பாட்டுக்களால் அழகு பெற அருள் விளங்கப் புகழ்வாராயினர். ஓர் யாற்றைப் பற்றிக் கூறும் புலவர்கள் எல்லாம், கருமுகிற் கூட்டம் கடற்படிந்துண்டு, வானினுயர்ந்து வரையிடைப் பொழிய அவை பற்பல சிற்றருவிகளாய் சிற்சில பேரோடைகளாய் பின்னர் யாவையும் ஒருங்குகூடி ஒரு பெரியாறாய் நானிலத் தைந்திணைகளை வளம்படுத்திச் சென்று வாரியிற் கலப்பதே அதன் சரிதமாக உரைப்பர்; சிலர் நதிகளைக் கற்பின் காரியமாக்கியும், கவியின் தன்மையதாக்கியும் கூறுவர். நம் பெருமான் இவற்றையும் தம் நூலுட் கூறினாராயினும் இவர்கள் யாவரினும் மேற்போனவராய் ஓர் புதிய முறையில் யாற்றைப் புகழ்ந்தனர். அத்திருப் பாட்டை முன்னர் நோக்குவாம்.

"வண்ணநீள் வரைதர வந்த மேன்மையால்
எண்ணில்பே ரறங்களும் வளர்க்கும் ஈகையால்
அண்ணல் பாகத் தையாளுடைய நாயகி
உண்ணெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கம் போன்றது."

"மலையிடத் துதித்த மாண்பினாலும், அறம்பல வளர்க்கும் திறத்தினாலும் இமயவெற்பீன்ற எம்பிராட்டியை ஒப்பது காவிரி" என்பது இதன் பொருளாகும்.

ஈண்டு "எண்ணில் பேறங்களும் வளர்க்கும்" என்றதை சிந்திக்கற்பாலது. காவிரிப்பாவை எண்ணில் பேறங்களை வளர்த்தல் யாங்ஙனம் எனவும் உமையவள் வளர்த்த அறங்கள் தாம் யாவை எனவும் சிறிது ஆராய்வாம்.

புலவர் குலத்துப் புதுமணித் தெய்வ வள்ளுவனார் தாம் இயற்றிய தண்டமிழ்ப் பொது மறையில் கடவுள் வாழ்த்தின் பின்னர் வான்சிறப்பு என்னும் அதிகாரத்தை வைத்துள்ளார். கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற் கேது மழையாகலின் அதனைப் பின்வைத்தார் என்பர் பரிமேலழகியார். விசும்பில் துளி வீழினல்லால் பசும்புல்லும் தலைகாண் பரிதாகலானும், உழவர் ஏரான் உழுதலைச் செய்யாராகலானும், உயிர் உடம்பொடு கூடி வாழுதற்கின்றியமையாத உணவுப் பொருள்

களை உளவாக்கித் தானும் உணவாகின்ற தண்ணீரும் இலதாய்ப் போகவே, பசியென்னும் கொடும்பிணியால் துன்புற்று யாவும் தானே யழிந்துவிடுமாகலான் உலகம் நடைபெற மழைவளம் இன்றியமையாததாயிற்று. இதனை நம் பெருமானும், "வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாடொறும், உய்யவே சுரந்தளித் தூட்டுநீ ரது" என்பனவற்றால் கூறியருளினார். இனி அறம் பலவும் வளர்தற்கு மழை (யாறு) இன்றியமையாமை என்பதைச் சிறிது கூறுவாம். குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்திணைகளுள்ளும் வளஞ் சிறந்தும் செல்வம் மிக்கதுமாகக் கருதப்படுகின்ற மருதத் திணையில் வதியும் மக்களை "மேலோர்" எனத் தொல்காப்பியர் கூறுவதானும், இளம்பூரணவடிகள், மருதத்திணைக்குப் பொழுது சிறந்தமை கூறுமிடத்து, "ஆண்டுறைவார் மேன்மக்களாதலானும்" எனக் கூறுவதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலதாம். கடவுள தாணையான் மழைவளமும், அதன்பயனாகப் பொருள்வளமும் சுரப்பவே மக்களெல்லாம் கல்வியும் அறிவும் மிக்கு விளங்குவாராயினர். கல்வியும் அறிவும் மல்கவே தமக்கும் பிறர்க்கும் துன்பந்தரும் மறச் செயல்களை நீக்கி இன்பந்தரும் அறச் செயல்களை மேற்கொள்வாராயினர்.

பண்டைக்காலத்து நந்தமிழ் நாட்டில் பல்வகை வளமும் பல்கியிருந்ததாகலின், உண்மையும் வண்மையும் உயர் மனத்திண்மையும், கல்வியும் அறிவும் களிசறு புலமையும், பல்வகை அறங்களும் அறம் வளர்சாலையும் மல்கிவிளங்கின. இக்காலத்து மன்னவன் செங்கோல் தன்னிலை தரியவே, கல்வி யறிவின்றி ஒழுக்கமும் குன்றி கொலை, களவு, கள், காமம் என்பன மலிந்து மறச்செயல் தலைதூக்கி யாடவே அறக்கடவுள் அஞ்சி ஓடுவதாயிற்று. ஓடவே பாவ யாக்கைகள் விஞ்சுவதாயிற்று. அப்பாவ யாக்கையைச் சுமந்த வெறுப்பினால் மாநிலம் விளையுள்குன்ற, வறுமையும் பசியும் வளர்ந்து களவும் காவும் மலிந்து நாடு சீர்கேடுறுவதாயிற்று. இதனானே அறம் வளர்வதற்குக் காரணமாய பொருள் வளமும் மழை வளத்தாலேயே நடைபெறவேண்டும் என்பது புலனாகின்றதன்றோ !

இனி, இதனை அடுத்து "ஈகையால்" என வைத்ததனை நோக்குவாம். வறியராய் எற்றோர்க்கு மாற்றாது ஈதலே ஈகை எனப்படும். தம்மாட்டு இரந்தார்க்கன்றி இரவாதார்க்கும் ஈதல் மக்கட்கு இயல்பன்றாம். ஏழைகட்கீதலே ஈகை எனவும் மற்றையோர்க் கீதல் ஈகை யன்றெனவும் அறநூல்கள் கூறும். காவிரி ஈதல் தன்மையுடைத்து என வறிதே கூறியிருப்பாராயின் அதன் மாறு கருதா மாறுவளத்துக்கு இழுக்காகிவிடும். அறம் வளர்க்கும் நாயகியோடு ஒப்பிட்டுக் கூறிய அதனான் அவ்விழுக்கு நீங்குதல் காண்க. என்னை! ஓரறிவுடையன முதல் ஆறறிவுடையன ஈறாய எல்லா உயிர்களையும் ஒப்பக் கருதி, அவ்வவற்றின் வினைகளுக்கேற்ற பயனை நல்கியும், அவ்வினைகளின் நீங்கித் தன்னிணையடி சேர்தற்கு வேண்டிய சாதனங்களையும் தானே வழங்கியுள்ளாள் நம் தலைவி.

அவ்வாறே காவிரியும் ஏழை, செல்வன் முதலிய யாதொரு வேறுபாடும் இன்றி யாவரேயாயினும் அவரவர் முயற்சிக்கேற்ற பயனைத் தானே வலிது வழங்கித் தானும் உணவாகின்றது. வள்ளுவர் பெருமானும், "வானின்றுலகம் வழங்கி வருதலால், தானமிழ்த மென்றுணரற்பாற்று" என அம்மழையின் அருள் வண்மையை நன்கு தெரித்தருளினார். கைம்மாறும் வேறுபாடும்

கருதாது வையகம் பல்லுயிர்த்துவரும் வண்புனற் காவிரியினொழுக்கம் உமாதேவியின் உண்ணெகிழ் கருணையினொழுக்கம் போன்றது என்றமை எண்ணி எண்ணி இன்புறற்பாலது. காவிரி வளத்தைக் கூறவந்த கவிஞர் பெருமான், அதனைக் கூறும் ஓர் திருப்பாட்டிலேயே, "வான் சிறப்பு," "ஒப்புரவறிதல்" என்னும் இரண்டதிகாரத்தின் கருத்தையும் பொதிந்து வைத்து, சிவபிரான் திருமேனி ஒரு பாதியாய் நின்று உமாதேவியார் அறம் வளர்க்கும் நாயகி எனவும், அத்தேவியார் வழங்கிவரும் அருளாரமுதத்தினாற்றான் உலகம் நடைபெறுகின்றதெனவும் விளங்கத் தெரித்தமை உன்னுந்தோறும் ஓதுந்தோறும் இன்னறவென்ன சுவையூறுவதோடு உள்ளத்தையும் உருக்குந் தன்மையது என்பது கூறவும் வேண்டுமோ?

"Funny" Magzin of India.

(Bi-monthly) Published on the 5th & 20th.

GIVES THE BEST OF EVERYTHING

Jokes, Stories, Serials, Humorous articles, Cartoons of great events and Competitions.

LUCKY NUMBER SCHEME & FREE PUZZLE PRIZE
OUR ADDITIONAL FEATURES.

Price As. 1-6.

AVAILABLE AT ALL STALLS & NEWS AGENCIES.

or *Apply to:—*

The "Funny Magzin" Office,
No. 6, Lawyer Chinnathambi Mudali St.,
Sowcarpet, MADRAS.

மஹாத்மா மணிமொழி

(S. கணேசன்.)

மிருக சக்திக்குப் பதிலாக ஆத்ம சக்தியை, அதாவது அன்பின் பலத்தை, ஜனங்கள் கைக்கொள்ளும்படி செய்து விட்டேனானால், உலகம் முழுவதையும் எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய ஓர் இந்தியாவை அளித்தல் கூடும்.

* * * *

கடமையைச் செய்வோன் அந்த அளவில் உரிமையும் பெறுகின்றான். சத்தியாக்கிரகம் உண்மையாளருக்கே உரிய ஆயுதமாகும்.

* * * *

ஜனங்களை சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தில் நடத்த விரும்புவோர், அதற்கு இன்றியமையாத அளவிலேனும் அவர்களை அஹிம்சை எல்லைக்குள் வைக்க ஆற்றலுள்ளவர்களா யிருக்க வேண்டும்.

* * * *

ஒருவன் தன்னுடைய தவறுகளை மிகைப்படுத்தியும், பிறருடைய தவறுகளைச் சிறிதாக்கியும் பார்க்கப் பயின்றால் மட்டுமே இரண்டையும் நியாயமாக மதிப்பிடக்கூடும். சத்தியாக்கிரகியாக விரும்பும் ஒருவன் இவ்விதியை மனப்பூர்வமாகவும், சிறிதும் பிறழாமலும் அநுசரித்து வருதல் அவசியம். புவனமனைத்திலும் ஊடுருவி நிற்கும் சத்தியப் பொருளை நேயருக்கு நேர்காண விழையும் ஒருவன் படைப்பில் மிகத் தாழ்ந்த படியிலுள்ள உயிரையும் தன்னைப் போலவே நேசிக்கும் ஆற்றல் பெறவேண்டும். அவன், வாழ்க்கையின் எந்தத் துறையி லிருந்தும் விலகி நிற்க முடியாது. ஆகையினாலேயே சத்தியத்தில் எனக்குள்ள பற்று என்னை அரசியல் துறைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. சமயத்துக்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தமில்லை யென்று கூறுவோர் சமயத்தைப் பற்றி ஒன்றுமறியார்.

* * * *

ஆத்மத் தூய்மை செய்துகொள்ளாத வரையில், உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு உயிரினிடத்தும் தன்னை ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளுதல் இயலாத காரியம். ஆத்மத் தூய்மையின்றி அஹிம்சா தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கலா மென்று எண்ணுவதும் வெறும் பகற் கனவாகவே முடியும். இதய பரிசுத்தம் இல்லாதவன் ஒருநாளும் இறையொளி காண இயலாது. ஆத்மத் தூய்மைபெறுவதென்றால், வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் தூய்மை பெற்றே யாகவேண்டும். சுத்தமும் அசுத்தமும் எளிதில் பரவும் இயல்புடையன வாதலின், ஒரு

வன் தன்னைத் தூய்மைப் படுத்திக் கொள்ள முயலும்போது தன்னைச் சுற்றிலும் தூய்மையை உண்டுபண்ணுகிறவனாகிறான்.

* * * *

ஆத்மத் தூய்மை நெறி எளிதானதன்று; அது பெரிதும் கஷ்டமான செங்குத்தான பாதையாகும்.

* * * *

ஒருவன் பூரண பரிசுத்தனாக வேண்டுமானால் மனோ வாக்கு காயங்களினால் காமக் குரோதங்களை முற்றும் விலக்கியவனாக வேண்டும். நேயம், பகைமை, விருப்பு, வெறுப்பு என்னும் சுழல்களிலிருந்து வெளிப்பட வேண்டும்.

* * * *

ஆயுத பலத்தினால் வெளி உலகை வெற்றி கொள்வதைவிட நுட்பமான காமக் குரோத உணர்ச்சிகளை ஜெயித்தல் கஷ்டம். ஒருவன் தன்னுடைய சொந்த விருப்பத்தினால் தன்னைத் தன் சகோதர உயிர்ப்பிராணிகளுக் கெல்லாம் கடையானவனாகக் கருதாதவரையில் அவனுக்கு மோட்சமே கிடையாது.

* * * *

தாழ்மைக் குணத்தின் இறுதி எல்லை அஹிம்சையாகும்.

* * * *

அஹிம்சை அபார சக்தியை அளிக்கவேண்டுமாயின், அதன் அநுஷ்டானம் மனதிலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டும். மனத்தின் ஒத்துழைப் பில்லாமல் வெளிக்கு மட்டும் அஹிம்சா பூர்வமாக இருந்து விடுவது கோழைத்தனமாகும்; அதற்குச் சக்தியே கிடையாது.

* * * *

ஒரு ஆத்மாவையும் கொல்லாமல் அல்லது பிற ஆத்மாவுக்குத் தீங்கிழைப்பதென்பதை மனதினால் கூட சிந்திக்காமல் தூக்கு மேடைமீது ஏறும் தீரத்தைத் தான் நான் வேண்டுகிறேன்.

* * * *

மனிதனுக்கு மனிதன் நிரந்தரமான விரோதத்தைக் காட்டுவதென்பதைப் பற்றி நான் எண்ணவே முடியாது. மறு பிறப்பில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டாதலால், இந்த ஜன்மத்தில் இல்லாவிடினும் இன்னொரு ஜன்மத்திலாவது மனித வர்க்கம் முழுவதையும் அன்பு என்னும் எனது அணைப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள என்னால் முடியுமென நம்புகிறேன்.

* * * *

என்னைக் கொன்றுவிடலாம். ஆனால் காந்தியத்தை அதாவது காந்திமதத்தை அழிக்க முடியாது. சத்தியத்தை அழிக்க முடியுமானால், காந்தியத்தையு மழிக்கலாம். அஹிம்சையை அழிக்க இயலுமேல், காந்தியத்தையு மழிக்கலாம். காந்திய மென்பதென்ன? சத்தியமும் அஹிம்சையுமே.

பாரதியாரின் தாய்மொழிப் பற்று

(திருமலை-இராமாநுஜன்.)

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந் தனவே—பாரதியார்.

தற்காலத் தமிழ்நாட்டில், காலஞ்சென்ற கவிச் சக்கரவர்த்தி—ஸ்ரீமான். சுப்பிரமணிய பாரதியாரை அறியாதார் ஒருவரும் இரார். இருப்பின், அன்னோர் தமிழரோ என்பதே ஐயுறவிற்கு இடனாம். காவிய உலகில் கவிச் சக்கரவர்த்தி என்னும் பட்டம் தரித்துத் தன் பெயர் நிறுவிய கம்பநாட்டாழ்வாருக்குப் பின், அப் பட்டம் மீண்டும் பெற்றப் புலமையால் வீறி விளங்கிப் புவிபுகழ் பெருமை கொண்ட அருமருந்தன்ன புலவர் பெருந்தகை நம் பாரதியாரே ஆவர்.

புதிய புதிய கருத்துக்களையும் உவமைகளையும் கொண்டு கால நடைக்கு ஏற்ப கவிபுனைந்த ஆற்றல் யாம் இவரிடம் மட்டும் கண்டதோர் சிறப்புரிமை, தமிழகத்தில் படிப்போர்க்கு உள்ளடங்கிக் கிடந்த உணர்ச்சி எழப் பாடும் பாவன்மையில் இவருக்குத் தக்கவரும் மிக்கவரும் ஒருபோதும் இலராவர். இனி ஒரு வேளை தமிழன்னை புத்தழகெய்திப் பொலிவொடு வருங்கால உலகில் தனியாசனத்து, தலை நிமிர்ந்து வீற்றிருப்பள் என்றால் அந் நிலைக்கு நம் பாரதியாரின் தொண்டே நடுகல் எனல் ஒரு சிறிதும் மிகையாகாது. தமிழ் அருமையை உலகறியச் செய்த உத்தமப் புலவர் இவரே. உண்மையில், பாரதிபாடல்களைப் படிப்போருக்கிருக்கும் உருக்கமும், இன்பமும் தற்காலத்தில் கம்பனைப் படிப்பவருக்கும் இருத்தற்கு இயலாது.

இவர் கேவலம் புலவர் மெச்சும் வெறும் புலமையான் மட்டும் உயர்ந்தவராகக் கருதப்படுபவர் அல்லர். தாய் நாட்டிடத்தும் தாய் மொழியிடத்தும் அளவிறந்த அன்பு பூண்டு, அவற்றின் நிலைகளை உயர்த்தத் தன்உடல் பொருள் ஆவி என்ற மூன்றினாலும் உழைத்த பேருபகாரி. எனவே தேச பக்தியும், தாய் மொழிப்பற்றும் நிறைகவிப் புலமையும் தன்னல மறதியும் ஆகிய இன்னோரன்ன அரும் பெரும் குணங்கள் யாவும் ஒருங்கமைந்து, தமிழன்னையைக் கால நிலைக்கேற்பக் கவினுறுத்தித் தந்திட்ட இந் நல்லிசைப் புலவர் புகழ் தமிழர் மறப்பினும் தமிழ் மறவாத் தன்மையால் எப்பொழுதும் எவ்வுலகினும் ஒரு தன்மைத்தாய் நின்று நிலவுவதாகும்.

நிற்க, உண்மை அறிவாளிகளை அது கொண்டு இவ்வுலகு அறிவதில்லை. அன்றியும், அவர்களை உருவு கண்டும் ஏனைய பிறகொண்டும் மதிப்பிடுவதாகிய இழிநிலை நம் நாட்டிடை வெகுகாலம் முன்னர்க் கொண்டே வந்தடைந்து விட்டது. இம் முறையில் இவரிடம் இருந்த நற்குணங்கட்கு இயைந்த வண்ணம் இவரைத் தமிழகம் போதிய அன்பு காட்டிப் பாராட்ட வில்லை. பாராட்

டாதது அவருக்குக் குறை ஒன்றையும் பயந்து விடவில்லை. 'உலகில் உண்மை அழிவதில்லை' என்ற இயற்கை நெறியின்படி அவரது அருமை பெருமைகளையே அறிந்து சிலாகிக்க வேண்டிய காலம் நெருங்கி விட்டது. பண்டொரு காலத்தில் வெறுத் தொதுக்கிய பண்டிதர்கள் முதல் பாமரர்கள் இறுதியாக இது பொழுது இவரைப் பாராட்டாதார் அரிது. 'தமிழறிந்தும் பாரதியாரைப் பாராட்டாத நா பயனில' என்றும் தத்துவ உணர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் தலையெடுத் தோங்கும் காலமும் நம்மை எதிர்ப்படப் போகின்றது. அந்நாளை மிக்க மகிழ்ச்சியோடும் தமிழ் மக்களாகிய நாம் வரவேற்போமாக.

இவ் வண்ணம் இவரை ஓர் ஒப்பு உயர்வற்ற தெய்வப் புலவராகச் செய்தது இவருக்குள்ள வெறும் புலமை மட்டும் அன்று. தாய் மொழியினிடத்தும் தாய் நாட்டினிடத்தும் உள்ள அளவு கடந்த பற்றும் கூடியே துணை புரிந்தது என்பது எனது உண்மையான கருத்தாகும். தேசாபிமானம் இன்றிக் கேவலம் வெறும் புலமை மட்டும், ஒருவரை இவ்வளவு உயரிய புலமையையும் புகழையும் அடையும்படி செய்யப் போதிய வலியுடையதாய் விடாது. பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களிலும் வெறுமொழிப் புலமை மட்டும், கவி சிரேஷ்டனாக ஒருவனை ஆக்கிவிட மாட்டா தென்பதற்குப் பல சான்றுகள் காணக் கிடைக்கின்றன. நம் நாட்டுக் கம்பநாடரும் தேசபிமானம் இன்றிக் கவிச்சக்கரவர்த்திப் பட்டம் பெற்றவர் அல்லர்.

நம் கவிஞர் திலகர் பாரதியாரும், தாய்மொழியினிடத்துக் கொண்டுள்ள அன்பைப் போல வேறு ஒன்றனிடத்தும் அவ்வளவு அதிகமாக அன்பு கொண்டதில்லை. தாய் நாட்டையும் தாய் மொழிப் பற்றையுமே நற்றவ வானிலும் நனிசிறந்த நலனாகக் கொண்டவர். படைத்தியற்றிய கடவுளரே நேரில் போந்து 'நீ மொழியன்பற்று இருப்பையானால் அதற்குக் கைம்மாறாச் சுவர்க்கம் புகுவிப்பேன்' எனக் கூறுவரேனும், சுவர்க்கம் வெறுத்து மொழிப்பற்று ஒன்றுமே கொள்ளும் திண்ணிய மனநிலை வாய்ந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்களை ஒரு பெருங் கருவியாகக் கொண்டு சிறிதளவு ஆராய்ந்து நோக்குவமானால், அவர்க்கு அத் தாய் மொழிப் பற்றொன்றுமே அல்லும் பகலும் அனவரதமும் நெஞ்சில் பெருகிப் பெருகிக் காண்பன எல்லாமும் தாய் மொழியின் தொடர் புரிமையினாலேயே பெருமை உறுகின்றன என்ற நினைவையும் ஊட்டியது என நன்கு விளக்க மாகும். தாய்நாட்டைப் பற்றி இவர் கூறும் இடங்கள் பலபல உண்டு. பிற புலவர்களும் தமிழ்நாட்டைப் பற்றிக் கூறிப் போவர்கள். 'நாட்டுப் படலம்' என்ற ஒரு பகுதி புராண நூல்களைச் சிறப்பித்தல் காணலாகும். அவ்வாறு கூறும் அவர்கள் எல்லாம் நாட்டிற்கு வேறு பலவகைப் பெருமைகளைக் கூறிச் சிறப்பித்துச் செல்லா நிற்கையில், நம் பாரதியார் மட்டும் நாட்டைப் பற்றி யாண்டுக் கூற நேரினும் ஆண்டெல்லாம் அதற்குத் தமிழுடைமை கொண்டே 'செந்தமிழ் நாடு' 'தமிழ்நாடு' எனப் பாராட்டிப் போவர். பொதுவாக வாழ்த்துக் கூறவேண்டிய இடம் வந்தால் முதலில் அவ்விடத்து 'வாழிய செந்தமிழ்' என முன்வைத்து மொழிக்கு வாழ்த்துக் கூறிப் பல்லாண்டு பாடுவர்; இம்மட்டோ! 'வாழ்க தமிழ் மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ் மொழியே' என மும்முறையும் வாயார வாழ்த்துவர்.

இன்னும், பாண்டிய நாட்டின் தலையிடங்களில் எல்லாம் ஓடும் வையை நதியைக் கூறவேண்டி வந்த ஓரிடத்து, அதன் வேறு வகைப் பெருமை ஒன்

தனையும் எடுத்தோதாது 'தமிழ்கண்டதோர் வையை' எனக் கூறி மகிழ்வதும் சேர சோழ பாண்டியர்களாகிய முடியுடை மூவேந்தர்களைக் குறிக்கும் காலத்து அவ்வாறே "மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர்" என்று தமிழுடைமை காட்டிப் பேசுவதும்; நல்லிசைப் புலமை வாய்ந்த மெல்லியலாம் நம் அவ்வைப் பிராட்டியை "தமிழ் மகள்" எனவே குறிப்பிட்டுச் சுட்டுவதும்; இசையைப் பற்றிக் கூறிய ஓரிடத்தில் 'நற்றமிழ்ச் சொல் இசை' என தமிழ் இசையே சிறப்பித்துச் சொல்வதும்; 'செம்மைத் தமிழ் மொழி' என்று தமிழ் மொழிக்கு அடைகூட்டி உரைத்த அழகும்; தவசிரேஷ்டராய் ஒழுக்கத்திற் றலை சிறந்து நின்ற அகத்திய முனிவரை 'முத்தமிழ்மா முனி' என அழைத்ததும், மற்றும் இன்னோரன்ன பிறவும் இவரது திறமான மொழிப்பற்றை அங்கையிற் கனி என துளக்கமற விளக்குவன வாகும்.

இவரது பாடல் கருவியாக நம் மனக்கண் கொண்டு உளநிலையைப் பரிசோதிப்போமேயானால், முதன் முதலில் மனத்து இவர் கொண்ட தாய் மொழிப் பற்று ஒன்றுமே அளவின்றிப் பெருகி, தாய் நாட்டார் இடத்தும் சென்று அதன் பின் நாட்டிடத்தும் பாய்வதற்கு அடிப்படையாய் நிலவிற்று என்பதும் தெற்றெனப் புலனுமாறு காணலாகும். இதற்கு,

"வாழிய செந்தமிழ் வாழ்க நற்றமிழர்
வாழிய பாரத மணித் திருநாடு"

என்ற அவரது அருமைத் திருவாக்கின்கண் 'தமிழ்—தமிழர்—நாடு' என அவர் அமைத்த அழகிய வைப்பு முறையே நமக்கு நடுநின்று நல்ல சான்று பகரும்.

இங்ஙனமாகவே, அவர் ஒரு மொழிப் பற்றுக்கொண்ட புலவர் நிலை அடைந்திராவிட்டால், தமிழ்நாடு அவரை ஓர் தேச ஊழியனாகவும் தவம்பெரும் புதல்வனாகவும் பெற்றிருக்க முடியாது. பைரன் என்னும் ஆங்கிலத் துரை மகனார் "மொழிப் பற்றில்லாத ஒருவன் தேச பக்தனாக முடியா"தெனக் கூறியுள்ளது இவ் விடத்து நினைவு கூரத் தக்கது. இங்கிலாந்து தேசத்து பாராளு மன்றத்து நார்மன் ஆட்சிக் காலத்தில், பிரென்சு மொழியை விட்டு இங்கிலீஷ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டால் மட்டும்தான் அவர்கள் நாட்டில் தேசாபிமானம் மூட்ட முடியும் என்று கருதி, தாய்மொழியில் கல்வி பயிற்றுவிக்க வேண்டும் எனச் சட்டம் இட்டுச் சென்றதாக நாம் சரிதமூலம் கண்டறிவதுண்டு. எனவே நம் பாரதியைத் தேசத் தொண்டனுக்கித் தந்தவள் எம் தமிழ்த் தாய்; அத்தமிழ்த் தாயை என்றென்றும் போற்றுவோமாக. பாரதியாருக்குச் செய்யும் பெருமைகள் எல்லாம் ஒற்றுமை நயத்தால் அரச சேவகர்களுக்கும் செய்யும் சிறப்பு அரசனைச் சாருவது போலத் தமிழ்தாய்க்குச் செய்வனவே யாகும்; சுருங்கக் கூறின் பாரதியாரின் பெருமை அறியாது அவரை அவமதிப்ப தெல்லாம், தமிழ்த் தாயின் பெருமை அறியாது அவமதிப்பதே யாகும் என்க.

இவ்வாறு நம் புலவர் பெருமகன் திண்ணிய மொழிப் பற்றுள்ளம் படைத்தவர் என்பதை அவர் நூலில் தொட்ட தொட்ட இடந்தோறும் கண்டு தெளியலாம். அவ்வாறுள்ள இடங்களில் ஏற்புடைய இரண்டொன்று எடுத்து ஆராய்வதும் ஈண்டு தகவுடையதாகும்.

புலமைப் பதத்திற்கு இவர் புதுப் பொருள் கற்பித்தது இவரது ஆழ்ந்த

மொழிப்பற்றை விசதமாக்கும். புலம் மிக்கவரைப் புலவர் என்பது பெரு வழக்கு. ஆனால் கசடறக் கற்று அதன்படி நடத்தலே கல்வியின் பயன் என வள்ளுவர் கூறிச் சென்று புலமைப் பதத்தை விளக்கினர். நம் பாரதியாரோ என்றால் அவ்வாறு ஒழுகி நலன் அடைவதும் ஓரளவில் சுயநலம் பற்றியதே எனக் கண்டு, தகுவன அறிந்து ஒழுகுவது மட்டும் புலமையாகாது; பிறரும் தலை சாய்த்து வணங்கத்தக்க அதன் பெருமைகளை நாடறியச்செய்து வெளிப்படுத்துவதே திறயான புலமை யாகும் எனச் சுட்டியது மொழிப்பற்று மிக்குள்ள அவரது உள்ளக் கிடக்கையாகும்.

பிறிதும், 'தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செயதல் வேண்டும்' எனக் கருதிய அவரது மனப்பான்மை, தாய் மொழியி னிடத்து அவர் எத்தகையதொரு பெரும் பற்றுக் கொண்டவர் என்பதை நன்கு வலியுறுத்தும். இவரது உளத்தை உறைவிடமாக்கிக் கொண்ட பாஷாபிமானத்தின் நிலையை இவ்வளவிற்று என அளந்து காட்ட இயலாமைக்கு நான் பெரிதும் வருந்துகிறேன். 'சேமம் உறவேண்டும் எனில் தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்' எனப் பாடிய வாய்மூடு முன்பாக, 'தமிழ் ஓசை உலகம் எல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்' என்ற நினைவு அவருக்குத் தோன்றுமானல், அவரது மனக்கோட்டையில் தாய்மொழிப் பற்றாகிய தீச்சுடர் எப்படிக் கொழுந்து விட்டுப் பற்றிப் படர்ந்து சென்றிருக்கும் என்பதை ஒருவாறு நம் மனக்கண் கொண்டு காணலாம்.

மேலுலகத்தில் அமுதுண்டார் அந் நுகர்ச்சியால் என்ஞான்றும் அழியா இன்பம் அடைதல் போல, பூவுலகத்தில் தமிழறிந்தார் இச்சுவை நுகர்வால் அழியாத அவ் வின்பத்தினை இவ்விடத்திலேயே அடைவர் என்பது அவரது துணிபு. இதனை,

"தெள்ளுற்ற தமிழ் அமுதின் சுவை கண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்"

என வெளிப் படக் காட்டினர். இதனால் தமிழ் மொழியை இனிமை கருதித் தேவாமிருதத்திற்கு ஒப்பிட்டதும், தமிழறிந்தோரே அமரர் சிறப்பு இவ்வுலகில் கண்டார் எனப் பூதேவராகச் சிறப்பித்ததும், மொழிப் பற்றுக் கொண்ட உள்ள நிலையாலேயாம்.

இன்னும், அவர் மிகுந்த மொழிப் பற்றுள்ளம் படைத்தவர் என்பதற்கு வேறு பலபடியாக விரித்துரைக்க வேண்டிய தில்லை. 'யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்' என்று குறிப்பிட்ட காரணம் மொழிப்பற்றுக் கொண்ட தொன்றே யன்றோ? 'கம்பனைப் போல் வள்ளுவர் போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை' என அறைகூவியதும் அது.

தேவ சக்திகளைத் தம்முன்னே நிலைபெறச் செய்யும்படியான 'சொல்' ஒன்று வேண்டும் என்று நினைத்த அவர், 'வண்மையுடைய சொல் நம்தமிழ்ச் சொல்லே' என்பது கண்டு, 'வேதக் கருத்துக்களை ஆரிய மொழி ஒன்றினாலேயே சொல்லுதல் கூடும்; தமிழால் சொல்லுதல் இயலாது' என்ற கொள்கையின் உண்மையையும் மறுத்து, 'செம்மையுடையது தமிழ்ச் சொல்'; ஆதலின்

'தமிழில் பழமறையைப் பாடுவோம்' என விழைந்த அவரது உள்ளப் பான்மையும் பாஷாபிமானம் பூண்ட பலராலும் பாராட்டத் தக்கது.

இத்தகைய மொழியன்பு கொண்டு, தாய் மொழி வளர்ச்சியே தாய்நாட்டின் முன்னேற்றம் என நினைத்து, அதன் வளர்ச்சிக் கெனக் கூறிய துறைகள் இரண்டும் நனிமிகச் சிறந்தன. 'பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்' என்பது ஒன்று. 'இறவாத புகழுடைய தமிழ்நூல்கள் இயற்ற வேண்டும்' என்பது மற்றொன்று. இவ் விரண்டும் எத் துணைப் பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தன என்பது தமிழன்பர் யாவராலும் அறிந்ததே.

இவ்வாறாக மொழி அன்பு பூண்டு அதன் வளர்ச்சிக் குரிய பல வேறு துறைகளுக்கும் வித்திட்டுச் சென்ற பாரதியாரின் அடிச் சுவட்டைத் தமிழ்ப் பயிர் வளர வேண்டும் என்ற பெருவிருப்புள்ள ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் பின்பற்றுதல் வேண்டும். முன்காலப் பழங்கதை பேசுவது போலப் புலவர்களைக் கூட்டுவதும் அவர்களை ஆதரிப்பதும் மட்டுமே நமது கடமைகளாகக்கொண்ட சங்கங்கள் ஒன்றிரண்டும் தற்காலத் தமிழகத்தின் நிலையை உயர்த்த முடியாதென்பது திண்ணம். தமிழ்ப் பண்பு அறியாப் பொதுமக்கள் இடையும், தமிழைத் தாழ்வுபடக் கருதும் ஆங்கிலங் கற்ற மாணவர்கள் இடையும் உண்மைத் தமிழறிவைப் பரப்புதல் வேண்டும். இம்முறையில் ஊக்குவதற்குப் பாரதியாரின் நூல்களே பல்லாற்றானும் ஏற்றவை. என்று பாரதியாரின் நூல்கள் தமிழ் நாட்டுத் திண்ணை தோறும் பாராயணம் பண்ணப் பெறுகின்றனவோ அன்றே நம் அன்னை தன் இன்னல் தீர்ந்து கைவிலங்கு நீங்கித் தலைநிமிரும் காலம் என்னலாம். அக் காலம் நம்மை எதிர்ப்படப் பல்லாண்டுகள் இடையில் இல்லை. தமிழ் மொழி வளர்ச்சியையே தன் தனிப்பெரும் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்ட, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தார் பாரதியார் நூல்களுள் ஒன்றாகிய 'பாஞ்சாலி சபதம்' என்னும் நூலைத் தமக்குரிய பாடப் புத்தகங்களுள் ஒன்றாக நியமித்து வழிகாட்டியதும், மேனாட்டு முறை பற்றிய தருக்க நூல் ஒன்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தியற்றச் செய்ததும் இதற்கு நல்லது காட்டும் குறியாகும். இன்னும் இவர்கள் இத்துறையில் இறங்கிப் பணிபல புரியுமாறு வேண்டிய நலங்களைப் பாலிக்கும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவனை முழுமனதுடன் வந்திக்கிறேன்.

இது காறும் கூறியவாற்றான் பாரதியாரின் பாஷாபிமானம் ஒப்புயர்வற்றதென்பதும், தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவரைப் பேணலே தாய்மொழிக்குச் செய்யும் சிறந்த கடமை என்பதும், அவர் நூல்களின் வாயிலாகவே தமிழ் மொழி இனி உயர்வடையும் என்பதும் ஒருவாறு விளக்கப்பட்டது.

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ் மொழியே.
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி
என்றென்றும் வாழியவே.
வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண் மொழி வாழியவே.

இந்தியாவின் மஹாத்மியம்

(வீ. சங்கரய்யர்.)

இப்போது கொஞ்சக் காலமாக இந்தியாவின் பூர்வீக நிலைமை எத்தகைய தென்ற உண்மை உலகத்தோருக்கு நன்கு விளங்கத் தொடங்கியது. உலகத்தின் மற்ற பாகத்திலுள்ளவர்கள் காட்டு மனிதர்களாக இருந்த அக்காலத்திற்கு முன்பே நமது நாடாகிய இந்தியா நாகரீகம், கல்வி, சிற்பம், சங்கீதம், சாஹித்தியம், கணிதம், வானசாஸ்திரம், செல்வம், முதலியவற்றிலும் மேன்மை பெற்றிருந்ததாக பல அத்தாட்சிகளால் தெரிய வருகிறது.

நண்பர்களே! நமது முன்னோர்களின் பெருமையை பாராட்டிக் கூற வேண்டு மென்பதல்ல எனது நோக்கம். அம்முன்னோர்களின் வமிசத்தில் உதித்த நம்மில் பலர் அவர்களுடைய பெருமையை அறிய சக்தி யற்றவராக இருந்துகொண்டு அவர்களை இழிவாகவும் கூறுகின்றோம் என்பதை அதிக துக்கத்தோடு கூறவேண்டி யிருக்கிறது. இனியேனும் கண் மூடித்தனமாக இராமல் ஊக்கத்துடனும் வைராக்யத்துடனும் நம் தாய் நாட்டின் மஹாத்மியத்தை உலகத்தார் நன்கு அறியும்படிச் செய்யவேண்டு மென்பதற்காகவே இவ்வியாசம் வரையலானேன்.

அமெரிக்காவிலுள்ள அயோவா சர்வ கலாசாலையில் ஒரு முக்கிய பண்டிதரான டாக்டர் ஸுதீந்திர போஸ் அவர்கள் 1919 ௵ ஆகஸ்ட் ௴ 30௳ முதல் செப்டெம்பர் ௴ 14௳ வரையிலும் சிகாகோ நகரில் சர்வ அமெரிக்கா எக்ஸ்போஸிஷன் சபையில் செய்த 'இந்தியாவுக்கு உலகம் பட்டிருக்குங் கடன்' என்ற உபந்யாசத்தின் கருத்தை இதனடியில் வரைகின்றேன்.

"நான் ஜனித்த பூமியாகிய இந்தியா தேசம் கலைப் பயிற்சியைப் பற்றிய விஷயத்தில் அமெரிக்காவுக்கு உதவி செய்த நாடாகும். இந்தியாவின் விஸ்தீரணம் அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கிய மாகாணத்தின் பாதியேயாகும். இலக்கண நூலை (Grammar) அபிவிருத்தி செய்தவர்கள் ஹிந்துக்களேயாம். பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஐரோப்பிய கல்விமான்கள் சம்ஸ்கிருத பாஷையை கற்றுக் கொண்டார்கள். அதன் பின்பு தான் ஒரு பாஷையிலுள்ள பல்லாயிரம் வார்த்தைகளை சொற்ப தாது (Roots) க்களில் அடக்க முடியும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் பாணினீ வியாகரண சூத்திரத்திலிருந்து தான் இவ்விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

"ஹிந்துக்களின் கல்வி யறிவைப் பற்றி கொஞ்சம் கூறுகிறேன். உலகத்திலுள்ள பெரிய காவ்யங்களைச் சேர்ந்தவைகளே இராமாயணமும், பாரதமும், பாகவதமும். இராமாயணம் 48 ஆயிரம் வரிகளை யுடையது. மஹா

பாரதமோ 220 ஆயிரம் வரிகளை யுடையது. இவற்றில் அடங்கி யிருக்கும் பல அரிய விஷயங்கள் வேறு ஒரு நாட்டுக் காவ்யங்களிலும் இல்லையென்றே கூறலாம். கிரீக் பாஷையிலிருக்கும் பெரிய நூலாகிய இலியட் (Ilied) என்பது 16 ஆயிரம் வரிகளை யுடையதே. இது ஹோமர் (Homer) என்ற மஹா கவியால் எழுதப்பட்டது. வெர்கில் (Virgil) என்பவர் எழுதிய எனீட் (Aeneid) என்ற காவ்யம் 10 ஆயிரம் வரிகளை யுடையதே.

“ஹிந்துக்களுடைய கணித சாஸ்திரமே ஆதியானது. அங்க கணிதம் (Arithmetic) பீஜ கணிதம் (Algebra), க்ஷேத்திர (கோண) கணிதம் (Geometry) முதலியவைகளெல்லாம் ஹிந்துக்களாலேயே முதல் முதல் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. பீஜ கணிதம் கடபயாதிகளால் குறிக்கப் படுகிறது. இது 8-வது நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலிருந்து அரேபியாவுக்கும், பிறகு இடலிக்கும், பிறகு ஐரோப்பாவின் மற்ற பாகங்களுக்கும் அமெரிக்கா முதலிய இதர கண்டங்களுக்கும் சென்றிருப்பதாக அத்தாட்சிகள் மூலம் தெரிய வருகிறது, கிரஹ நக்ஷத்திர கணனங்களெல்லாம் கடபயாதி சங்கியைகளை உபயோகித்தே செய்யப் படுகின்றன. க்ஷேத்திர கணிதத்தின் உபயோகத்தை கிரேக்கர்கள் சுமார் 2700 வருஷங்களுக்கு முன் ஹிந்துக்களிட மிருந்து கற்றுணர்ந்ததாக R. C. டட் (R. C. Dutt) என்ற பண்டிதர் தாம் எழுதிய ‘பூர்வீக இந்தியாவின் நாகரீக சரித்திரத்’தில் கூறி யிருக்கிறார். க்ஷேத்திர கணிதம் ஹிந்துக்களின் வேதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் இயந்திரங்களும், வேதிகைகளும் அமைப்பதற்கு அவசியம்.

“சங்கீதமோ இந்தியாவில் வெகு புராதன மானது. அப்படியே சாஹித்யமும்--‘சங்கீதமபிசாஹித்யம் சாஸ்வத்யாஸ்தனத்வயம்’ இதன் பொருள் சங்கீதமும் சாஹித்யமும் உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான பிரம்மதேவனின் மனைவியும், வேதமாதாவுமான ஸரஸ்வதி தேவியின் இரு குசங்கள் என்று கூறுவதிலிருந்தே சங்கீதத்தின் காலத்தை ஒருவாறு அறிய முடியும்.

“நூறு வருஷங்களுக்கு முன் வரை மேல் நாட்டாருக்கு சுரங்க வழி துளைப்பது தெரியாது. எல்லோரா கல் மலைக்குள் ஒன்றரை மைல் தூரம் துளைத்து கட்டப் பட்டிருக்கும் கோயிலைப் பார்க்கவும். இதுவே இந்துக்களின் அபார சிற்ப சாஸ்திர அறிவுக்கு அத்தாட்சியாகும். இந்தியாவிலுள்ள ராஜ தேவஸ்தூணும் தக்க அத்தாட்சியே. சுமார் 1600 வருஷங்களாக வெயில், காற்று, மழை இவற்றால் தாக்கப் பட்டும் துருப்பிடிக்காமலிருக்கிறது. இது இக்கால உலகத்தாருக்கு இன்னும் தெரியாது.

“வைத்திய சாஸ்திர கர்த்தா என்று மதிக்கப்படும் ஹிப்போக்ரேட்ஸ் (Hippocrates) என்பவர் ஔஷத பதார்த்த சிந்தாமணியை (Materia Medica) இந்துக்களிட மிருந்து தான் கற்றுக் கொண்டதாக தற்கால ஆராய்ச்சியால் விளங்குகிறது. லண்டன்மா நகரிலுள்ள டாக்டர் ராயில் (Dr. Royle) என்பவர் எழுதிய இந்து வைத்தியம் என்ற நூலில் ஔஷதங்களின் முதல் முறைகளை இந்துக்களிட மிருந்து கற்றுக்கொண்டதாகக் கூறியிருக்கிறார். மஹா அலெக்ஸாண்டர் தமது பாளையத்தில் இந்து வைத்தியர்களையே வைத்துக் கொண்டதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்துக்களுக்கு சஸ்திர சாஸ்திரம் (Surgery) இரத்த வோட்டத்தைப் பற்றிய சாஸ்திரம் முதலியவை ஹார்வி பிறப்பதற்கு முன்பே நன்கு தெரியும்.

கோபருக் என்னும் சரித்திர ஆசிரியன் “புராதன இந்தியர்கள் வைத்தியத்தில் கூட மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பவர்களா யிருந்தார்களே தவிர, மற்றவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்பவராக இருக்கவில்லை” என்று கூறியிருப்பது விந்தையல்ல. ‘புராதன இந்தியாவில் தான் மனித தேகத்தை அறுத்து ஆராய்ச்சி செய்யும் முறை முதல் முதலாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. முதல் முதலாக மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளும், மருந்துகளும் ஏற்படுத்தினதும் முதலில் வழக்கத்துக்கு கொண்டு வந்ததும் புராதன இந்தியாவில் தான். பெண்களை டாக்டர்களாகவும் மருத்துவச்சிகளாகவும் முதல் முதலாக நியமித்ததும் புராதன இந்தியாவில் தான்’ என்று டாக்டர் வி. முத்து கூறி யிருக்கிறார்.

“அரசனுடைய செய்கைகள், பிரதான மந்திரி முதலியவர்களுடைய அங்கீகாரத்துக்கும், தேசாசாரத்துக்கும், மனுதர்ம சாஸ்திரத்துக்கும், பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கும், கட்டுப்பட்டவைகளாகவே யிருந்தன. கொடுங்கோல் மன்னனை சிங்காதனத்தி லிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று மனுதர்ம சாஸ்திரம் முறையிடுகிறது. அரசன் ஒருவரும் எதிரில்லாத தன்னரசாய் ஆளும் துரைத்தனமே இந்தியாவில் இருந்தது என்று மேல் நாடுகளில் கருதப் படுகிறது தப்பானதே யாகும்.”

காலம் தவறாமை:—எந்தக் காரியத்தை எந்தெந்தக் காலத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று மனுதர்மம் கூறுகிறது. அதன்படி காலா காலத்தில் தினசரி சடங்குகளாகிய நித்திய கர்மங்கள், மாதச் சடங்குகள், வருஷச் சடங்குகள், நடத்த வேண்டிய கடமை ஹிந்துக்களுக்கு உண்டு. அவைகளை காலம் தவறிச் செய்ய ஏற்பட்டால் அதற்கு பிராயச்சித்தம் (அபராதம்) உண்டு. த்விஜர்களாகிய பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு சந்தியா வந்தனம் முதலிய, நித்ய கர்மானுஷ்டானங்கள் உண்டு. அவைகளை ‘காணாமற் கோணாமற், கண்டு கொடு’ என்ற விதிப்படி செய்தாக வேண்டும். அதுபோல நைமித்திக கர்மங்களும் காலம் தவறாமல் செய்தாக வேண்டும். இன்னும் இவர்கள் இன்னின்ன காலங்களில் வரிவசூல், பயிர்த் தொழில், வியாபாரம் முதலியவைகள் இன்னின்ன பிரகாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற விதியு மிருந்தன. அவ்விதிகளை மீறி நடக்கிறவன் அரசன் தண்டனைக்கு ஆள் ஆவான். ‘வானோக்கி வாழு முலகெல்லாம் மன்னவன் கோனோக்கி வாழுங்குடி’ என்றும் ‘கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பனான்கும் உடையானும் வேந்தர்க் கொளி’ என்றும் ‘தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும் நீங்கா, நில னாள்பவற்கு’ என்று திருவள்ளுவ நாயனார் திருக்குறளில் கூறி யிருப்பதைக் கவனிக்கவும். விவசாயிகளிடமும் காலம் தவறாமை அவசியம். ‘பருவத்தே பயிர் செய்!’ காலம் தவறினால் பயிர் நசிக்கும். அதுபோல வித்தியார்த்திகளும் ‘இளமையிற் கல்’ என்றபடி 16-வயதுக்குள் நன்றாக படிக்கவேண்டும். சோம்பேறிகளாக இருக்க நமது சாஸ்திரம் கொஞ்சமும் இடம் கொடுக்கவில்லை. சாஸ்திர விசாரம் செய்யாமலும் தங்கள் கடமைகளை சரியாகச் செய்யாமலும் நமது பூர்வீகர்களுடைய பெருமைக்கு முடிவைத் தேடி ‘Indian Punctuality’ என்ற ஒரு கேவலமான பெயருக்கும் இடம் கொடுத்து விட்டோம்.

வேதங்கள் புராணங்கள், எழுதப்பட்ட காலத்திலிருந்த நம் முன்னோர்கள் எவ்வளவோ ஆஸ்திகளை நமக்கு கிரந்த வடிவமாக வைத்திருக்கிறார்

கள். அவைகளைக் கற்றுணர்ந்தாலே போதுமானது. அவைகளில் கூறியிருப்பவைகளெல்லாம், தற்கால ஆராய்ச்சியின் முடிவாக, நன்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பெரியோர்களால் எழுதப்பட்டவைகள் தான் என்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கால வேறுபாட்டால் நமது நாட்டாருக்கு, அதிலும் மாதர்களுக்கு நவநாகரீக மயக்கத்தால் தலைசுற்ற ஆரம்பித்து விட்டது. மாதர்களெல்லாம் பராசக்தியின் அம்சம் என்றே இந்து தர்மம் கூறுகிறது. 'தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மழை' என்றும் 'பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந், திண்மை யுண்டாகப் பெறின்' என்ற திருக்குறள் வாக்யத்தைப் பார்க்கவும். 'ஏர் உழுபவன் என் செய்வான் பானை பிடிப்பவள் பாக்கியம்' என்ற பழமொழியிலிருந்து மனைவியாலேயே புருஷனுக்கு கௌரவம் என்று விளங்குகிறது. நம்நாட்டு மாதர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆசார ஒழுக்கங்கள் அவர்களுடைய சுகாதாரத்துக்கும், மறுமைப் பயனுக்குமாகவே நம் முன்னோர்களால் ஏற்படுத்தப் பட்டவைகளாம். மனைவிக்கும் கணவனுக்கு முள்ள சம்பந்தம் உடலும் உயிரும்போல் மரண பரியந்தம் பிரிக்கப்படாததேயாம். நம் மாதர்களுக்கு தெய்வ பக்தியுண்டு. பல விரதங்கள் உண்டு. இவைகளெல்லாம் தேக சுகாதாரத்தை ஒட்டியவைகளே. இவ்விஷயத்தைப் பலர் அறிவார்.

ஆனால் நவநாகரீக மாதர்கள் நமது மதாசாரத்துக்கும் நமது நாட்டின் தெய்வீகத் தன்மைக்கும் பெரும் கெடுதல்களை உண்டுபண்ணக் கூடிய பல விஷயங்களையும் செய்யத் துணிந்து விட்டார்கள். எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் இந்த நவநாகரீக மங்கைகளின் மனோ நிலைமையை மாற்றி பூர்வீக ஆசாரங்களை அனுசரிக்கும் படிக்கு அருள் புரிவாராக!

பெண்களுக்கு ஜப்பானிய தேசத்தில் கல்யாண காலத்தில் தாயார் அடியிற் குறிக்கப் பட்டிருப்பவைகளை உபதேசிக்கிறாள்:—

1. "விவாகமான வினாடி முதல் நீ என் பெண் அல்ல; உன் மாமியும் மாமனும் உனது மாதா பிதாக்களாவர்-அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நட.

2. புருஷன் சொல் மீறாதே. புருஷனே உனக்குக் கடவுளாவார். அவரிடம் பயபக்தியோடு நட.

3. பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளாதே.

4. கணவனிடம் எக்காலத்திலும் எக்காரணத்தை யிட்டும் எதிராடாதே. கூறுபவைகளைப் பொறுத்து சாவகாசமாகவே கூறு.

5. பேச்சுக்காரி, வம்பி என்று பேரெடுக்காதே.

6. வீட்டு வரவு செலவுகளைச் சரியாக கவனி.

7. தற்புகழ்ச்சி ஒரு பொழுதும் சொல்லாதே.

8. கணவன் பந்துக்களை ஒருகாலும் இகழ்ந்து பேசாதே.

9. வலிய வந்தாலும் யுவர்கள் சினேகத்தை ஒழி.

10. எப்பொழுதும் சுத்த ஆடையையே அணி."

இவைகளெல்லாம் நமது சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டவைகளே. நமது நவநாகரீக மங்கைகள் இவைகளைக் கொஞ்சமும் கவனிக்கிறதில்லை. சுயேச்சையாக நடக்கவும் புருஷர்களை அடக்கியாளவும் விரும்புகிறார்கள். அரை புஜ ஜாக்கெட்டுகள் அணிந்தும், கோணை வகிடு எடுத்து காலேஜுகளிலும், பாடசாலைகளிலும் படிக்க ஆரம்பித்து புமான்களுடைய ஏமாற்றங்களில் அகப்பட்டு உயிரை மாய்த்த சிலரை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

'பிதா ரக்ஷதி கௌமாரே, பர்த்தா ரக்ஷதி யௌவனே!
புத்ரோ ரக்ஷதி வார்த்தக்யே, நஸ்திரீ ஸ்வாதந்திரிய மர்ஹதி!!'

என்றபடி பிதா கௌமார வயதிலேயே மாதா பிதாக்கள் தங்கள் பெண் மக்களை எத்தகைய கல்வி கற்பிக்கவேண்டுமென்பதைக் கவனிக்கிறதில்லை. நமது தேசாசாரம் மதாசாரம், கற்பிலக்கணம், கற்பரசிகளின் சரித்திரம், பாக சாஸ்திரம், சங்கீதம், சிசு சம்ரக்ஷணை. இதுபோன்றொத்த பல விஷயங்களும் கற்பித்து நவநாகரீகப் பிரமையிலிருந்து மனதை மாற்றி பாரத நாட்டு ஸ்திரீ ரத்னங்களாக்கக் கூடிய கல்வியையே போதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது பெற்றோர் கடமையாகும். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யாமல் சிறுவயது முதல் அவர்களை இஷ்டப்படி விட்டுக் கெடுக்கும் பெற்றோரே அவர்களுக்குப் பெரும் விரோதிகளாவர். நமது பெண் மக்களுடைய ஆசார ஒழுக்கங்கள் யாவும் மத சம்பந்தமானவை. ஆதலின் அவர்கள் நமது மத ஆசிரியர்களிடமே கல்வி கற்கவேண்டியது அவசியம்.

நமது நாடு தற்சமயம் மற்ற தேசங்களிருப்பது போலல்லாமல் மிகக்ஷீண திசையை அடைந்திருக்கிறது. நம் முன்னோர்களின் பெருமையை மாத்திரம் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பதில் ஒரு பிரயோஜனமுமில்லை. நம்மில் பலர் தற்சமயம் நமது நாட்டின் நிலைமையை அறியாதவராய் சீட்டு ஆடுவது (Playing Card) சதுரங்கம், முதலிய பிரயோஜனமில்லாத விளையாட்டுகளில் நேரத்தை வீணாக விரயம் செய்கிறார்கள். அச்சமயங்களில் மகாத்மா காந்தியடிகள் கூறுவதுபோல் ராட்டினம் மூலம் நூல் நூற்பது முதலிய கைத்தொழில்களைப் புரிந்து கொண்டுவர வேண்டியது நமது கடமையாகும். ஜப்பான், அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களின் சரித்திரத்தைக் கவனிக்கவும். ஆகையால் எமெல்லோரும் சோம்பேறிகளா யிருக்காமல் ஊக்கத்துடனும், வைராக்கியத்துடனும் பல தொழில்களைச் செய்து நமது பாரதமாதாவின் மஹத்துவத்தை உலகத்தார் அறியும்படிச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவாராகவும்! சுபம்

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

கிழ மணத்தின் கொடுமை

(சிதம்பரம்-ப. அரங்கநாதன்.)

பால் மணம் மாறாப் பாவையரைப் பல்லிழந்த கிழவர்களுக்குப் பாணிக்கிரஹணம் செய்து கொடுப்பது பாரத நாட்டில் சர்வ சாதாரணமாயிருக்கிறது. அப் பல்லிழந்த கிழவர்கள் இரண்டாம் முறைக் குழவிப் பருவத்தை யடைவதால், அவர்கள் நமது பெண்களுக்கு விளையாட்டுத் தோழராக அமைவார்களென் றெண்ணியே போலும் பெற்றோர்கள் தமது பெண்களை அக்கிழவர்களுக்கு மணஞ்செய்து கொடுப்பது! "உங்களது பெண்களே தங்களது கணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் முறை நன்றல்லவா?" என்று வினவினால், உடனே சிலர், "அம்முறை நன்றன்று. பெற்றோர்கள் எப்பொழுதும் தங்களது புதல்வர்கள் அல்லது புதல்விகளின் நன்மையே கோருவார்கள்; ஆதலால், பெற்றோர்களால் பெண்பார்த்து மணம் செய்விக்கும் முறையே மேலானது" என்று கூறுகின்றார்கள். இள நலம் வாய்ந்த மடந்தையரைக் கிழவர்களுக்கு மணமுடித்துக் கொடுப்பது தான் பெற்றோர்கள் தங்களது மக்களின் நன்மையை நாடுவது போலும்!

சில கிழவர்கள் தங்களது குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டும், அறுபதாம் விவாகஞ் செய்து கொண்டால் உடன் ஒரு மனைவி யிருத்தல் வேண்டுமென்ற மூட நம்பிக்கையினாலும், தங்களது முதல் மனைவியின் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க ஒரு ஆள் வேண்டுமென்ற கருத்தினாலும், தங்களது காம வெறியை நீக்கும் பொருட்டும் சிறு பெண்களை மணக்க விரும்புகின்றனர். பெண்கள் ஆடவர்களது காம வெறியைத் தீர்க்க உற்பத்தி செய்யப் பட்டவர்கள் என்ற கொள்கையும், ஆடவர்களது அடிமைகள் என்ற கொள்கையுமன்றோ விருத்தாப்பியர்களை மணஞ் செய்துகொள்ள அனுமதிக்கின்றன! பெண்களின் பெற்றோர்களும் தங்களது வறுமையை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டும், "வரதக்ஷிணை" என்ற அரக்கனின் கொடுமையினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளும் பொருட்டும் பல்லிழந்த மருமகனார் கொடுக்கும் பணத்தாசையினால் தங்களது அருமையான பெண்களை விற்று விடுகின்றனர்.

சில ஆங்கிலம் கற்ற வைதீகர்களிடத்தில், "கிழ மணம் கொடிதல்லவா?" என்றால், உடனே அவர்கள் "மேல் நாட்டில் அவ்வித மணம் நடக்கவில்லையா?" என்று வினவுகின்றார்கள். அவ்வித மணம் நடப்பது உண்மை தான்; ஆனால் கிழவர்கள் இறந்து விட்டால், அம் மேல் நாட்டு மங்கையர்கள்

மற்றவர்களை மணஞ் செய்துகொள்ள அனுமதிக்கப் படுகின்றனர் என்பதை இவர்களே அறிவார்களே! ஆனால் நமது நாட்டு சமூகம் ஒரு இள மடந்தை புருடனோடு கூடி வாழ்வதற்கு முன்பாகவே கைம்பெண் நிலை யடைந்தால், அவள் என்றும் கைம்பெண்தான் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரிந்ததே! அப்படி யிருக்க, மேல் நாட்டு சமூகத்தையும் நமது சமூகத்தையும் ஒப்பிடுவானேன்?

கிழமணத்தின் கொடுமைகள் யாவை என்பதை ஆராய்வோம். கிழவர்களுக்குத் தங்களை மணஞ் செய்து கொடுக்கப் போகின்றனர் என்பதை அறிந்த பெண்கள் கிணறு, குளம், ஆறு இவற்றில் விழுந்து உயிர் விடுகின்றனர். எத்தனையோ மங்கையர் அவ்விதம் மாண்டனர் என்பதைச் சமாச்சாரப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம்! என்னே கொடுமை!

பெற்றோர்கள் வார்த்தைக்கு எதிர் வார்த்தை யாடினால், தங்களை என்ன செய்வார்களோ என்று பயந்து சில பாவையர்கள் கிழவர்களுக்கு மாலையிடுகின்றார்கள். மணந்த இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களில் கைம்பெண் நிலை யடைந்து மூலையில் முடங்கிக் கிடக்கின்றனர். கிழ மணம் கைம்பெண்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கின்றதே ஒழிய அதைக் குறைத்தபாடில்லை.

கைம்பெண் நிலை யடைந்த சில காரிகைகள் தங்களது கற்பைக் காப்பதற்கு இயலாமல், கண்டவர்களுக்குக் காமக் கிழத்தியர் ஆகின்றனர். அவர்கள் மேல் குற்றம் கூறுவதில் பயன் என்ன? கடுந்தவம் புரிந்த கௌசிகனாலேயே காமத்தை அடக்க முடியவில்லை என்றால், பேதைகளாகிய அப் பெண்களால் முடியுமா? கிழ மணமன்றோ பெண்களின் கற்பையும் அழித்தது!

கிழவன் இறவாமல் உயிரோடிருந்தாலும், அவனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்ட பெண்கள் அவன் மேல் காதல் கொள்வதில்லை. இளமையும் வனப்பும் இளமைமையே நாடுமன்றி முதுமையையோ நாடும்? அப்படி நாடுவது இயற்கைக்கு விரோதமன்றோ? கிழவனது நெருங்கிய உறவினர்களாகிய ஆண்களோடு, அக்காரிகைகள் நட்பு கொண்டு கற்பை இழக்கின்றனர்.

கிழமணம் கொடிதினும் கொடிது! தற்கொலைக்கும், கைம்பெண் நிலைக்கும், பெண்ணின் கற்பின் அழிவு நிலைக்கும் நஞ்சினும் கொடிய கிழமணமன்றோ காரணம்? அதை நமது பெற்றோர்கள் கவனிக்கின்றனரா? இல்லையே. அவர்கள் பணத்தையும், பந்து வர்க்கத்தையுமே பார்க்கின்றனர். "யௌவனமு மழகுஞ் சார்ந்த நலம் வேண்டுமென் றிருப்பார் நாறுங் குழற் கன்னிமார்" என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. மணமென்பது மணமக்களின் மனமொத்த தன்றோ?

மணமென்பது வதுவரர்கள் பூவும் மணமும் போல் அன்னியோன்னிய பாவமுடையவரா யிருந்து சுகமனுபவித்து மக்களைப் பெற்று அறநெறி கட

வாதிருந்து நற்கதி பெறுவது கருதியன்றோ ஏற்பட்டது! மேலே குறிப்பிட்ட கிழமணம் நடக்குமானால், மணமக்களுள் ஒற்றுமை எங்கிருந்து உண்டாகும்? அவர்களுடைய வாழ்வில் எங்கிருந்து சுகம் பிறக்கும்? கற்பைக் காப்பது எப்படி முடியும்? இந்தக் கொடிய மணத்தைக் கண்டு மகிழும் மானிடப் பிறவியும், மானிடப் பிறவியா?

இக்கொடிய மணம் நடவாமல் எப்படி தடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி சிறிது ஆராய்வோம். சமூக சீர்திருத்தக்காரர்கள் கிழமணத்தின் கொடுமையை தாய் தந்தையர்களுக்கு விளக்கிக் காட்ட வேண்டும். இக் கொடிய மணத்தினால் நேரிடும் சங்கடங்களை 'நவீனங்கள்' (Novels) மூலமாக வெளியிடல் வேண்டும். மேலும் சட்டசபை உறுப்பினர்கள், "பெண்ணின் சம்மதமின்றி விவாகஞ் செய்வித்தல் ஒரு குற்றமென்றும், பெண் கொலைப்பாதகத்திற்கும் துணிகிறபடியால் பெண்ணைப் பெற்ற தாய் தந்தையர்களையும், அவளை மணக்க விரும்புகின்ற கிழவர்களையும் தண்டித்தல் வேண்டும்" என்றும் சட்டமியற்ற வேண்டியது அவர்களது கடமையாகும். மேலும் நாற்பத்தைந்து (45) வயதிற்கு மேற்பட்ட எந்த ஆடவனுக்கும் மணமுடித்துக் கொடுத்தலாகாது என்ற ஒரு சட்டமும் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமே. இத்தகையப் பொருந்தா மணங்கள் ஒழிந்து, உண்மையான மணங்கள் நிகழும் நாள் எந்நாளோ அந்நாளே நமது நாட்டிற்கு நன்னாளாகும்!

ஒரு சிறந்த நாவல் சஞ்சிகை

'மனமோகினி' என்னும் நமது இனிய நாவல் சஞ்சிகைக்கு இப்போது பிப்ரவரி முதல் பதின்மூன்றாவது ஆண்டு நடந்து வருகிறது. இதில் 'நாகபுரியின் நாகரிகம்' என்னும் புதிய நாவல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெளியாகிவருகிறது. இந்நவீனகம் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத அமுதமாகும். இதுவே ஆங்கில நாவலாசிரியராகிய ரெயினால்ட்ஸின் கடைசி கதையாகையால் மிக்க ருசிகரமாக இருக்கும். சுமார் நான்கு ரூபாய் விலையுள்ள நாவல் ஒரு வருஷத்தில் கிடைக்கும். பிரதி மாதமும் கிரௌன் 1-க்கு 16 சைசில் 80 பக்கங்கள் வெளியாகின்றன. இதன்,

வருஷ சந்தா ரூபா 2—8—0 தான்.
அன்னிய நாடுகளுக்கு ரூபா 3—0—0.
உடனே முன்பணம் அனுப்புங்கள்.

மானேஜர்:—'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸ்,
தபாற்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உடற் பயிற்சி

பண்டித இராமசுப்பிரமணிய நாவலர்.

முந்தையோர் நீண்ட வாழ்நாளை உடையரெனவும், அவருட் பலரும் பெருத்த உடம்பினையும் சிறந்த வலிமையினையும் உடையரெனவும், நாம் முன்னூல்களுட் பன்னூல்களானும் உணர்கின்றோம். அநுமன், இராவணன், கும்பகன்னன், சராசந்தன், வீமன் முதலியோருடைய வரலாறுகளை ஆயுமிடத்து அவரது வலிமை குறித்து ஐயப்படாதாரும் வியவாதாரும் யாவர்? அவை உயர்வு நவிற்சியின்பால என்பாருளரேனும், அவருள் அத்துணை வலிமையின் ஒரு பகுதியேனும் எய்தப்படல் கூடும் என்பதை உய்த்து உணரலாகும். அவர் தம் உடம்பினைப் பாதுகாவாது விடின், வலிமை எய்துதல் எவ்வாறாம்? இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத உடம்பினைப் பேணியன்றோ அவர் நம்மனோரால் இன்னும் நினைக்கத் தக்க மதிப்பையுடையராயினர்?

உடம்பு வன்மை பெறுதற்கும் சீரிய நிலையில் இருத்தற்கும் உணவு, பயிற்சி, ஒழுக்கம், தூய்மை, எண்ணம் என்னும் இவை சிறத்தல் வேண்டும். உணவு சீரிதாயும் நேரிதாயுமில்லாவிடின் உடல்வலியைக் குறைக்கும். அளவிற் குறைந்ததும் மிகுந்ததுமாகிய உணவால் உடம்புக்கு ஏதமுண்டாம். உண்ட உணவு அற்ற பின்னர் உணவு கோடல் வேண்டும்.

'அற்றா லளவறிந் துண்க; அஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு'' —திருக்குறள்.

உணவு சுருங்கின் உடல் ஒல்கும்; மிகின் நோயுண்டாம். உணவின் தகுதிக்கு ஏற்ப உடம்பு சீர்மை பெறும். "உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்" என்பது காண்க. உணவுப் பொருள்கள் நன்றாய் நொறுக்கப்படல் வேண்டும். 'நொறுங்கத் தின்றால் நூறு வயது' என்னும் பழமொழியும் நினைக்கத் தக்கது. இதற்குப் பிறிது உரைப்பார் கூற்றுப் பொருந்தாமை உணர்ந்து கொள்க.

உடற் பயிற்சி

உணவிற் கேற்ப உடம்புக்குப் பயிற்சி வேண்டும். இன்றேல் உடம்பு ஒல்குவதன்றி நோய்வாய்ப் படுமென்க. இவ்வுடம்பு சீரிதிற் பேணப்படாவிடின், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நாற்பொருள்களையு மெய்துதல்தான் எவ்வாறு? சுவரிருப்பி னன்றே ஓவியம் தீட்டலாம்? தக்க நிலையில் யாக்கைக்குப் பயிற்சி அளிப்பின் உண்டாகும் நன்மை பல. அவற்றுட் சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுதும்.

உடம்பு வலிமை பெறுதற்கு உடற்பயிற்சியினும் சிறந்த கருவி வேறு இன்றாம். புலவர் அரசருடைய தோள்களை வியந்து 'எழுவடு தோள்' 'எறுழ்வலித் தடக்கை' எனப் பலவாறு கூறியுள்ளனர். தோள்வலி யின்றேல், உலகிடை வாழ்வு எதன்பொருட்டு உதவும்? அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றனுள் ஏனை இரண்டும் சிறத்தற்கு உரிய பொருளைப் பெறுதற்குத் தாளாண்மை இன்றியமையாதது. அத்தாளாண்மை உடல்வலி இன்றேல் பெறப்படா தன்றே? உடல்வலி தானும் உடற்பயிற்சியாற் பெறப்படுதலின், அதுவே பேணத் தக்கது என்க. இன்ப நுகர்ச்சிக்கு உடல்வலி யின்றேல் என் பயனும்? நாணமன்றே எய்தல் வேண்டும், மகளிரிடையுங்கூட, உடல்வலி இன்றாயின். இனி, வீடுபேறு உடம்பைக் கருவியாகக்கொண்டு எய்தற் பாற்றாகலின், அதனை எய்துதற்கும் உடல்வலி வேண்டற் பாலதாம்.

உடற்பயிற்சி இன்ப வாழ்வைப் பயக்கும். சிலர் வைகலும் நோய்ப்பட்டு வருந்தி வாழ்நாளை வெறுக்கின்றனர். உடற்பயிற்சியை அன்னோர் சிறிது தழுவவராயின், அவரது நோய் வருமாறு யாது கொலோ? நாடோறும் சிறிது சிறிது உடற்பயிற்சி செய்யின், செந்நீர் (உதிரம்) தூய்மை உற்று வலிபிறத்தலால், நோய்கள் வாராது ஒழிகின்றன. வந்த நோய்களும் உடற்பயிற்சியான் மாறுகின்றன. எத்தகைய நோயும் தக்க காலத்தே, உடற்பயிற்சி எய்தப்பெறின், ஒருவும் என்பது ஒருதலை. தொற்றுநோய்கள் பலவும், தொடக்கத்து உடற்பயிற்சி உற்று உணவினைத் தகுதிப் படுத்தின், ஒழியுமென்று எண்ணப்படுகின்றது.

உடற்பயிற்சியினால் உள்ளுறுதி எழுகின்றது. உள்ளத்திற்கும் உடம்புக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உளது. உடம்பு வாட்ட மடைகின்றது, மனம் வாட்ட மடையும் போழ்து. உடம்பு வலியுற்றிருப்பினும், செயல் பிறப்பது இல்லை. உடல்வலி யுண்டாகவே, உள்ளம் வலிமை பெறும். அதனால், எடுத்துக்கொண்ட பொருளை இனிது முடித்தல் கூடும். இயற்கையாக எழும் அச்சம் பெரும்பாலும் நீங்கி விடுகின்றது. மடிமை நீங்குதலால், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடன்மைகளை நன்கனம் கடைபோக்குதலில் தவறுவது இல்லை. உள்ளுறுதியான் பல துன்பங்களும் கடியப்படுகின்றன. இன்ப வாழ்வு நிகழ்கின்றது.

பல இடுக்கண்களாலும் நித்தலும் கவலை என்னும் தவலில்லா அலகை வாய்ப்பட்டு உழல்பவர்க்கு உடற்பயிற்சி ஆறுதல் அளிக்கின்றது. ஊக்கம் பிறத்தலான், சோர்வும் கவலையும் விடுத்து, அன்னோர் தாளாளராகின்றனர். அவருடைய அகமும் முகமும் பொலிவு அடைகின்றன.

உடற்பயிற்சியால் உடம்பு இயற்கை யழகு மிகுகின்றது. நாய் போலவும் குரங்குபோலவும் நீண்டு சுழிந்து தசை ஒல்கிக் கிடக்கும் மக்கட்கு இயற்கை யழகை மீதூரச் செய்யும் வன்மை உடற்பயிற்சிக்கே சிறப்பாக உளது என்பது இக் காலத்துப் பயிற்சியாளரது அனுபவத்திலிருந்து தெற்றென உணரலாகும். அவர்கள் தம் இயற்கை யழகு பொலியப்பெற்று இளமை பொதுள இன்பவாழ்வில் மூழ்கி யுள்ளார்கள். சிறந்த தோற்றப் பொலிவையும் சொல் வன்மையும் ஊக்கத்தையும் செவ்வனம் அளிப்பதால், உடற்பயிற்சி உள்ளம் மொழி உடம்பு ஆகிய முக்கரணங்கட்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய் நிலவுகின்றது.

தகுந்த உடல்வலி யின்மையால், இக்காலத்துப் பலரும் இளமையிற்றானே முதுமை யடைந்து அல்லற் படுகின்றனர். அவருடைய கால்கள் தளர்கின்றன; கைகள் ஓய்கின்றன; செவிகள் செவ்விதிற் கேட்கின்றில; கண்கள் ஒளி மழுங்குகின்றன; உடம்பு தள்ளாடுகின்றது, நடுங்குகின்றது; உண்ட உணவு அறுவதில்லை. நொடிதோறும் அவர்கள் மருத்துவரைத் தேடி அலைகின்றனர். விழிகட்கு ஆடி புனைகின்றனர்; கையில் ஊன்றுகோல் ஏந்துகின்றனர். என்னே! அவரது யாக்கையின் நிலைமை! சால வருந்தத் தக்கது.

உடற்பயிற்சி யான் உடம்பின் உறுப்புக்கள் தத்தம் நிலை சீர்மை எய்தித் தத்தம் தொழில்களை இனிது செய்கின்றன. உட்புலனும் உதிரம் முதலிய அக உறுப்புக்களும் செவ்வியவாகின்றன. தம் வலிமை பன்னாட் பாதுகாக்கப் படுதற்கு அவைகள் இடமாகின்றன. இவ்வாறு யாக்கை செறிந்து வலிமையுற்று எல்லா உறுப்புக்களானும் செவ்விதாய் ஒளிர்தலால், அதன் பயனாய்ப் பிறக்கும் மகவும் சீரிய உடம்பிற்றாகி விளங்குகின்றது. எலி, ஓணான் முதலியவற்றைப் போன்ற குழவிகளைச் சிலர் பெறுதற்குத் தகுந்த உடற்பயிற்சி இன்மையும் ஒரு காரணமாகும்.

உடற்பயிற்சி உயிர்வளி (பிராணவாயு) இயக்கத்துக்கு மாறுபாடின்றி நிகழப்பெறின், ஆயு ணீடிக்கும் என்க. சிறந்த உடல்வலி உடையாரும் எளிதின் மாய்கின்றனரோ யெனின், மாய்தல் உடல்வலியின்மை ஒன்றான் மட்டும் உண்டாவதன் றாகலான், ஏனைய காரணங்களும், ஆண்டைக்கு, உய்த்துணரற் பால. பிற காரணங்களான் உடம்புக்கு ஏத மில்லாவிடத்து, உடற்பயிற்சி ஆயு ணீட்டத்தை அளிக்கு மென்பதில் மாறுபாடு இன்றாம்.

உடற்பயிற்சி செய்வார் நல்லெண்ணமுடைய ராதல்வேண்டும். இன்றேல், மன மாசு உடம்பையும் தாக்கி அல்லற்படுத்தும். எப்பொழுதும் தம் முடம்பிற்குக் கேடு பயவாத நினைவுகள் தாமே ஓர் வலிமையைக் கொடுக்க வல்ல. உணவின் ஒரு சிறுபகுதி மனத்திற்கு வளமாகின்றது என உபநிடதங்களிலும் கூறப்பட்டிருத்தலின், உடம்பையும் உள்ளத்தையும் ஒவ்வொருவரும் இரு தோள்களிலும் கொண்டு பரிக்கும் சுவைகளைப்போலப் பாதுகாக்க வேண்டும். அன்றேல், ஒன்று மற்றொன்றால் தாக்கப்படுவது திண்ணம்.

உடம்பும் உள்ளமும் எப்போழ்தும் தூய்மையவாக இருத்தல் வேண்டும். அல்லாக்கால், உடற்பயிற்சியால் எய்தப் பெறும் நன்மைகள் மாசுண்ணும். நாடோறும் தூயநீரில் மூழ்குதல் வேண்டும். புனையப் பெறும் ஆடைகள் தூயவாக இருத்தல் வேண்டும். உள்ளத்தை நெகிழ்க்கும் எண்ணங்களை அறவே கடிதல் வேண்டும்.

ஒழுக்கம் சிறவாவிடத்து உடற்பயிற்சி வீண் முயற்சியாய் விடும். சிற்றின்ப நுகர்ச்சி அளவினடங்குதல் வேண்டும். அடங்காவிடத்து அதுவே செல்லாகி உடம்பைப் பற்றற அரித்துக் கெடுத்து விடும். மிகப் பேசுதல், இரவில் நெடும்போழ்து தூங்காதிருத்தல், பகற்காலைத் துயிலுதல் முதலியன உடம்பிற்குக் கேட்டைப் பயப்பனவாம். மீதூர்ந்த எண்ணமும் அற்றே என்க. உடற்பயிற்சியாற் பெறப்படும் வலிமையை அளவின் மிக்குப் பயன் படுத்தலு மாகாது. மிக்க வலியுடையனெனக் கருதி யாக்கையைத் தாங்காமையுள் தங்குவித்தல் ஈட்டிய செல்வத்தை ஒருங்கு இழப்பது போலுமாம்.

பயிற்சி முறைகள்

உடம்பின் ஒவ்வொருறுப்பிற்கும் தக்க பயிற்சி அளித்தல் இன்றியமையாதது. பயிற்சி பெறாத உறுப்புக்கள் சோர்வு பெற்று, வலிகுன்றப் பெறும். உடம்பெங்கும் ஒரு பான்மைத்தான பயிற்சி நிகழாவிடின், செந்நீரொழுக்கு இடந்தோறும் வேறுபட்டு, இடுக்கண் உண்டாம்.

எவ்வுறுப்புக்கும் ஒரே காலையில் அளவின் மிக்க பயிற்சி யளிப்பின், விரைவிற் கேடு உண்டாகும். தம் உறுப்புக்களின் இயற்கை வலிமை, உணவின் பெற்றிமை, தாளாண்மை முதலியவற்றின் அளவு நோக்கிப் பயிற்சி அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பயிற்சிக்கும் இடையீடு ஆறுமணி நேரத்திற்குக் குறையாது இருத்தல் வேண்டும்.

உடற்பயிற்சி முடிந்தது பதினைந்து நிமிடநேரம் சென்றாலன்றி உணவு கொள்ளுத லாகாது.

பயிற்சி முடிந்தவுடன் குளிர்ந்த நீரில் முழுகலாகாது. நீரால் உடம்பு நோய் வாய்ப்படும்.

பயிற்சிக்குப் பின்னர் உறுப்புக்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தல் இன்றியமையாதது.

நோய்கொண்டால், கடிய பயிற்சிகள் விலக்கப்படல் வேண்டும்.

தூய காற்று உலவு மிடமே பயிற்சிக்கு உரித்து. பயிற்சிக்களம் மிகத் தூயதாகவும் கவினுடைத்தாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

உணவு, பயிற்சிக்குப் பின்னர், கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

உள்ளம் அமைதியுற்றிருக்கும் போழ்தே பயிற்சி செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

பயிற்சியின் போழ்து, உள்ளம் ஒரு நிலைப்படல் உடம்புக்குச் சீர்மை பயப்பதாகும். அதனால் மனவமைதியும் அறிவு நுட்பமும் அரும்பும்.

பயிற்சி முடிந்த பின் சின்னேரம் எளிதாக உலாவுதல், ஆறுதலுக்கு நன்று. செந்நீரும் முறைப்படி பரவுதலுறும்.

உயிர் வளியை உள்ளடக்கிப் (கும்பித்து) பயிற்சி தொடங்கல் வேண்டும்.

உயிர்ப்புப், பின்னர், மெல்ல வெளிப்படுத்தப் படல்வேண்டும். விரைவில் உயிர்த்தல் கேட்டினைப் பயக்கு மென்க.

பயிற்சிக்கு முன்னரும் பின்னரும் எளிதான பிராணயாமம் (உயிர்ப்பியக்கப் பயிற்சி) செய்தல் மிக மிக நலந்தரும்.

‘மணிமேகலை’ நூலின் அமைப்பும் சரித்திரக் குறிப்பும்.

R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சேலம்.

(Rights Reserved.)

(267-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(முரணிய செய்திகள்)

(1) கந்திற்பாவை யென்ற தெய்வம், வருவ துரைத்த காதையில்,

“மாநீர் வங்கத்தவனொடு மெழுந்து
மாயமில் செய்தி மணி பல்லவமெனுந்
தீவகத்தினுஞ் சேறலு முண்டு.” (21 : 858)

என்று ஆபுத்திரனோடுஞ் சென்று மணிமேகலை மணிபல்லவ தீவத்தைப் புத்த பீடிகையின் தரிசனத்திற்காக, அடைவளெனக் கூறுகின்றது. ஆயின் அவள் ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவ மடைந்த காதையில் (25),

“ஆங்கு வருவாயாக நீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசும்பின் மடக்கொடி யெழுந்து.” (27-9)

எனத் தனது மந்திரபலத்தால் ஆகாய வழியே நாகபுரத்திலிருந்து சென்று அத்தீவை யடைந்தனளென் றுள்ளது. அக்கதையினிறுதியில், (124-7),

“கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ
யிலங்கு நீர்ப்புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்கமேறினன் மணிபல்லவத் திடைத்
தங்காதக் கலஞ்சென்று சார்ந்திருந்தலும்.”

என, ஆபுத்திரன் கப்பலிற் சென்று அத் தீவை அடைந்தனனென்றும்; மற்றும், ‘அரைசன் கலமென் றகமகிழ்வெய்தி’ (129), முன்னரே அத் தீவிலிருந்த மணிமேகலை வந்த அரசனது கலத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்தனளென்று முன்னன.

முரணிய செய்தி (1) தீவை அடைதல்

இவற்றால், மணிமேகலையும் ஆபுத்திரனும் தனித் தனியே அத் தீவிற்குச் சென்றன ரென்பது விளங்கும். வருவ துரைத்த தெய்வ மொழிப்படி சேர்ந்து சென்றாரில்லை. ஒன்றற்கொன்று மாறாக ஆசிரியர் கூறிச் சென்றனரோ! அன்றி வருவ துரைத்த தெய்வத்தின் மொழிகள் தாம் பிழைத்தனவோ!! என்று எண்ணுதற்கிட முன்னன. ஆழ்ந்து நோக்கு மிடத்து இருகுறையும் சரியல்லவென்று நீக்கிவிட்டு, ‘வங்கத்தவனொடு மெழுந்து’ என்பதற்கு—பின்பு கப்பலேறி மணி பல்லவத்தை யடைந்திடும் ஆபுத்திரனினின்றும் நீங்கி ஆகாய வழியே யெழுந்து—எனப் பொருள் கொள்ளின் பிழையற நிற்குமென்பது விளங்குகின்றது.

(2) மணிமேகலா தெய்வத்தால் மணிபல்லவ தீவி லிடப்பட்ட மணிமேகலை புத்த பீடிகைக் காட்சியால் தனது பழம் பிறப்புணர்ந்த பின்னர், தீவதிலகை கூறியவாறு கோமுகிப் பொய்கையை யடைந்து வலம் வந்து நிற்றலும், அதனின்றும் மேலெழுந்து வந்த தெய்வபாத்திரம், அவளது கையகத்தே வந்து புகுந்ததாக உள்ளது. (காதை 11.), ஆயின் சிறைச்சாலையுட் புகுந்து ஆங்குள்ளோருக்கு அன்ன மளித்ததைக் காவலர் மூலமாக அறிந்த அரசன் அழைத்திட அவன் முன்னர் சென்று, "யாரென"க் கேட்ட அவனுக்கு மறுமொழி கூறும் மணிமேகலை, "யான் ஒரு விஞ்சை மகள். மாறு வேடம் பூண்டு திரிந்தேன். என் கையிலுள்ளது ஒரு பிச்சைப் பாத்திரம். அம்பலத்தே யுள்ள தெய்வமொன்று இதனை

(2) பாத்திரம் பெற்ற வகை

எனக்குத் தந்தது" எனக் கூறியதாக உள்ளது காண்க. அற்புதச் செயல்களைச் செய்யவல்ல விஞ்சை மகளெனத் தன்னைச் சிலேடை மூகமாகக் கூறிக்கொண்ட அரும்பெரும் செயலைச் செய்திடும் பேராற்றலைப்பெற்ற மணிமேகலை, கோமுகிக் கரையில் பாத்திரம் பெற்றிருந்தும், அரசனிடத்து அவனது ஆட்சிக்குட்பட்ட அம்பலத்திலுள்ள தெய்வமொன்று தந்ததாகக் கூறியது யாதுபற்றி யென்பது விளங்கவில்லை. பாத்திர விசேடமொன்று மறிந்திடாத அரசனிடம் யாது கூறினும் ஏற்குமென மணிமேகலை கூறினளோ, அன்றி அப்பாத்திரத்தைத் தான் பெற்ற வரலாற்றை ஆதியோடந்தமாக விரித்துக் கூறாது சுருக்கக் கூறவேண்டி இவ்வாறாகக் கூறினளோ தெரியவில்லை.

விசாகையின் கதையை அரசனறிய முனிவர் கூறுமிடத்துத் தனது தூய்மையைக் கந்திற் பாவை தெய்வத்தால் நகரின ரறியக்காட்டிய பின்னர் வெளிப் போந்த அவளைக் காகந்த னென்னும் அரசனது

மிகைபடக் கூறல்.

மகன் தீய எண்ணத்தோடு மாலையிடக் கருதிப் பின் தொடர, அது கேட்டுச் சினந்திட்ட அரசனால் கொல்லப்பட்டனனெனக் கூறுவதோடு நிறுத்திப் போதல் கதைத் தொடர்போடு பொருத்த முடையதாக இருக்கவும், ஆசிரியர், கதைப் போக்கிற்கு வேண்டாதிருக்கவும், விசாகையின் பின் வரலாற்றை இறுதி மட்டில் கூறுவது மிகைபடக் கூறலாகுமெனக் கருதலாம். ஆயின் மாசு மருவற்ற பெண்டிரது தூய்மையை விளக்கவும், செல்வமும் இளமையும் நீடித்து நின்றிடாதென்ற அறக்கருத்தைத் தெளிவுற அறிவிக்கவும், தீயோருக்கேற்ற தண்டனை இது வென்பதை நன்கு காட்டவும் ஆசிரியர் கூறி யிருப்பரெனக் கருதுவோர்க்கு, இது எவ்வாற்றானும் இழுக்குடைத்தாகத் தோன்றாது. பொதுவாக, இந்நூற்களைப் போன்ற நன்னூற்களில் ஏதாவது குற்றங்க ளிருப்பதாக மேலாகப் படித்துப் போவோருக்குத் தோன்று மாயினும்,

குணமும் குற்றமும் நாடல்

அவற்றினை நன்கு எண்ணியே துணிந்திடல் வேண்டும். ஆராயாது எவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் தகாது. நூற்களில் உள்ள, 'குணநாடிக் குற்றநாடி யவற்றுள், மிகைநாடி மிக்க கொளல்' வேண்டுமென்பது சிறந்த விதியென அமைத்துச் சென்றனர். குற்றங்க ளவையேனு மிருப்பதாகக் கொள்ளப்படினும் கணக்கிலடங்காத குணங்களைக் கொண்ட இந்நூலிடத்து, அவை பரிதியைக் கண்ட பனி யென இருந்த இடம் தெரியாது பின்வாங்கித் தாமாகச் செல்லு மென்பதில் தடை யென்ன?

கூறியவற்றை மீட்டுங் கூறாதிருக்க வெனவும்; விஷயங்களைச் சுருக்கக் கூறு மெண்ணத்தோடும், சிற்சில விடங்களில் சாத்தனார், "ஆங்கவ ளாங்கவன் கூறிய துரைத்தலும்" (6: 16); என்றிவ்வாறாகத் திரட்டிக் கூறியுள்ளதும்; உதய குமரன் மணிமேகலையை உவவனத்தில் கண்டது முதல் சித்திராபதியைச் சந்தித்த

சுருக்கக் கூறல்

வரையிலும் நிகழ்ந்த எல்லாச் செயல்களையும் மிகவும் சுருக்கமாக, விஷயமொன்றும் விடுபடாது மொழிந்திடுவதும்; (8. காதை); சக்கரவாளக் கோட்டத்து முனிவர்கள் அரசனிடம் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்த செய்தியை ஒன்றன் பின் னொன்றாகச் சுருக்கமாகக் கூறுவதும் (22. காதை); மணிமேகலை மாசாத்துவானிடத்தில் தனது விருத்தாந்தங்களை ஒன்று விடாது மொழிந்திடு மிடத்தும் (28. காதை); காண்க.

VIII கற்பின் உயர்வும் வேசியரிழிவும்

ஆசிரியர் சாத்தனார், கூறும் விஷயங்களின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் உள்ளவாறு நன்கு புலப்படுதற்கு, முரணிய இரு விஷயங்களைச் செவ்வையாகப் புனைந்து கூறும் பேராற்றல் தெவிட்டாத இன்பம் பயப்பதாக உள்ளன. அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நற்குணங்களையே உடலாகவும், கற்பையே உயிராகவும் கொண்டு நிற்கும் பத்தினிப் பெண்டிரின் பெருமையையும், தீய ஒழுக்கங்களைப் போற்றி நிற்கும் பரத்தைமைப் பெண்டிரின் சிறுமையையும் பேதம் தோன்றுமாறு விளங்கக் காட்டியுள்ளது மெச்சத் தக்கது. கற்புடைய மாதர்கள் தமது, "காதல ரிறப்பிற் கனை யெரிபொத்தி," அதனில் மூழ்கி அவனோடும் தமது இன்னுயிரையு மீவர். அன்றி, 'அவ கற்பின் மாண்பு னுட னுறைவாழ்க்கை'யை இச்சித்து, "நோற்றுடம் படுவர்," (2: 42-8) அன்றேல் கடுந்துய ரெய்தித் தமது உயிரொடு புலந்து, 'நளியிரும் பொய்கையாடுநர்போல; முளியெரியிற் புகுவர்' (18: 11-5) அவர்கள்,

"கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலுந்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலு
நிறையிற் காத்துப் பிறர்க்காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணாப்
பெண்டிர்........................" (18: 98-102)

என இவ்வாறாகக் குலப்பெண்டிரின் குணப்பான்மைகளைப் பாராட்டி யுள்ளனர். நற்பெண்டிருக்கோ ருதாரணமாகக் கடலைப் புறத்திலே, குழி யொன்று வெட்டி, அதனுள் விறகை நிறைத்து, அதற்கு முளியெரி ஆதிரையின் கற்பு பொத்திப் பரிசுத்தமான மனதோடும், குன்றாத தைரியத்தோடும் சற்றும் பின் வாங்காது,

"மிக்கவென் கணவன் வினைப்பய னுய்ப்பப்
புக்குழிப் புகுவேனென்" று (16: 27-8);

புகுந்த ஒப்புயர் வில்லாத மாது, சாதுவன் மனைவியாகிய ஆதிரை யென்பாளின் கதையை நன்கு விளக்கியுள்ளனர். இங்ஙனமாகிய கற்பு

டைய மகளிரைத் தீயுமொன்றுஞ் செய்யாது என்பதைக் கூறுவான் வேண்டிச் சாத்தனார்,

"படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியு
முடுத்த கூறையு மொன்னெரி யுறாஅ
நாடிய சாந்தமு மசைந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையும் தொன்னிறம் வழாது
விரை மலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன் றினிதிருப்ப" (16: 29-34)

என ஆதிரையின் தூய்மையைக் கூறுமிடத்துச் செப்புதல் காண்க.

மருதியின் கற்பு

கணிகை மகன் காகந்தனது இளைய மைந்தன் "நீ வா" என்றழைக்க, மருதி யென்னும் மாது, பிறன் வாயில் வந்த அச்சொற் கேளத் தாளாளாகி 'இஞ்ஞாலத்து மழை வளத்தைத் தரும் சிறப்புடைய கற்புடைய பெண்டிர், பிறரின் நெஞ்சில் புகுந்திடார். பேதை யானோ, பிறன் வாயில் பட்டேன். இனி கணவனது வேள்விக்கு உதவி செய்யும் தூய்மை யென்பா லில்லையாயிற்று" என்று எண்ணி மனங் கலங்கியழுது, பூதசதுக்கத்தை யடைந்து, பூதத்தைக் கூவி யழைத்துத் தனது குறையைக் கூறி யழுவாளாகிப் பின்னர் அப்பூதம் அவளது தூய்மையை விளக்கித் தேற்றத் தேர்ந்து சென்றனள். (காதை. 22).

கற்புடைய மாதர்.

தனித்து ஆராயாது சோலை யொன்றில் மலர் கொய்து நின்ற தன்னை மாருதவேக னென்னும் வித்தியாதரன் எடுத்துச் சென்று படுத்திய பாட்டைக் கூறிச் சுதமதி, மணிமேகலை மலர் பறித்தற்குத் துணை யெவரு மின்றித் தனித்துச் செல்லுதல் தகாதென்றனள். (காதை. 3). கற்பின் மாண்பாலன்றோ கண்ணகி மதுரையைச் சுட்டெரித்தனள்! (காதை 3: 26). கற்பென்ற அணிகலத்தைப் பூண்டு நின்ற கோதமை, தனது மகன் சார்ங்கல னிறந்ததற்குத் தாளாது அரற்றியழுது, இருளென்றும் பாராது சுடலையை யடைந்து, சம்பாபதி தெய்வத்தை அழைத்து "என்னுயிரைக் கொண்டு இவனுயிரைத் தந்தருளுவாயாயின், இவன் கண்ணற்ற எனது கணவனைக் காத்தளிப்பான். ஆகலின், மாபெருந்தேவி! என்னுயிரை வாங்கிக் கொண்டு இவனுயிரைக் கொடுத்திடுக" என்று தனது கற்புத் தோன்றக் கூறுவாளாயினள். (காதை. 6). மாமன் மகன் தருமதத்தனைக் கந்தருவத்தால் மணந்தன ளென்ற ஊரார் பழிமொழிக்கு ஆற்றாளாகிய விசாகை யென்பாள், கந்திற் பாவை தெய்வத்தால் மாநகரின் மாற்றத்தை மாற்றி, மனவமைதி பெற்று மறுபிறப்பிலின் மாமன் மகனை மணப்பதே யன்றி, இனி இப்பிறப்பில் கன்னிமாடமே தனக்குற்ற தொரு உறை விடமெனத் தேர்ந்து இறக்குமளவும் விரதத்தைக் காத்து வந்தனள். (22. காதை).

கற்புடையோர் கணவனையே தெய்வமாகக் கருதுவர். அவனன்றி அவாறிந்த பொருள் பிறிதொன்றுமில்லை. பெய்யென்று அவர் கூற மழையும் பெய்யும். அவர் பிறரது மனதைச் சுடுவர். பழிபாவங்களுக்கு ஆற்றார் அவ்விட்ட சாபம் பலித்திடும். கன்னிப்பருவத்தும், மணந்த பின்னரும், கணவ

னிறந்தபின் பின்னும், அவர்கள் பிறரது காவலுக்குட்பட்டே இருப்பர்.

கற்புடையோரின் இலக்கணம்

இவ்வாறாகக் கற்பரசிகளின் இலக்கணத்தையும் களங்கமற்ற பதிபக்தி வாய்ந்த கன்னியரின் குண நலன்களையும் ஆசிரியர் தெளிவாகக் கூறியுள்ளனர். "கடவுள் சான்ற கற்பு" என புறநானூற்றிலும் (198), "தெய்வத் தன்மை யமைந்த கற்பினையும்" என அவ்வடியின் உரையிலும் கற்பின் மேன்மை உயர்த்திக் கூறப்படுதல் காண்க.

பத்தினிப் பெண்டிர்களின் பரிசுத்தமான வாழ்க்கையைப் போலன்றி நாடகக் கணிகையர்களின் வாழ்க்கையும், அவர்கள் பின்பற்றி நிற்கும் வழிகளும், ஒழுக்கங்களும், முற்றிலு மாறாக உள்ளன வென்பதைச் சாத்தனார், வயந்தமாலையின் வாயிலாகக் கூறுகின்றனர். காமமென்ற கடுங்குணப் பேயை, அண்டவிடாது கடிதல் வேண்டுமென்பது புத்தமதத்தினரின் சிறந்த கொள்கைகள் முதன்மையான நற்கொள்கையாகலின், அக்கருத்தினரான சாத்தனாரும், தமது நூலகத்து, நாடகக் கணிகையரின் முறையற்ற வாழ்க்கை வழிகளை வெட்டிக் கூறி இழிவு படுத்தியே யுள்ளனர். ஆடலோடு பாடலும் கொண்டு அவர்கள்,

"நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
வோவியச் செந்நூலுரை நூற்கிடைக்க
கற்றுத் துறைபோகி........." (2: 18-32)

யும் அதன்படி நடப்பரென மொழிந்தார். பரத்தையரின் கலைகளைக் குறித்த ஓவியச் செந்நூல் என்ற நூலொன்று உண்டென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

நாடகக் கணிகையர்.

இத்தகைய நூலொன்று உண்டென்பது உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரின் சிலப்பதிகார (8: 23-6) உரையாலும் தெரிய வருகிறது. நாடகக் கணிகையருக் குரிய கலைகள் அறுபத்திநான்காகு மென்பது சிலப்பதிகாரத்திலும் (22: 138-9) பெருங் கதையிலும் (1; 35: 84-6) காணப்படுகின்றன. மற்றும் சித்திராபதி, தனது குலப்பெண்டிரைக் கூவியழைத்துத் திரட்டிக் கூட்டித் தன் மகள் மாதவியின் செயலை யுரைக்குமிடத்தில் (18-காதை), "கோவலன் இறந்தபின்னர் மாதவி, துறவு பூண்டு மாதவர் பள்ளியிற் புகுந்து இருக்கும் செயல் கருதற்பாலது. நாடகக் கணிகையர் காதலனிறக்கக் கடுந்துயரெய்தார். ஊனியிரும் பொய்கையாரோர்போல, முனிவெரிப்புகுந்திடும் பெண்டிருமல்லர். அத்தன்மையோர், கற்பென்னும் கவசம் சூழ நின்றிடும், பத்தினிப் பெண்டிராவர். இவரோ, பாணன் இறப்பினும் அவனுட னிறந்திடாத யாழைப் போன்றவர். பலரால் வாழும் உரிமையுடையோர். நறுந்தேனை நாடி நறுமண மலர்களை விரும்பி யடைந்து தேனற்ற காலை பூக்களை விடுத்துப் புறக்கணித்துச் செல்லும் வண்டைப் போன்றவர்" எனத் தனது குலத்தவரின் குணக்குறைகளைக் கூசாது கூறுவாளாயினள்.

இது மட்டுமன்று. மற்றும் பாவையர்,

"ஆடவர் காண நல்லரங் கேறி
யாடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்

சுருப்புரான் கரும்புவி விருப்புக் கணை துவச்
செருக்கய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுத்துக்
கண்டோர் நெஞ்சங் கொண்டகம் புக்குப்
பண்டோர் மொழியிற் பயன்பல வாங்கி
வண்டிற் றுறங்குங் கொண்டி மகளிர்''

(18: 102-9) என அவர்களின் இயற்கையான குணங்களைச் சித்திராபதியே சிறக்கக் கூறுகின்றனள். மகளிர் சிலர் கைக்கொண்ட இத்தகையதான புனிதமற்ற கேவல வாழ்க்கையை அக்காலத்துப் பெரியோர்களும் கடிந்தே கூறி வர்தன ரென்பதும், தீத்தொழில் யாவற்றிலும் மிக இழிய வேசிய ரிழிவு தொழிலாகிய இத்தகைய அசம்பாவிதமான வாழ்வு நல் வாழ்க்கை யன்றென்பதும், மாதவி வயந்த மாலைக்கு,

"மாபெரும் பத்தினி மகண் மணிமேகலை
யிருந்தவப் படுத்த லல்லது யாவதுந்
திருந்தச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்''

(2: 55-7), எனக் கூறிய இடத்திலும் பின்னர் இராசமாதேவி, சித்திராபதிக்கு,

"கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு
முள்ளக் களவுமென் றாவோர் துறந்தவை
தலைமையாக் கொண்ட நின்றன்மையில் வாழ்க்கை
புலைமை யென்றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி''

(24: 77-80) எனக் கூறிய இடத்திலும், விளங்கக் கூறப்படுதல் காண்க. இக் கருத்தே சிலப்பதிகாரத்திலும் உள்ளது காண்க. (11: 180-3).

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாதம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

கொடுஞ் செயல் புரிந்த நெடுஞ் செழியன்

(ஸ்ரீ கூ. அ. இராமசாமி.)

"பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன் குலத்தோ
டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்''

என்று நெஞ்சை யள்ளுஞ் செஞ்சொற் சிலப்பதிகாரத்தின் கண்ணே, இளங்கோவடிகளால் இனிது போற்றப்பெற்றதும், புகார், காகந்தி என்னும் பெயர்களைக் கொண்டதுமான, காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே, மாசாத்துவான் என்பான் மகனாகிய கோவலன், மாநாய்கன் என்பான் மகளாகிய கண்ணகியைக் கடிமணம் புரிந்து, இல்லறத்தை இனிது நடத்தி வந்தான். சின்னாள் சென்ற பின்னர், முன்னாள் வினையினாலே, கோவலனானவன், மாதவி யென்னும் காதற் கணிகையின், மாயவலையிற் சிக்கி அரும் பொருட் குவியல்கள் அனைத்தையும் இழந்து வறியனானான். அங்ஙனம் வறியனான கோவலன், மதுரை யென்னும் மாநகரடைந்து, பெரும்பொருள் திரட்டக் கருதிக் கண்ணகியாகிய காதலியையும், உடன் கூட்டிக்கொண்டு தங் கட்கு வழித் துணையாகக் கிடைத்த கவுந்தியடிகளோடு மதுரையை அடைந்து அதன் புறத்தேயுள்ள ஆயர் சேரியில் மாதரி யென்பாள் மனையிற் றங்கினன்.

அங்ஙனந் தங்கிய கோவலன், கண்ணகியின் காற்சிலம் பொன்றை விற்று வாணிகஞ் செய்து பொருளீட்டுவான் எண்ணி, அச்சிலம்பை விற்க நகருக்குட் புகுந்தான். அப்பொழுது பல தீச்சகுனங்கள் நிகழவும், அவற்றை யெல்லாம் இலட்சியம் செய்யாது, தெருவிற் சென்றான். அக்காலை, வஞ்சமெல்லாந் திரண்டோர் வடிவெடுத்தால் ஒத்த கொடிய பொற்கொல்லன் ஒருவன் பொற்கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர முன்னர்ச் சென்றான். அத் தட்டானைக் கெட்டோன் என அறியாத கோவலன், தான் கொணர்ந்த சிலம்பை அவனிடம் காட்டி, 'மன்னவன் தேவி தன்னுடைக் காலில் அணிதற்காம் இச் சிலம்பிற்கு நீ விலை மதிக்க வல்லையோ!' என்று வினவினன். தாய் தரும் பொன்னிலும் தவிடளவேனும் திருடும் தன்மை வாய்ந்த, அந்தத் தட்டாரப் பட்டி மகன், மிகப் பணிவுடையான் போற் பாவனைகாட்டி, 'ஐயனே! இதை என்னால் மதிப்பிடத் தக்கது அன்றாயினும், கூடிய வரை முயலுவே'னெனக் கூறி விட்டு எண்ணுகின்றான்.

'யான் அரண்மனையினின்றுந் திருடிய அரசியின் சிலம்பானது, என்னிடத்ததே யாமென வெளிப்படு முன்னர், இவ்வேற்றூரான் மீது அக் குற்

த்தைச் சமத்தி யான் அக் குற்றத்தினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுவேன்' என கள்ளம் மிகுந்த உள்ளத்தில் முடிவு செய்துகொண்டு, கோவலனிடம் கூறுகின்றான்:—'இச்சிலம்பை இம்மாநகரிலே, அரசர் பெருமானைத் தவிர வாங்குவார் பிறர் இலர். யான் மீண்டு வருமளவும், நீ என் வீட்டினருகாமை கண்டு சின்னேரம் இரு' வென இருத்திவிட்டு, விரைந்து வேந்தனிடம் சென்று விளம்புகிறான்.

'ஓ மன்னனே! கன்னக்கோலும் கவைக்கோலும் இல்லா திருக்கவும், தன் மனதின் கண்ணே பயின்ற துயின் மந்திரமே துணையாக, வாயிற்காவலாளரை மயக்கத் தூக்கத்திலிருத்தி, அரண்மனைச் சிலம்பைத் திருடிய திருடன், சத்தத்தையுடைய பெரிய ஊர்க்காவலாளரது கண்ணை மறைத்து என் சிறுகுடி யிடத்தே வந்திருக்கின்றான்.

"கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியும்
துன்னிய மந்திரம் துணையெனக் கொண்டு
வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்
கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
கல்லென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென."

என்று பெரும் பொய்யுரை ஒன்றைக் கூறினான்.

கூடன் மாநகர் வாழ் நாடக மகளிரின் ஆடல் பாடல்களில், ஓடிய மனத்தனான் அரசனெனக், கூடலிலிருந்தும், ஊடல் மிகுந்து, ஆடல் நிறைந்த கூடல் மறுத்து, நீடல் செய்து அரசனை வாடல் செய்திருந்தாள் அரசி கோப்பெருந்தேவி. பொற்கொல்லன் கூறிய புனைந்துரைகளைக் கேட்ட, வேப்ப மாலையைத் தரித்த பாண்டியனானவன், கோப்பெருந் தேவியின், நீடிய ஊடலை நீக்குதற்கு இதுவும் ஓர் உதவியாமென உள்ளத்தில் எண்ணி, வேறொன்று நினையாது, காவலாளரை நோக்கி, என் தேவி காற்சிலம்பு இவன் கூறுங் கள்வனிடத்த தாமாயின் அவனைக் கொன்று அச்சிலம்பை ஈங்கு கொண்டு வருவீராக வெனப் பணித்தான்.

இழவு மிகுந்த பழவினைக் கொடுமையால் பாண்டியன் இங்ஙனம் பகரத் தட்டான் தோள்களைத் தட்டினான். உள்ளம் பூரித்தான். எண்ணியது எண்ணியாங்கு இனிது முடிந்ததென மனமகிழ்ந்தான். காவலாளருடன் கோவலனிருப்பிடங் குறுகினான்.

குறுகிய தறுகணாளன் கோவலனைக் காவலாளருக்குக் காட்டி, 'அரண்மனைச் சிலம்பு இவன் கையி லிருப்பது. இவனே திருடன்' என்று கூறினான். அவன் கூறியதைக் கேட்ட காவலாளர், கோவலனது களங்கமற்று விளங்கும் முகத்தினையுந், தோற்றப் பொலிவையுங் கண்டு, 'இவன் யாராலும் தீமை சொல்லப் படுவானும், கொல்லப்படுவானும் அல்ல' னெனக் கூறினர். அதைக் கேட்ட தீமதி வாய்ந்த தட்டான் கூறுகின்றான்:—

'திருடர்கள் தாங்கள் கற்ற மந்திரத்தைச் சொல்லுவாராயின், தேவர்களைப் போல நமது கண்ணுக்குத் தெரியாது மாயமாய் மறைந்து விடுவர்.

தங்களது இஷ்ட தெய்வத்தை நெஞ்சத்தில் நினைப்பாராகில், தமது கையிடைப்பட்ட திரவியத்தை நமக்குக் காண்பித்தும் தப்பிச் சென்று விடுவர். மயக்க மருந்தால் மயக்குவரேயானால், நாம் இருந்த இடத்தை விட்டு பெயரவும் முடியுமோ? நல்ல நிமித்தம் நேர்ந்தால் அன்னியில், அரும்பொருள் கையிடை வரினும் திருடப் போகார். களவு நூற் கல்வியையும், அவர்கள் கற்றுத் திருடப் போவார்களாயின் இந்திரன் மார்பின் கண்ணதாய ஆரத்தையும், அடைவார்கள்.

"மந்திரம் நாவிடை வழுத்துவ ராயின்
இந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றம் தெளிகுவ ராயின்
கையகத் துறுபொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்
மருந்தின் நம்கண் மயங்குவ ராயின்
இருந்தோம் பெயரும் இடனுமா ருண்டோ
நிமித்தம் வாய்த்திடின் அல்ல தியாவதும்
புகற்கிலர் அரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினும்
தந்திர கரணம் எண்ணுவ ராயின்
இந்திரன் மார்பத்து ஆரமும் எய்துவர்"

என இங்ஙனம் பல கூறி இவனே திருடனெனத் தட்டான் கொட்டியளந்தான். ஒரு காவலாளனுங் கோவலனுக்கு விரோதமாகப் பேசினான். அவ்வளவில் கற்றறிவில்லாத ஒரு பெரு மூடன் வணிக வள்ளலாங் கோவலன் மீது பாய்ந்து தன் கைக்கொடு வாளால் வெட்டினான். அவ்வெட்டுக் குறுக்கே ஊடறுத்தது. பெருங்குருதி வெள்ளம் பூமடந்தையின்மீது பொழிந்தது. அரசனது செங்கோலும் கீழே வீழ அருங்குமரன் அவனியிற் சாய்ந்தான்.

"கல்லாக் களிமகன் ஒருவன் கையில்
வெள்வாள் எறிந்தனன் விலங்கூ டறுத்தது
புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
மண்ணக மடந்தை வான்துயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்"

நீதி ஆராய்ந்து பாராமையின்; நெடுஞ் செழியன் இக்கொடுஞ் செயலைப் புரிந்தான். பின்னர் மதுராபுரியும் கண்ணகியாய கற்பரசியால் எரித்தழிக்கப் பட்டது.

"நண்ணும் இருவினையும் நண்ணுமின்கள் நல்லறமே
கண்ணகிதன் கேள்வன் காரணத்தால்—மண்ணில்
வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே பண்டை
விளைவாகி வந்த வினை."

ஔவையார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

இனி ஒப்புரவொழுகு என்பது பற்றி ஆராய்வோம். சமூக வாழ்விற்கு வேண்டிய பொது நன்மைக்கு இடம் காண்பதே ஒப்புரவு எனப்படும். மக்களாய்ப் பிறந்தோர் எவரும் உலக நடையினை அறிந்தொழுகுதலும், பொது நலத்திற் கேற்ற உதவிகளைச் செய்து பயன் கருதாது தொழிற்படுதலும் ஒப்புரவு எனப்படும். இங்கே ஔவையார் மேலே எடுத்துக் காட்டிய ஒழுகு என்னும் மொழியின் குறிப்பே உலக நடையினை உணர்ந்து அதற்கேற்ப நடந்துகொள் என்று அருளியதாகின்றது நாலடியாரினும்,

> "மக்களாலாய பெரும் பயனு மாயுங்கால்
> எத்துணையு மாற்றப் பலவானுற்—றொக்க
> உடம்பிற்கே ஒப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
> கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்."

என்று கூறியுள்ளார். உடல் நலத்தினையும் புகழையும் கருதாது இறுதியில் நற்கதி நல்கத்தக்க செயல்களைச் செய்தல் ஒப்புரவு என்று அறியப்படுகின்றது. ஒப்புரவு என்பது மக்கள் இனத்திற்கே உதவி செய்தலென்று கொள்ளுதல் தவறு. எறும்பு முதல் யானை யீறாக எல்லா வுயிர்த் தொகைகட்கும் செய்யும் உபகாரமாகும். இனி ஒப்புரவு பொது நோக்கத்தினால் எவர்கட்கும் நலம் பயக்கும் நிலையாதலால் இதனைத் தற்கால முற்போக்காளர் சிலர் பொதுவுடைமைக் கட்சி யென்று கூறுகின்றனர். இக்கட்சிக் கொள்கை இந்நாட்டிற் குரித்தன்றென்பதும், பிற நாட்டினர் கண்ட முறை எனவும் சிலர் கருதுகின்றனர். இது தவறு. கவிச் சக்கரவர்த்தியும் கோசல நாட்டுப் படலத்தில்,

> "கல்லாது நிற்பார் பிறர் இன்மையிற் கல்வி முற்ற
> வல்லாருமில்லை அவைவல்லர் அல்லாருமில்லை
> எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே
> இல்லாருமில்லை உடையார்களும் இல்லைமாதோ."

என்று ஒப்புரவுக்குரிய சமத்துவ நிலையை உணர்த்தியிருக்கின்றார். வறி

யோர்க்கு இரக்கத்தினால் உதவி செய்வது கொடையாகும். உலகத்திற்கே பயன் தரத்தக்க அறிஞர்களின் செல்வந்தான் ஒப்புரவுக்குரிய உதாரணமாகும்.

இதனால் ஒப்புரவு என்னும் மொழியே சுயநலத்திற்கு எதிரிடை யென்பது பெறப்படுகின்றது. இவைகளை யுட்கொண்டு இளமையிலிருந்தே பரந்த நோக்கம் எண்ணத்திற் கால்கொள்ளுமாறு மூதாட்டியார் ஒழுகு என்னும் மொழியால் உணர்த்தியுள்ளார்கள். இதனை இல்லற இயலின் கீழ் திருவள்ளுவர் பொறித்துள்ளார். ஆதல் பற்றி இவ்வொப்புரவு இல்வாழ்வானுக்கே வேண்டற்பாலதென்று பெறப்படும். எனினும் இந்நிலை துறவறத்தினுக்கு அடிகோலும் ஆரம்ப நிலை என்று கொள்ளுதல் இழுக்காகாது. இல்வாழ்வான் தன்னலம் துறந்து பொதுநலத்தொண்டு செய்யும் மனத் தூய்மையைப் பெறுவானாயின் அதினும் சிறந்த ஒரு நிலை இல்லையென்றே கொள்ளலாம். புகழ்வேட்டும், பிறர் வியப்பவும், மனம் இன்றியும் பலர் பொதுநலச் செய்கைகளில் ஈடுபடுவது கண்கூடு. இத்திறப்பட்ட செயல்கள் ஒப்புரவுச் செயல்களாகா. இயற்கையாகவே உள்ளத்தில் அரும்பிக் கால்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சிறந்த எண்ணமே பொதுநல நன்மைக்கேற்றதாகும். இச்சீரியதான ஒப்புரவுக்குணம் இல்லாதார் செத்தாருள் வைக்கப்படுவர் என்பது அறிஞர் கருத்து.

ஈகை என்பது தன்னை வந்தடைந்து இரப்போர்க்கு உதவுதலாகும். ஒப்புரவு என்பது ஓதுவார்க்குக் கல்வி, ஆதுலர்க்குண்டி, பிணியாளர்க்கு அவிழ்தம் ஆகிய இன்னோரன்ன பிறபல அறநிலையங்கள் அமைத்தலாகும். பயன் பெறுவோரின் தன்மை இம்முறையில் உணர முடியாது. இதனாலேயே இது ஈகையினும் சிறந்ததாயிற்று. இதனைத்தான் அறநூலோர் நிஷ்காமிய கருமம் என்பர். இதற்குரிய பக்குவம் வாராதவர்கள் துறவினை எட்டிப் பார்த்தலென்பது முடியாத காரியம். தன்னலமற்ற பரோபகார வுணர்ச்சியின் பரிணாமமே இல்லறத்தான் அடையவேண்டிய முடிவிடமாகும். இனி "ஓதுவ தொழியேல்" என்ற தொடரை ஆராய்வோம்.

"இளமையிற்கல்" என்று முதலில் இயம்பியருளிய பிராட்டியார் இங்கு ஓதுவ தொழியேல் என்றருளியது சிந்திக்கத்தக்கது. இளமையிலேயே அறியாமையை அகழ்ந்து அறிவைக் கல்லும்படி முதலில் உணர்த்திய இவர் ஓதுதல் வேண்டுமென அதனைத் தொடர்ந்து கூறியுள்ளார். அங்ஙனம் கல்லப்பட்ட இடத்தில் ஓதுதலாகிய கல்வி யறிவினைப் புகுத்தல் வேண்டுமென்பதும் அங்ஙனம் புகுத்தப்பட்ட கல்வியானது போதியதென ஓரிடம் கண்டு ஓர் அளவுடன் நிறுத்தத்தக்க தன்றென்பதே ஓதுவ தொழியேல் [illegible] கருத்தாகும். கல்விக்கு எல்லை கிடையாது. கல்வி க[illegible]ல [illegible] சில என்றார் பிரிதோரிடத்திலும். மூதாட்டியார் பி[illegible]

> "கற்றதுகைம் மண்ணளவு கல்லா துலகள[illegible]—
> றுற்ற கலை மடந்தை ஓதுகின்றாள்."

என்று வற்புறுத்தியுள்ளார்—ஒருவர் உணர்வுள்ள மட்டும் படிப்பதைக் கைவிடக் கூடாதென்பதே பெருமாட்டியின் கருத்து. [illegible] தென்பது மெய்யறிவை வெளியிட முடியாத கருவி நூற்படி[illegible]. இதனை

18725

மேலே தொடர்ந்து கூறிய வித்தை விரும்பு என்ற தொடரினாலும் உணரலாம்.

"அலகுசால்கற்பின் அறிவுநூல் கல்லா
துலகநூல் ஓதுவதெல்லாம்—கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவாரில்."

என்ற ஆன்ற மொழியாலும் உணர்தல் தகும். இடைவிடாது ஓதி வருதலை ஏன் கண்டு வற்புறுத்தினரெனில், இயற்கை யறிவானது சிறிது வேறு கவனங்களில் செலுத்தப்பட்டாலும் மாசுற்று மலினமடையும் தன்மையுடையது; பன்னாளும் ஓயாது ஒழியாது ஓதி வருபவர்க்கே அப்படி ஓதும் கல்விக் கடலில் பெறவேண்டிய உண்மை யுணர்வைப் பெறலாகும். உண்மை யறிவை யதாவது வித்தையை ஒருவர் பெறும் அளவும் சோம்பல்கொண்டு ஓதுவதை நிறுத்தக்கூடாது. ஆழமான கடலில் முத்துக் குளிப்பவர்கள் தாம் பெறவேண்டிய முத்துக் குவியல்களை அடையுமட்டும் முயற்சியைக் கைவிடார் என்பதே இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

இங்ஙனம் பிறருக்கு அறவுறுத்திய ஔவையார் தாம் ஒரு நூலும் ஓதியவரல்லர். ஓதாதுணர்ந்து பிறக்கும்போதே கவி பாடிவாராவார் என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்ளல் வேண்டும். இயற்கை யன்னையின் திருவருளால் பூரண நிலையையடைந்த பெரியார்களே உலகினருக்கு நன்னெறிகளைச் சொல்லாலும் செயலாலும் அறிவுறுத்தும் பொருட்டு அவதரிக்கின்றனர் என்பது அறிஞர் துணிபு. நமது மூதாட்டியாரும் அத்தகைப் பெரியாருள் ஒருவராதலின் பிறந்த பின் ஓதவேண்டியவர் அல்லாதவராயினர். பிறந்து பாலப் பருவம் கடந்தே உலகிற் குழைக்கப் பெரியார் முற்படுவர். நமது ஔவையாரோ பிறந்த கணத்திலிருந்தே அரிய பெரிய உண்மைகளைப் பாடி உறங்கிய உலகத்தைத் தட்டி யெழுப்பியருளியுள்ளார். மேலும் கல்வி கரையில கற்பவர் நாள் சில என்றும் பிறிதோரிடத்தில் வற்புறுத்தியுள்ளார். இதனால் அறிவு நூல்களைக் கற்கவேண்டும் என எடுத்துக் காட்டிய பிற ஆசிரியர்களைப் போலப் பகுக்காமல் அறிவு விளங்கிய கணந் தொட்டே ஒழிவின்றிச் சோம்பலின்றி முற்றப் படித்தோம் என்ற முனைப்பின்றிக் கற்றல் கடன் என்னும் கொள்கையினால் ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம் என்று பல இடத்தும் போதிக்கின்றார். ஆங்கில மொழியிற் பேராசிரியர் ஒருவரும் காதுகள் இரண்டும் வாய் ஒன்றுமாக இருப்பது இரண்டு மடங்கு கேட்டால் ஒரு மடங்கே பேசலாம் என்று உணர்த்தியுள்ளார். மூதாட்டியாரோ பேசுவதற்கே வாயைப் பயன்படுத்தல் அவசியமாகக் கருதாமல் படிப்பதற்கே பயன்படுத்துமாறு உணர்த்தியுள்ளார். எல்லையில் நூற்றொகுதிகளை ஓதி ஓதி ஐயந்திரிபற உணர்ந்த சனகாதி நால்வரும் தாம் கற்ற வேதாகமாதி புராணங்களாலும் விதி நூல்களாலும் மனத்தில் அமைதி பெற்றார்கள் இல்லை. பின்னர் கல்லாலடியின் கீழ் குரு மூர்த்தமாக எழுந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சின்முத்திரைக் குறிப்பினால் உணர்த்தப்பெற்றனர் என்பது நூற்றுணிபு.

"கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறை ஆறங்க முதற் கற்ற கேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப்பா

எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னவனை நினையாமல் நினைந்துபவத் தொடக்கை
[வெல்வாம்."

என்ற திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுளால், எத்துணை ஓதினாலும் ஞானத்தின் அநுபவம் எய்தாதென்பது தெளிவு. அத்தகைய மாசற்ற மெய்யறிவே மக்களாய்ப் பிறந்தோர் அடைய முயலவேண்டிய இறுதிப்பயனாகும். அப்பயனை அடைவதற்கு ஓதி ஓதி, அறிவை அழுக்குறாது தூய்மையாகப் பண்புறுத்த வேண்டியது தலைக் கடன். ஓதுவ தொழிந்தால் பிற பயனற்ற மாசுறுத்தக்கூடிய விடயங்களில் மேலே மேலே ஏறக்கூடிய அறிவுக்கு மனம் ஈடுபட்டு கீழ் நிலைக்கு இறங்கும். இது தவறுதலினால் நமது பிராட்டி ஓதுவதொழியேல் என்று உரைத்தார் போலும். பன்னூல்கள் ஓதினாலும் பயன் எய்துதல் அரிதென்னில் ஓதுவதொழியேல் என்ற கூறுவானேன் என்னும் கடாவு எழலாம். அதற்கு மேலே எடுத்துக் காட்டிய மனதை மாசுறாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் நோக்கமே தலையாய உபாயம் என்று கொள்ளுதல் இழுக்காகாது. நன்முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்து மனம் நன்மை யாற்றிலேயே தோய்ந்து நிற்பதும், அவ்வாறு ஈடுபடுத்த இயலாத மனம் தீயொழுக்கங்களில் தாவிப் படர்வதும் அநுபவம். ஆதலின் இடை விடாது ஓதுவதால் மனதை நெறிப்படுத்தலாம் என்றுணர்த்தியதாகவும் கொள்ளலாம்.

இஃதன்றியும் ஓதி என்பதே ஞானம் என்று பொருள் தருவதாகும். அதற்கு உரிய நூல்களைக் கற்பதே ஓதுவ தென்பதற்கு உட்கருத்தாகும் என்பதும் கொள்ளத் தகும். என்னே ஓதுவ தொழியேல் என்றுதானே ஔவையார் கூறி யுள்ளார். எந்த நூற்களை ஓதினாலென்ன? என்று எண்ணலாகாது. மன அடக்கத்தை வருவிக்க முடியாத உலகாயத நூல்களினால் உள்ளம் உலக பிரவர்த்திகளினின்றும் விடுபட்டுக் குவியாது. மென்மேலும் விரிவு பெறும். கற்பின் பயன் இதுவல்ல. எந்தப் பெரியாரும் உலகாயத நூல்களை ஓதும்படி உணர்த்தியதில்லை. ஓதப் புகுமுன் அத்தகைய மயக்க வுணர்ச்சியை மறத்தல் அவசியம். இனி,

ஔவியம் பேசேல் என்றருளி யுள்ளார். ஔவியம் என்பது பொறாமையைக் குறிக்கின்றது. அது பிறன்பாலுள்ள செம்மையைக் கண்டு வருந்துவது, அவன் செம்மை தனக்கு வாய்க்காததால் அவன்பால் பகை கொள்ளுவது. அக்கன்னிலையாளன் பால் அமைந்துள்ள நலம் இல்லாதொழியாதா என்றெண்ணுவது முதலிய பலவிதக் கிளைகள் போன்ற எண்ணங்களுக் கீடுபடுவது. இங்கே மூதாட்டியார் பொறாமை கொண்டு அதனால் விளையக்கூடிய மனநிலைமைகளைக் கூட விலக்கினாரில்லை. பேசேல் என்றார். பிறனைக் கண்டு பொறாமையான சொற்களை வாயாலும் பேசா தொழிதல் வேண்டுமென உணர்த்தி யுள்ளார். வாயினாற் பேசுதல்தான் பெருந் தவறுகளைப் பின்னர் விளைவிக்கும். இவன் பேசுவதைக் கேட்ட பிறரும் இவனை வெறுத் தொதுக்குவர். இவனுக்கே அது பெருந்தீமை தருவதாகும். அன்றி இவன் பேசுவதால் சில சமயம் இவனுக்குத் துணை நின்று இவன் தீய குணத்தை வளர்த்து இவனை அழிக்கத்தக்க தீநெறியாளரும் ஏற்படுவர். அன்றால் இவன் கெடுதலுக்கு சமயம் வாய்ப்பது போலவே இவனால் பிறர் கெடுதலுக்கு இடமும் ஏற்படும். இராமன் வாழ்வு பெறப்போவதாகக் கேட்டதே மனம் தாழாமல் அவன் அவ்வாழ்வைப் பெற வொட்டாமல் தடுக்க

முயன்று வெற்றி பெற்றவள் ஒரு பணிப்பெண்ணாகிய மந்தரை யென்னில் பொறாமையின் வன்மைக்கு வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமோ? இது குறித்தே,

"தீய மந்தரை இவ்வுரை செப்பலும் தேவி
தூயசிந்தையும் திரிந்தது"

என்றருளினர் கவிச் சக்கிரவர்த்தியும். பிராட்டியாரே பிறிதோரிடத்தில் அல்லும் பகலும் தம்மை வருத்திய அரக்கரைச் சுட்டி அநுமானிடம் "கூனியிற் கொடியார் அல்லோ" என்று எடுத்துக் காட்டினர் என்பதால் பொறாமை எத்துணை இழிவென்பது விளங்கும். இந்தியநாட்டுப் பண்டைப் பெரு நூலாகிய மஹாபாரதமே துரியோதனன் என்பவனுக்குப் பாண்டவர் பால் எழுந்த கொடிய பொறாமையின் வேகமே யென்பது எவரும் உணர்ந்ததே. பொறாமைக்குணம் அதனை யெவ்விதம் அழிக்கும் என்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டுவ தின்றாம். இது குறித்தே,

"அழுக்காறெனவொருபாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்"

என்றனர் தெய்வப் புலவரும்.

பொறாமையினால் விழுங்கப்பட்ட மனம் சதாகாலமும் அமைதி யற்று வெம்மை யெய்துகின்றது. ஒரு துளி விஷம் உடல் முழுதும் பாவி உயிரையே அழிப்பது போலப் பொறாமைக் குணமும் உள்ள முழுதும் பாவி பொய், கொலை, களவு, வஞ்சம் முதலிய பாதகங்களுக்கு அவர் தமை ஆளாக்கி அவர் நலத்தையும் அழித்து இருமையையும் தடுத்து நிற்க வல்லது. ஆனால் விடமோ அருந்தினோரை மாத்திரமே கொல்லும். பொறாமை என்னும் கொடு விடமோ உட்கொண்டவர்களையன்றி அவர்களைச் சார்ந்தோர்கள் அனைவரையும் கொல்லும் வன்மையுடையதாம். பொறாமை யென்னும் ஒரு புல்லிய குணமுற்றும் நீங்கப் பெற்ற நல்லோரே இம்மைச் செல்வத்தினையும் மறுமைச் செல்வத்தினையும் பெறுவர். இதனை யுள்ளமைந்தே பிறிதோரிடத்திற் பெருமாட்டியாரே,

"நீரு நிழலும் நிலம் பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றும்
தருஞ் சிவந்த தாமரையாள் தான்"

என்று விளக்கி யுள்ளார்.

பொறாமை நமது விரோதிகள்பாலும் எழுதல் கூடாது. அதுவே பொறாமைக்குணம் நசித்ததற் கடையாளம்.

வேண்டுனர்பால் பொறாமை ஒருக்காலும் எழாது. வேண்டாதார் பக்கலே அது கால்கொள்ளும். வசாவியும் தன்னிடம் புழுத்த புழுவை வளர்க்கும். ஆதலினால் விரோதிகளின் வாழ்வைக் கண்டும் பொறாமை கொள்ளாத உணர்ச்சியே சீரியதாகும். உள்ளத்தில் பொறாமை அரும்பினால் அது வாய் வழி வெளிப்படும் தன்மை யுடையது என்பது குறித்தே பெருமாட்டியார்,

"ஔவியம் பேசேல்." என்றருளினர் போலும்.

25. ஸ்பெயின் கப்பல்படை யுத்தம்

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

முன் பொரு தொடர்ச்சியில் நவீனகால ஆரம்பத்தையும், அதன் சின்னங்களையும் பற்றிய ஒரு விபரம் எழுதப்பட்டது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். அந்தச் சின்னங்களில் ஒன்று "உலகம் உருண்டை" என்ற நம்பிக்கையும் அதனால் ஏற்பட்ட ஐரோப்பிய ஜனங்களுக்குள் ஒருவித பரபரப்பும், ஊக்கமும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் பலனாக அமெரிக்காவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் புதிய கடல் மார்க்கங்கள் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியும், புதிய தேசங்களைக் கண்டுபிடித்து குடியேறும் முயற்சியும் அந்த தேசங்களோடு வியாபாரம் செய்யும் முயற்சியிலும் போர்ச்சுகீஸியரும், ஸ்பெயின் தேசத்தினரும் முனைந்து நின்று நல்ல லாபங்களை யடைந்து, ஐரோப்பிய தேசங்களுக் குள்ளேயே மிகுந்த செல்வமும் செல்வாக்கும் படைத்த தேசங்கள் எனப் பெயர் பெற்றன. யதேஷ்டமான திரவியங்கள் நிறைந்த கப்பல்களில் அநேகம் அமெரிக்காக்களிலிருந்து அடிக்கடி அந்த தேசங்களுக்கு வந்துகொண்டிருந்தன.

அதைக்கண்ட ஆங்கிலேயர்கள் தாங்களும் முயற்சிசெய்து, வடதுருவப் பிரதேசங்களின் வழியாக புதிய வழிகள் கண்டுபிடிக்க பிரயத்தனம் செய்ததில் அதிகமும், பலவிதமானதும், ருசிகரமுள்ளதுமான மீன்கள் கிடைக்கக் கூடிய வட அமெரிக்காவின் வடகிழக்கிலுள்ள லாப்ரடார் (Labrador) வரையில் சென்று "மீன்கள் கொண்டுவந்தோம்" என்று மீண்டனர். மற்றப்படி முயற்சி பலிக்காதபடி, துருவப்பிரதேச உறைபனிக் கடல்கள் தடுத்துவிட்டன. தவிரவும், தங்கம் வெள்ளி கிடைக்கக் கூடிய இடங்களில் தங்களுடைய மனம் நாடுவதையும் ஆங்கிலேயர்கள் கண்டார்கள். ஏறத்தாழ இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான் மார்ட்டின் லூதர் பிரசாரம் ஏற்பட்டது. போப்பும் அவருடைய சகாக்களும் பதில் பிரசாரம் பல வழிகளிலும் செய்தனர். புதிய பிரதேசங்களும் அவைகளுக்குப் போகும் மார்க்கங்களும் தங்களுக்கே ஏக தேச உரிமையுள்ளவை என்று ஸ்பெயின் தேசம் கொண்டாடியது. போப்பும் அதை ஆமோதித்ததுடன், தன் மதத்திலிருந்து அதிக ஜனங்கள் பிரிந்துவிடக் கூடாதென்ற நோக்கத்துடன், "புதிய தேசங்களை யுபயோகிக்கவும், புதிய தேசங்களில் குடியேறவும், அவைகளில் வியாபாரம் செய்யவும் எதிர்ப்பு மதத்தின

ருக்கு உரிமை கிடையாது" என்ற ஒரு விளம்பரம் செய்தார். ஆனால் ஆங்கிலேயருடைய மனதுகளில் இந்த உத்தரவை மீறி நடப்பதே தங்களுக்கு முக்கிய தர்மமாகப் பட்டது! (இந்த பூச்சாண்டிகளுக் கெல்லாம் பயப்படக் கூடிய காலம் அதிகம் இராதது எல்லோருக்கும் அனுபவமானது.)

புதிய அமெரிக்க பிரதேசங்களுக்குப் போவதற்கு ஆங்கிலேயருக்கு ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அமெரிக்க பிரதேசங்களில் குடிபுகுந்த ஐரோப்பியருக்கு அங்குள்ள அதி உஷ்ணம் தாங்க முடியாததாக இருந்தது. ஆகவே அந்தப் பிரதேசங்களில் வேலைசெய்ய வென்று வேலையாட்களை விரும்பினர் ஸ்பெயின் தேசத்தினரும் போர்ச்சுகீசியரும். இதை யுணர்ந்த ஆங்கிலேயருள் ஒருவரான ஹாகின்ஸ் (Hawkins) என்பவர் ஆப்பிரிக்க கரைகளுக்குச் சென்று அந்த சுவதேசிகளான நீக்ரோ ஜனங்களைப் பிடித்து, ஆளுக்கு இவ்வளவென விலைபேசி விற்றனர்! இப்படி விற்றதில் ஆங்கிலேயருக்கு நல்ல பொருள் வருவாய் ஏற்பட்டது. இப்படி ஆட்கள் விற்பதுடன் அங்குள்ள நிலைமைகளை யறிவதும், திரவியக் கப்பல்கள் ஸ்பெயினுக்குப் புறப்படும் சேதிகளையும் தெரிந்து கொள்வதும் முடிந்தது! பிறகு கேட்பானேன்? "வழி மறித்தான் தெய்வம்" வேலை அநேக சமயங்களில் நடந்து, அது பாடுபடாமல் சுலபமாய் பொருள் சம்பாதிக்கும் வழியும் ஆயிற்றென்பது மிகையாகும். ஆனால் விஷயம் மட்டும் உண்மை யென்பது, இம்மாதிரி அடித்துத் திரிந்துகொண்டிருந்த வீரர்கள் இங்கிலந்தில் இருந்து, கௌரவிக்கப்பட்டு இப்பொழுதும் அவர்களுடைய "The English Sea dogs" "ஆங்கிலக் கடல் நாய்கள்" என்ற பெயரும் புகழுடனேயே ஞாபகத்தில் இருத்தப்படுகிறது சரித்திர பூர்வமானது. "திருடும் துரைத்தன மிருக்க, கேட்கும் அற்பத்தனம் எதற்கு!" என்பது ஒரு பழமொழி.

இம்மாதிரி வாய்த்த ஒரு சமயத்தில் தான் பிரான்ஸிஸ் ட்ரேக் (Francis Drake) என்ற ஒரு ஆங்கில மாலுமி, துணிகரமாக, பெலிகன் (Pelican) என்ற கப்பலில் 1578-ல் இங்கிலந்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு தென் அமெரிக்காவின் கீழ்கரை யோரம், தெற்கு, மேற்குக் கரைகளைச் சுற்றிக் கொண்டு வட அமெரிக்காவின் மேல் கரையில் சுமார் பாதியளவு வரையில் சென்று அங்குள்ள ஐயோப்பியர்களைத் தாக்கி, கப்பல்களைப் பொடியாக்கி தங்கம் வெள்ளிப் பாளங்களைக் கணக்கி லடங்காதபடி யடித்துக்கொண்டு அப்படியே ஆஸ்திரேலியா இந்தியாபக்கம் சென்று, 1580-ம் வருஷம் யதேஷ்டமான கொள்ளைப் பொருள்களுடன் திரும்பினான். "யானைவரும் பின்னே மணி யோசைவரும் முன்னே" என்றபடி இந்த ட்ரேக்கின் துர்ச்செயல்களைப் பற்றின புகார்கள் ஸ்பெயினுக்கு வந்து, ஸ்பெயின் அரசன் பிலிப் II எலிஸபெத்தினிடம் சொல்லியிருந்தான். அதற்குப் பதில், எலிஸபெத், ட்ரேக்கை கௌரவமாக அவனுடைய கப்பலின் மேல் தளத்தின் மேலேயே வரவேற்று, அவனையும், ஸர் பிரான்ஸிஸ் ட்ரேக் என்று வீரனாக்கி, அவனுடைய காற்றிலலைக்கப்பட்ட ஓட்டைக் கப்பலுக்கு "The Golden Hind" "தங்கமயமான கப்பல்" என்ற பெயரையும் இட்டாள்! பிலிப்புக்கு எப்படியிருக்கும் என்பது யூகித்துக் கொள்ளக் கூடியதே. (பிறதேசத்தினரை த்வம்சம் செய்து, அழித்து, சுட்டெரித்து, உபத்திரவத்திற்காளாக்கியவர்களுக்கு வீரர்பட்டமும், ஞாபகச் சின்னங்களும், கொண்டாட்டங்களும் நடத்துவது பெரிய தேசியக் கண்ணிய நடத்தை யென்பது அப்பொழுதிருந்தே அரங்

டாளம் போலும்!) ஆகவே எலிஸபெத்தும் களவுகளுக்குக் கூட்டாளியாக இருந்தாள் என்பது விளங்கும்.

முக்கியமான இந்த அம்சத்திலிருந்து, விரோதத்திற்கு இதர காரணங்களும் சேர்ந்து கொண்டன. எலிஸபெத் எவரும் கண்டு ஆசைப்படும்படியான இயற்கை யழகுடையவள். அவளை எப்படியாவது மணந்துகொள்ள வேண்டினான் பிலிப். எலிஸபெத் அதற்கு லேசில் உடன்படாததுடன் கடைசிவரையில் மழுப்பி வந்தாள். அதையொட்டி எலிஸபெத்தின் அழகிற்கு ஒரு சுமாராக ஈடுள்ள ஸ்காட் அரசி மேரியையாவது மணந்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்ததுண்டு. அதற்கும் வழியின்றி அவளும் தலை வெட்டப் பட்டாள். தவிரவும் கதோலிக மதம் பரவவேண்டிய முறைக்கு எலிஸபெத்தின் உயிருக்கு உலைவைக்கச் செய்யப்பட்ட சதிகளிக்கு பிலிப் மறைமுகமாக வேண்டிய உதவி செய்தான். தன்னளவில் சலிக்காத எலிஸபெத், கதோலிக ஸ்பெயினின் ஆஷியின் கொடுமையினின்றும் தப்ப விரும்பிய சீர்திருத்த மதக்காரர்களான, ஹாலந்து வாசிகளுக்கு எலிஸபெத் ஆட்களையும், ஏராளமான பொருளுதவியையும் அனுப்பியது பிலிப்புக்கு விரோதமான காரியமாகும். இவ்வளவு காரணங்களைக் கொண்டும், போப்பினால் பிரஷ்டத்திற்குள்ளாக்கப் பட்டவளும், தான் மணக்க உத்தேசித்திருந்த ஸ்காட் அரசி மேரியைக் கொன்றவளும், நியாயமான தன் மனைவியின் இராஜ்யத்தைத் தானே பெறவேண்டியிருக்க, ஸிம்மாஸன மேறியவளுமான அந்த எலிஸபெத்தைத் தண்டிக்க வென ஒரு கப்பல் படையைச் சேகரித்து பிலிப் அனுப்பினான். அது புறப்பட்டு காடிஸ் (Cadiz) துறை முகத்தில் தங்கியிருந்த விபரம் அறிந்த டிரேக், இரவிலேயே சென்று ஒருவரும் அறியாமல் அந்தக் கப்பல்களைக் கொளுத்திவிட்டு வந்துவிட்டான். இந்தக் காரியத்தைத் தான், "நான் ஸ்பெயின் அரசனுடைய தாடியைக் கொளுத்தினேன்-I have singed the spanish king's beard" என்று பெருமை பேசிக்கொண்டான்;

இதன் மேல் தாங்கமுடியாத கோபம் அடைந்த பிலிப் பெரும் பெரும் கப்பல்களாக 132 கப்பல்களைக் கட்டி, இங்கிலந்து கால்வாயில் நிறுத்தி, அதன் மூலம் ஹாலந்திலிருந்து லக்ஷக் கணக்கான வீரர்களை இங்கிலந்தில் வரச்செய்து ஒரேயடியாய் இங்கிலந்தை அமுக்கிவிட வேண்டும் என்று எண்ணத்துடனும் அந்த எண்ணம் எளிதில் நிறைவேறிவிடும் என்ற தைரியத்துடனும் அந்தப் புதிய கப்பல் படைக்கு தோல்வியுற முடியாத கப்பல்படை— ("The Invincible Armada.") என்று நாமஞ் சூட்டினான்! கப்பல்படையும் புறப்பட்டுவிட்டது. ஆங்கிலேயர் பயந்தனர். ட்ரேக்கினிடம் சொன்னதற்கு விளையாட்டு மும்முரத்தில் இருந்துகொண்டு அலக்ஷியமாக "நாம் ஆட்டத்தையும் முடித்து ஸ்பானியர்களைத் தோற்கடிக்கவும் வேண்டிய பொழுதிருக்கிறது!" என்று சொல்லிவிட்டான். இங்கிலந்து "கடல் நாய்கள்" ஆன ப்ராபிஷர், ராலி, ஹாக்கின்ஸ் முதலியவர்கள் காதுகளை நெறித்துக்கொண்டு வால்களை விறைத்துக்கொண்டு, மோப்பம் பிடித்து வேட்டைக்குத் தயாராயின. இதில் அதிக ரஸமான அம்சம் என்னவெனில், கதோலிக மதத்தினனான, எப்பிங்காம் பிரபுவான ஹாவர்ட் (Lord Howard of Effingham)

என்பவனே கப்பல்படைத் தலைவன்! (ஏனெனில் தேசத்திற்குப் பொதுவாக அன்னிய படையெடுப்பென்ற ஆபத்து வந்தபோது "நான் கதோலிக்கன், நீ எதிர்ப்பு மதம். உனக்கு எக்கேடு வந்தாலென்ன" என்ற அபூர்வ மனோபாவமின்றி "தம்முள் சண்டை செய்தாலும் சகோதரரன்றோ?" என்பதை ஆங்கிலேயர் அடிக்கடி நிரூபித்திருக்கும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இது ஒன்று.)

ஸ்பெயின் கப்பல்படை உன்மத்தமாகவும் கம்பீரமாகவும் முன்னே சென்றது. கடலில் காத்திருந்தது. வீரர்களை ஏற்றிக்கொண்டு இங்கிலந்தில் இறங்கச்செய்ய விரும்பியது. இரவு கழியட்டும் என்று உத்தேசம். "கடல் நாய்கள்" வேளையைக் குறித்துக் கொண்டன. டிரேக்கின் பின்னே வந்தன. கந்தைத்துணி, காய்ந்த புல், எண்ணெய் சத்துக்கள் முதலிய பற்றிக்கொள்ளும் சாமான்கள் நிரப்பிய சிறுசிறு கப்பல்களில் பல கொண்டுவரப்பட்டன. பெரிய கப்பல்களுக் கிடையில் பல ஸ்தானங்களில் இந்த சிறு கப்பல்கள் நிறுத்தப்பட்டன. திடீரென "கடல் நாய்கள்" எல்லாவற்றிலும் நெருப்பை வைத்துத் தள்ளிவிட்டன. பெரிய கப்பல்களில் சில திடீரெனப் பற்றின. மற்றக் கப்பல்கள் திடுக்கிட்டன. மற்றும் சில தப்பிக்கொள்ள, தலை தெரியாமல் தவித்தன. ஏக அமளி. ஏக குழப்பம். அல்லோல கல்லோலப்பட்டு, மூலைக்கொன்றாய் "தலைதப்பியது தம்பிரான் புண்ணிய"மாய் பிய்த்துக் கொண்டன. பார்த்தனர் "கடல் நாய்கள்." ஓடுபவரைக் கண்டால் துரத்துவது எளிதென்ற" முறையில் அடித்துத் தாக்கினர். சிறிய கப்பல்களில் இருந்த ஆங்கிலேயருடைய குண்டுகள் ஸ்பெயின் கப்பல்களைத் துளைத்து, தண்ணீரில் ஆழ்த்தின. ஆனால் பெரிய ஸ்பெயின் கப்பல்களிலிருந்து வந்த குண்டுகளோ வேகமாய் ஆங்கில கப்பல்களின் மேல் பறந்து தூரத்தள்ளி விழுந்தன! முடிவு கேட்கவும் வேண்டுமோ? துரத்தி யடித்து, ஸ்காட்லந்தைச் சுற்றி, புயலிலும், பாறைகளிலும் அகப்பட்டு, மோதி, சிரமத்துடன் தப்பி ஐர்லந்தையும் சுற்றி, திருப்பத் தள்ளாடி, தடுமாறி, தலைசாய்ந்து 50 கப்பல்கள் ஸ்பெயினுக்கு மீண்டனவாம்.

பலன்களோ எனில் ஆங்கிலேயருக்கு அளவிடக் கூடாத மதிப்பும் கௌரவமும் ஏற்பட்டது. ஸ்பெயினுக் கிருந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட கப்பல் மார்க்க சுதந்திரங்கள், வியாபார உரிமைகள் நிராகரிக்கப்பட்டன. ஏகதேச உரிமை போய் இதர தேசங்களும் ஆரம்பிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இங்கிலந்தின் சமுத்திர ஆதிக்கத்திற்கும், வியாபாரப் பெருமை ஆரம்பத்திற்கும், மக்கள் என பெருமை சொல்லும் குடியேற்ற நாடுகள் ஸ்தாபன ஆரம்பத்திற்கும் ஹேதுவாயிற்று. அடுத்து, இவ்வளவு பெருமையடைந்த ஆங்கிலேயர் தங்கள் அரசர்களுடன் உரிமைகளுக்குப் போராட ஆரம்பித்த விபரம் எழுதப்படும்.

"சூரியபகவான் தரிசனம்"

—:(o):—

(ஆசிரியர். வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வழிபடும் தெய்வங்களிலே, சில்லரைத் தேவதைகள் நீங்கலாக—சக்தி மிகுந்த பெருந் தெய்வங்கள் ஆறுவகைப்பட்ட வடிவுடையவர்களென்று வருணிக்கப் படுகின்றனர். 'அடியும் முடியும் காணமுடியாத அருட்பெருஞ்சோதி'—என்று ஆண்டவனை வேதாந்திகள் சுலபமாகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆனால், உலகவாழ்க்கையாகிய சம்சார சாகரத்திலே ஆசாபாசங்களாகிய அலைகளினால் தாக்கப்பட்டு அலையும் மனிதர்கள், முதலும் முடிவும் இல்லாத அருட்பெருஞ் சோதியை மனத்தில் தியானித்து உய்வது எங்ஙனம் சாத்தியமாகும்? அறிவையும் அவயவங்களையும் கொடுத்து மனிதர்களை உலகமாகிய நாடக மேடைக்கு அனுப்பி வைத்தருளிய கடவுள், தாம் அருட்பெருஞ்சோதி உருவம் ஒன்றை கொண்டு விட்டிருந்தால், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அந்த சோதி வடிவத்தை எத்தனை பேர் தியானித்து ஆனந்திக்கக் கூடும்? பக்தர்கள் இல்லாவிடில், பகவானது லீலை எவ்விதம் நடைபெறும்? உண்ண உண்ணத் தெவிட்டாத ஒப்புயர்வற்ற தேவாமிர்தம் ஓரிடத்தில் இருந்தாலும், அதை அனுபவிக்கக் கூடியவர்கள் இல்லாவிட்டால் அதன் சிறப்பு எப்படி வெளிப்படும்? பெருஞ்சோதியாக இருப்பதால் மட்டும் மனிதர்களை மயக்கி வசப்படுத்தி ஆட்கொண்டுவிட முடியாது என்பதை நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்த கடவுள், மனிதர் மனத்தைக் கவரக்கூடிய ஆறுவித வேஷங்களைப் பூண்டு கொள்ளலானார். எனினும், சோதி உருவத்தில் அவருக்கு இருந்த பற்றி எளிதல் நீங்குவதாக இல்லை. ஞானக் கண்களாலன்றி ஊனக் கண்களால் காணமுடியாத அருட்பெருஞ்சோதி வடிவினனாகிய ஆண்டவன், மனிதர்களது சாதாரணக் கண்களும் தினந்தோறும் காணக்கூடிய சோதி யுருவினனாகத் தீர்மானித்து ஆரியனானார்; எங்கும் பரந்து எல்லாவற்றையும் காக்கும் இயல்பை மனிதர்களுக்கு உணர்த்தியருள, சங்கு சக்கரங்களை ஏந்தி நீலமேனி உடைய மோகன சுந்தரத் திருமாலானார்; எல்லாவற்றையும் தன்னுள் மறைத்துக்கொள்ளும் இயல்பை உணர்த்த சூலமும் மழுவும் ஏந்தி செக்கச் செவேலென்று சிவந்த மேனி உடைய சிவபெருமானானார்? எல்லாவற்றையும் உண்டுபண்ணி இயற்கையின் அற்புதங்களை இனிது உணர்த்தும் இயல்பைக் காட்ட, பச்சைப் பசேலென்று பச்சை மேனி உடைய பராசக்தி ஆனார்; அடையவர்களுககு நேரும் இடையூறுகளை நீக்கும் கருணையை வெளிபடுத்த கணபதியாகவும், மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெருக்கும் குருத்துவத்தை விளக்க குமரநாயகனாகவும் வேடங்கொண்டார்.

இவ்வாறு, கடவுள் ஆறு வேடங்கள் பூண்டு கொண்டதன் பயனாக, மனிதர்கள் தத்தம் மனத்திற்குப் பிடித்த வேடத்தை தியானித்துப் பூசிக்கத் தொடங்கினர்; அவ்வளவுடன் நில்லாமல் தத்தம் மனத்திற்கினிய வேடத்தில் கொண்ட அபிமானத்தின் பயனாக, மற்ற உருவங்களும் கடவுளது வேடங்

களே என்பதையும் மறந்து மதச் சண்டைகளை வளர்க்கலாயினர். பார்த்தார் பரமகிருபாநிதியாகிய பரந்தாமன்! "புராணங்களாலும் சாத்திரங்களாலும் விரிவாக வருணிக்க படுவதால் மட்டும் பயனில்லை; மானிடரின் ஊனக் கண்களுக்கு எளிதில் காட்சி கொடுக்கும் நோக்குடன், சோதி யுருவந்தவிர மற்ற ஐந்து உருவங்களோடும் திருக்கோயில்களில் விக்கிரகவடிவில் எழுந்தருளியிருந்து பக்தர்களைத் திரட்டவேண்டும்."—என்று திருவுள்ளங் கொண்டார். கலியின் கொடுமை வளர வளர, அன்பு நிலையங்களாக விளங்கிய கோயில்களும் சண்டைக் களங்களாக மாறி வருவதைக் கண்டு கருணைக்கடலான கடவுளின் திருவுள்ளம் பெரிதும் புண்படலாயிற்று. கடவுள், தமது அன்பர்களை உலகில் அவ்வப்போது தோற்றுவித்து மானிடரைச் சீர்திருத்தச் செய்வித்து உய்விக்கப் பார்த்தும், முழுப்பலன் கிட்டவில்லை. மதாசாரியர்கள் மறைந்தவுடனே மனிதரும் தத்தம் மதத்தின் தத்துவங்களை மறந்து, அவற்றை கட்சிச் சண்டைக்கு உரியவைகளாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டுவிடலாயினர். முடிவில், 'மதத் தத்துவங்கள் யாவும், மதம் (அகங்காரம்) மிகுந்தோரின் கற்பனைப் பொய்களே'—என்று வாய் கூசாது பழித்துத் திரிவோர் பெருகலாயினர்.

இவ்வளவு விபரீதங்களையும் விநோதங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு, ஆறு வேடங்களுள் ஒரு வேடத்துடன் விளங்கும் கடவுள் இன்றும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். கடவுள், அந்த ஒரு வேடத்தில் மட்டும் கோயிலுக்குள் விக்கிரக வடிவில் அமர்ந்து அர்ச்சகர் ஆதீனத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டதனாலேயே, இன்றும் அவர் மானிடரது விபரீதப் போக்கைக் கண்டு வானிலிருந்து சிரித்துக்கொண்டிருப்பது சாத்தியமாக இருக்கிறது போலும்! கடவுளின் மற்ற ஐந்து வேடங்களும் புராணங்களிலும் கோயில்களிலும் மட்டும் விளங்கிக் கொண்டிருக்க, சூரிய வடிவம் மட்டும் இன்றும் எவர் போற்றினும்—எவர் தூற்றினும்— விருப்பு வெறுப்பின்றி, இந்தியர் மட்டுமன்றி இவ்வுலகிலுள்ள மற்ற மதத்தினரும் கண்ணாரக் காணும்படி—பக்தர் பக்தரல்லாதார் என்னும் வேற்றுமையின்றி, தினந்தோறும் எல்லாருக்கும் காட்சியளித்துவருவது பெருவியப்பன்றோ!

புராணங்களிலும் கோயில்களிலும் காணப்படும் தெய்வ வடிவங்களைக் காட்டிலும், கண்களாரக் கண்டு களிக்கும்படி வானநெடுவீதியிலே உல்லாச பவனி வரும் சூரிய பகவானிடத்திலே எனது மனம் பேரன்பு கொண்டு விட்டது. நான் சௌரவ பக்தனானேன். என்ன விழிக்கிறீர்கள்? 'சௌரவன்' என்றால் உங்களுக்கு விளங்க வில்லையா? சமயச் சண்டைகளில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருப்பதால், சைவ—வைணவ சமயங்களின் பெயர்களைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள்! சூரிய பகவான் கோயில்களுக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டதால், அவர் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு சண்டைக்குப் புறப்பட எவரும் முன் வரவில்லை போலும்! நீங்கள் அவருக்காகத் தனிக்கட்சி ஏற்படுத்தி, அவர் மகிமையை விளம்பரப் படுத்த விரும்பாதொழிந்ததால், அவரது பெருமைக்கு எத்தகைய குறையும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இப் பூவுலகம் முழுவதிலும். இன்றுங் கூட எண்ணிறந்த அன்பர்களும் அறிஞர்களும் அவரது அற்புத சக்தியை ஆராய்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றனர். 'சைவ பக்தர்களும் வைணவ பக்தர்களும் இந்தியாவில் மட்டுமே பெரும்பான்மையோராக இருக்கின்றனர்' என்

பதையும்; 'சௌரவ பக்தர்கள் இந்த பூவுலகின் ஐந்து கண்டங்களிலும்—சின்னஞ்சிறு தீவுகளிலுங்கூட இன்றும் வசித்து வருகின்றனர்' என்பதையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

'சூரிய நமஸ்காரத்தில் பாரத நாடுமிகுந்த கீர்த்தி பெற்றது' என்பது புராணங்களிலும் சரித்திரங்களிலுமே இன்று காணப்படுகின்றது. நவீன நாகரிக மோகினியின் மாயவலையில் சிக்கி மதிமயங்கி, இந்தியாவில் பிறந்திருந்தும் 'இமிடேஷன் ஐரோப்பியராக மாறிவிட விரும்புவோர் பெருகி வரும் இக் காலத்திலே' கண்கண்ட பிரத்தியட்ச தெய்வமாக விளங்கும் கதிரவனை உண்மை யன்புடன் வழிபடுவோரும் உளரோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. கிறிஸ்தவ சகோதரர்களுக்குள், 'வாரத்தில் ஒரு நாளாகிய ஞாயிற்றுகிழமை யன்று மாதா கோயிலுக்குச் சென்று 'பர்வமன்னிப்பு' வேண்டிக் கேட்டால், மற்ற நாட்களில் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும் கர்த்தர் கருணை கூர்ந்து மன்னித்து விடுவார்' என்னும் கொள்கை ஒன்று உண்டு. அது போல, 'வருஷத்தில் ஒரு நாளாகிய பொங்கல் பண்டிகையன்று, கூடத்தில் புது அடுப்பில் புதுப்பானையில் பச்சரிசிச் சோறு பொங்கி பூசனிக்காய்க் குழம்பு வைத்து கதிரவனுக்குக் கை காட்டி விடுவதால், சூரிய பகவானது பூர்ண அநுக்கிரகத்தையும் சம்பாதித்துக் கொண்டு விடலாம்'—எனும் கொள்கையுடைய தற்காலத் தமிழர்கள் நினைக்கும்போது சிரிக்காமலிருக்க முடியவில்லை. இந்தியாவுக்கு மட்டுமன்றி இவ்வுலகம் முழுவதுக்குமே பிராணதாரமான மகாநுக்கிரகத்தைக் கைம்மாறு கருதாமல் வழங்கிவரும் சூரியபகவான் கேவலம் பச்சரிசிப் பொங்கலுக்கா ஏங்கி நிற்பார்! அந்தோ பேதைமையே!

அடுத்த தைமாதப் பிறப்பாகிய சங்கராந்தி தினத்தன்று, சௌரவ பக்தனான நான் எவ்வெவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பற்றி என் மனம் தீவிரமான ஆலோசனையில் இறங்கிவிட்டது. சிந்தனைக் கடலில் சிக்கி எண்ண அலைகளால் கலக்கப் பெற்ற மனத்தை உடையவனாய் நெடுநேரம் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்த நான், முடிவில் என்னையும் மறந்து உறங்கி விட்டேன். அப்பொழுது நான் கண்ட அற்புதக் கனவை இங்கு வெளியிடுவதால், ஏராளமான அன்பர்கள் சௌரவத் தொண்டர்களாகச் சேர்ந்து உய்வார்களென்று நம்புகின்றேன்.

அடடாவோ! அடடா! என்ன அற்புதம்! என்ன அற்புதம்!! அடியேனை ஆனந்தக் கடலிலும் ஆச்சரியக் கடலிலும் மாறி மாறி அமுக்கி எடுத்த அற்புதக் காட்சியை என்னென்பேன்! என்னென்பேன்!! முதலில், ஒப்பற்ற அற்புதப் பெருஞ் சுடரொளியொன்று தோன்றியது. அத்தகைய பெருஞ் சுடரொளியைக் கூசாது நோக்கி மகிழக்கூடிய சக்தியை எனது ஊனக்கண்கள் எவ்வாறு பெற்று விட்டன என்பதை நினைக்க நினைக்க, உள்ளத்தில் பொங்கி எழும் ஆச்சரியம் அடக்க முடியாமல் பெருகுகிறது. முதலில் தோன்றிய சோதி கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைந்து, முடிவில் சுந்தர தெய்வம் ஒன்று காட்சியளித்து நின்றது. உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் மோகனப் புன்னகை தவழும் திருமுக முடைய அத் தெய்வம், அழகிற் சிறந்த தங்கமயமான தேர் ஒன்றில் வீற்றிருந்தது. அத் தேரில் கம்பீரத் தோற்ற முடைய ஏழு குதிரைகள் பூட்டப் பெற்று விளங்கின. சிகப்பு கருப்பு வெள்ளையெனும் மூன்று நிறக் குதிரைகளையே நான் பூமியில் கண்டதுண்டு

அத்தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகளோ ஏழும் ஏழு நிறமுடையனவாக விளங்கின. செவ்வல்லி மலரைப் போன்று சிகப்பு நிறம் உடையது ஒரு

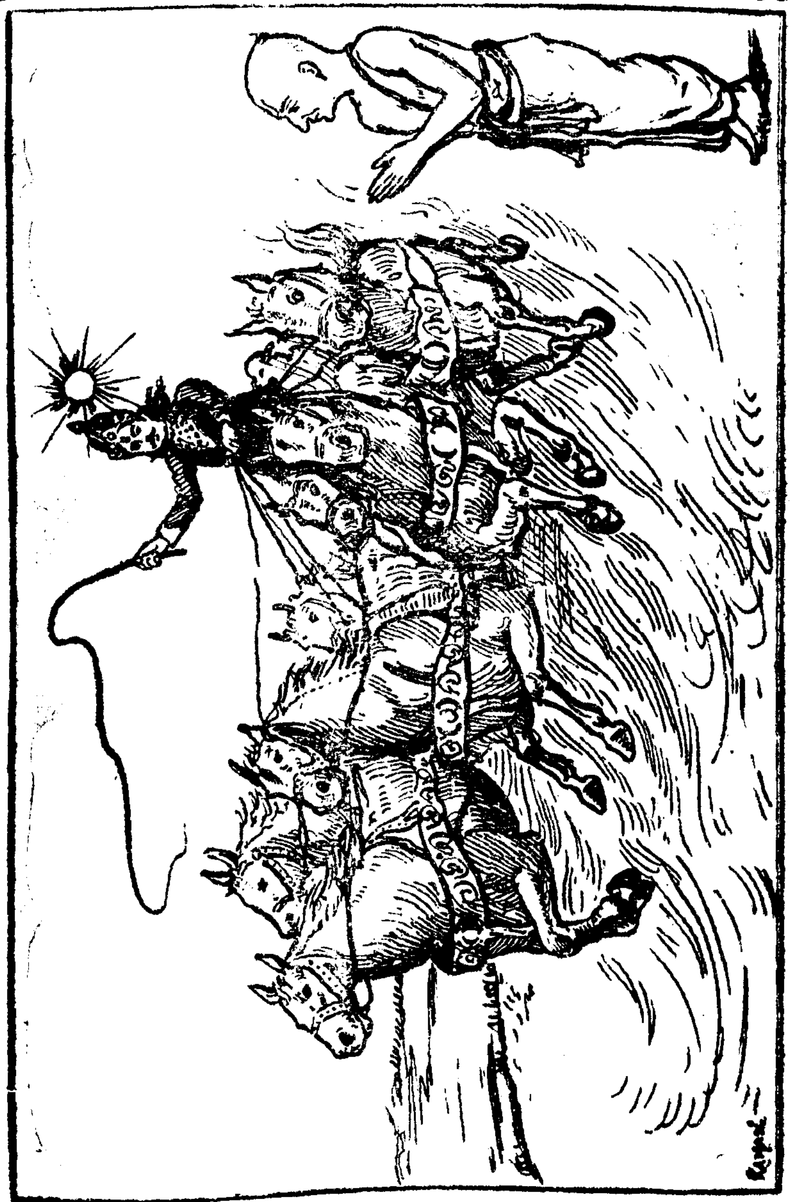

குதிரை; இளம் பயிர் போன்று பச்சை நிறம் பெற்றது ஒரு பரி; மேகம் போன்று நீல நிறம் கொண்டது ஒரு அசுவம்; தங்கம் போன்று மஞ்சள்

நிறம் வாய்ந்தது ஒரு குதிரை; கத்தரிப்பூ போன்று ஊதா நிறம் உடையது ஒரு பரி; கனகாம்பரம் போன்று ஆரஞ்சு நிறம் கொண்டது ஒரு அசுவம்; ரோஜாமலர் போன்று ரோஸ் நிறம் பெற்றது ஒரு குதிரை. எழுத்தால் எழுதி உணர்த்த முடியாத அற்புதப் பேரழகுடைய அத் தெய்வம் என்னை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்தவாறே, "என்ன மைந்தா! என்னை இன்னானென்று உன்னால் இன்னும் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லையா?"—என வினவியது.

'ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரை உடையவர் சூரிய பகவான்' என்று பௌராணிகர்கள், சிலர் சொல்லியிருந்தது என் நினைவில் தோன்றியது. ஆதலின், என் எதிரில் விளங்கிய தெய்வம் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் இருந்ததால், சூரிய பகவானாகவே இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால், எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான மைல் தூரத்தி லிருப்பவராகக் கூறப்படும் சூரியனை உச்சிப் பொழுதில் உற்றுப்பார்க்க முடியாத ஒளியுடையவராக இருக்க, கண் கூசாது கண்டு களிக்குமாறு எதிரில் நிற்பவரை பெருஞ்சோதி உருவினராகிய கதிரவனென்று கருத என் மனம் எங்ஙனம் துணியும்? எனவே, பதிலிறுக்கத் தெரியாதவனாய் பரம பிரமையால் வாய்திறவாதவனாகிநின்றேன்.

எனது நிலை கண்டு குறுமுறுவல் பூத்த அக் குளிர் ஒளித் தெய்வம், பின்வருமாறு பேசத் தொடங்கியது:—

"அன்பா! எனது தேரில் விளங்கும் குதிரைகளைக் கண்டே, என்னை இன்னானென்று நீ தெரிந்து கொண்டிருக்கக் கூடும். நீ உண்மை யன்புடன் நாடோறும் வழிபட்டு வரும் சூரிய பகவானே நான் உன் மேல் கொண்ட கருணையினாலும்—உன் மூலமாக என்னை மதியாத மனிதர்களுக்கு அறிவூட்ட வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தினாலுமே, மனிதக் கண்களால் காணமுடியாத எனது பேரொளியைக் குறைத்துக் கொண்டும் எனது வெப்பம் முழுவதையும் அடக்கிக் கொண்டும் சந்திரனின் குளிர்ந்த தோற்றத்தை மேற்கொண்டு எனது பக்தனாகிய உனக்கு காட்சி அளித்தேன். மகாபாரத காலத்திலே, இவ்வாறு நான் குந்தி தேவிக்கும் கர்ணனுக்கும் காட்சி யளித்துள்ளேன் என்பதை நீ கேட்டிருக்கக் கூடும்.

எனது சிந்தைக்கினிய செல்வா! வீரத்திலும் ஞானத்திலும் சிறந்து விளங்கிய பாரதமக்கள் வழித் தோன்றிய பிற்கால மனிதர்களுள் பெரும்பான்மையோர் எது முதல் என்னை வணங்குவதைக் கைவிட்டு விட்டனரோ, அது முதல் அவர்களை இராகு—சனி—கேது எனும் கொடியோர் மூவரும் பிடித்துக் கொண்டு விட்டனர். இயற்கையழகுத் தெய்வத்திற்கு அடிமைப்பட்ட சீரிய கவிஞர் பரவசமடையுமாறு நான் கீழ்த்திசையில் தோன்றுவதற்கு முன்பே, குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்து உவகை பொங்கும் உள்ளத்துடன் என்னை நல்வரவேற்றுப் போற்றும் மெய்யன்பர்கள் இக்காலத்திய பாரத நாட்டிலே எத்தனை பேருளர் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, எனக்கு மிக்க துக்கமாக இருக்கின்றது. திருமாலும் சிவபிரானும் கோயில்களுக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டு, தமது பக்தர்களாக நடிப்பவர்களது பலவகைப்பட்ட வஞ்சகக் கொடுமைகளைக் கொண்டும் அருட்கருணை மிகுதியினால் உடனுக்குடன் தக்கபடி தண்டிக்கத் துணியாமல் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்திலே நான் ஒருவன் மட்டும் வானத்தில் சஞ்சரித்

துக் கொண்டு மனிதர்களின் கொடுவினைகளைக் கண்ணாரக் கண்டு கொண்டிருந்தும், சும்மாயிருக்க வேண்டியிருப்பதை நினைக்க நினைக்க என்மனம் பெரிதும் குழமுறுகிறது. நீலகண்டனும் காலதேவனும் தங்களது பணிகளை ஒரே ஒரு நாள் மட்டும் எனக்குக் கொடுப்பார்களானால், பாரதநாட்டில் பிறந்தும் கோழைகளாகவும் வஞ்சகர்களாகவும் இருந்துவரும் அற்பர்களுக்குத் தக்க புத்தி புகட்டுவேன். நான் மட்டும் ஒரே ஒரு நாள்—இல்லை—ஒரே நிமிஷம் வானத்திலிருந்து இறங்கி மண்ணுலகத்தில் தங்க மனங்கொண்டு விடுவேனானால், தினந்தோறும் என்னைக் கண்ணாரக் கண்டும் என்னிடம் சற்றும் அச்சம் கொள்ளாமல் கொடிய தீவினைகளைத் துணிந்து செய்யும் கயவர்கள் கதி என்ன ஆகும்?

இக் காலத்திய இந்தியாவிலே இருக்கும் விரல்விட்டு எண்ணிவிடக் கூடிய மிகச் சில மெய்யன்பர்கள் பொருட்டு, எண்ணிறந்த வஞ்சகர்களின் கொடுமைகளையும் சகித்துக் கொண்டுவிட வேண்டியிருக்கிறது. மாலை வேளையிலே மேற்றிசையில் மறையும்நான் இருபத்துநான்கு மணி நேரம் கீழே தங்கிவிடுவேனானால் மனிதர்கள் எவ்வளவு தவித்துப் போய்விடுவார்கள்! ஒரு வருடம் முழுவதிலும் ஒரு நாள்கூட மழை பெய்யாமல் இருந்து விடும்படி செய்துவிட மனங்கொண்டு விடுவேனானால், மனிதர்களின் நிலை என்ன ஆகும்! எனது சக்தியை உணர்ந்து—நான் எல்லாவற்றையும் மேலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை மறக்க முடியாமல்—மனிதர்கள் தீவினைகளில் இறங்க அஞ்சி நல்வாழ்வு நடத்துவார்களென்னும் நம்பிக்கையினாலல்லவா, நான் நாடோறும் வானவீதியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்! உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத ஒளியை எங்கும் பரப்பி—வருஷத்தில் சில தினங்களாவது மழை பெய்யச் செய்து—நல்லார் பொல்லார் என்னும் வேற்றுமை பாராட்டாது எல்லோரையும் காப்பாற்றிவரும் நான், மனிதரிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கும் பிரதிபலன் எத்தகையது? வாண வேடிக்கையுடனும் நாசியாட்டத்துடனும் கூடிய உற்சவத்தை விரும்புகிறேனா? சர்க்கரைப் பொங்கலிலும் புளியோதரைத் தளிகையிலும் ஆசை கொள்கிறேனா? எனக்காகப் பரிந்துபேசி வாதம் செய்யும் பக்தர்கள் இல்லையேயென்று வருந்துகிறேனா? நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே—தர்ம தேவதையினால் கட்டுப்பட்டு கீழிறங்கிவர முடியாமல் தர்மசங்கடத்தில் சிக்கியவனாய் வானத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே—தீயவினைகளில் இறங்கத் துணிந்து விடாமல், அன்பு வாழ்வை மேற்கொண்டு நடக்க உறுதி கொள்வதொன்றையேயல்லவா நான் மனிதர்களிடத்தில் பேரார்வத்துடன் எதிர்பார்த்து தினந்தோறும் வானில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்! எனக்கு எவ்வளவு சக்தி இருந்தும் என்ன பயன்? என்னிடத்தில் சிறிதும் அச்சமின்றி, தீயவினைகளில் உற்சாகத்துடன் ஈடுபடும் கொடியோரை தக்கபடி தண்டிக்க முடியாதபடி கண்ணாரப் பார்த்துக்கொண்டு கட்டுப் பட்டிருக்குமாறு நேர்ந்துள்ள எனது நிலையை நினைக்குந்தோறும் என் நெஞ்சு மிக மிகக் குழமுறுகிறது. அந்தோ! இந்த தர்மசங்கடத்திற்கு நான் என் செய்வேன்?

அன்பா! இவ் வாண்டிலே—திங்கட்கிழமையிலே—உத்தராயண புண்ய காலம் தொடங்குகிறது. வருஷத்தில் ஒரு நாளாகிய அன்று, மாமூல் வழக்கம் போன்றே புது அடுப்பில் புதுப்பானை வைத்து பச்சரிசியை உலையிலிட்டு, ஒரு டம்ளர் தண்ணீர்ப் பாலை—இல்லை—பால் தண்ணீரை 'சாஸ்த்ரத்துக்கு'

கொட்டிப் பொங்கி கொழ கொழ வென்று சமைத்த களிச்சோற்றையும் பரங்கிக்காய்க் குழம்பையும் வைத்து ஒரு தேங்காய் உடைத்து வைத்து எனக்குக் கை காட்டுவதற்குப் பிரதிபலனாக, வருஷம் முந்நூற்றறுபத்தைந்து தினங்களுக்கும் வேண்டிய எனது அநுக்கிரகத்தை ஒரே நாளிலேயே பெற்றுக் கொண்டு விடலாமென்று இக் காலத் தமிழர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரதிதினமும் காலையிலும் மாலையிலும் எனக்கு வணக்கம் செலுத்த வேண்டிய பிராமணர்கள்—நான் கிழக்கில் கிளம்பும்போதும் உச்சியை அடையும்போது மேற்கில் மறையும் போதும் காலம் தவறாமல் சந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டிய வேதியர்கள்—நித்திராதேவியின் பக்தர்களாகவும் கலியுகத் தேவர்களாக விளங்கும் ஆங்கிலேயர்களது தாஸ தாஸர்களாகவும் காப்பி தேவதையின் தொண்டர்களாகவும் காலங் கழித்து தோஷங்களை யெல்லாம் 'சங்கராந்தி தின தர்ப்பண—ஜப—பூஜை' களினாலேயே கழித்துக் கொண்டு விடலாமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய தைரியம் ஒன்றை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, மற்ற முந்நூற்று அறுபத்துநான்கு தினங்களிலும் சதியாலோசனைகள்—களவுகள் — வஞ்சனைகள் — பித்தலாட்டங்கள் முதலிய கொடிய சூழ்ச்சிகளில் சிறிதளவும் அச்சம் கொள்ளாமல் பெருந் துணிவோடும் உற்சாகத்தோடும் இழிந்து விடுவோர் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே வருகின்றனர். இவற்றை யெல்லாம் நான் கண்ணாரக் கண்டிருந்தும்—அக் கொடியோரது அகங்காரம் முழுவதையும் அடக்கிவிடக் கூடிய சக்தி எனக்கு இருந்தும், இதுவரையில் நான் எப்படியோ சகித்துக் கொண்டிருந்து விட்டேன்.

அன்பா! பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லையுண்டல்லவா? "செய்தக்கவல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க-செய்யாமையானும் கெடும்"—என்ற திருவள்ளுவர் மொழியை நீ அறிவாயல்லவா? பொறுத்துப் பார்த்தது போதும்; போதும். இனி வஞ்சக தந்திர சூழ்ச்சிக்காரர்களுக்கும்—மனித உடலில் அரக்க மனம் படைத்துள்ள கருணையற்ற கயவர்களுக்கும்—சுயநலப் புலிகளாக அலையும் மனிதப் பதர்களுக்கும்—ஆஷாடபூதி வேஷம் பூண்டு நம்பினோரை மோசஞ் செய்யும் நயவஞ்சகர்களுக்கும்—தத்தம் குலதருமங்களை மறந்து வயிற்றுச் சாமியைப் பூசிப்பதையே பிறவிப் பயனாகக் கருதி நடக்கும் பேதைகளுக்கும் தக்க அறிவு புகட்டத் தீர்மானித்துவிட்டேன். அன்பும் அறமும் அருளும் நிலவிய இத் தமிழ் நாட்டிலே, வஞ்சமும் கொடுமையும் சூழ்ச்சிகளும் பெருகும்படி செய்துவிட்ட பேதைகள் தங்களது பெருந்தவறுகளை உணர்ந்திருந்தும் வரையில்—மழை பெய்யச் செய்வதில்லை என்று உறுதி கொண்டு விட்டேன்; மாரிகாலத்திலும் கொடிய கோடைகால வெப்பத்தைக் கொண்டு, மக்களையும் தகிக்கத் தீர்மானித்துவிட்டேன்; கொடிய விபத்தைக் குறிக்கும் தூமநட்சத்திரம் முதலியவற்றைத் தோற்றுவிக்கவும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆதலால், நாட்டில் உரிமையின்பம் பொங்காமல்—வீட்டில் உண்மையின்பம் பொங்காமல்—உள்ளத்தில் மெய்யன்பு பொங்காமல்—கோயில்களில் உண்மைத் தெய்வ பக்தி பொங்காமல்—தேசத் தொண்டில் உற்சாகம் பொங்காமல்—இருதயத்தில் இன்ப உணர்ச்சி பொங்காமல், பொங்கல் பண்டிகையன்று பொருளற்ற வெறும் குருட்டுச் சம்பிரதாயமாக 'பொங்கலோ பொங்கல்' என்று கூக்குரலிடப்போகும் தமிழர்களுக்கு, நீ வருணாகச் சென்று நான் அறிவுறுத்தியவற்றை வெளியிடக்கடவாயாக.

உனது பிரசாரத்திற்குத் தேவையான சக்தியையும் பொறுமையையும் உனக்கு அளித்துளேன். 'பயன் எதிர் பாராமல் பணி செய்வதே உனக்கு உரிய சீரிய கடமை'—எனும் உண்மையை இருதயத்தில் இருத்திக்கொண்டு, இன்றே புறப்படக் கடவாயாக. இவ்வருடத்தில் உனது பிரசாரத்தால் பத்து பேரேனும் சீர்திருந்தி நல்வழிப்படுவார்களானால், நான் பெருமகிழ்வு பெறுவேன். ஆதலால், அன்பா! புறப்படு! புறப்படு!!".

இவ்வாறு கட்டளையிட்ட மறுகணமே, சூரிய பகவான் மாயமாக மறைந்தார். உடனே நானும் திடுக்கிட்டு விழித்துக்கொண்டேன். கதிரவனின் கட்டளைக் கிணங்க, ஊரூராகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய ரயில் சார்ஜுக்கும் கார் செலவுக்கும் என் கைவசம் பணமுமில்லை; பொங்கல் பண்டிகை நெருங்கிவிட்டதால் போதிய சாவகாசமு மில்லை. ஆதலால், கதிரவன் எனக்கு இட்ட கட்டளையை இனிது நிறைவேற்றும் பொறுப்பை, தேசியத் தொண்டில் பேரார்வம் கொண்டு உலவும் "ஆனந்த"னுக்கு ஒப்புவித்து விட்டேன். இறைவனது இன்னருளையே இணையற்ற துணையாகக் கொண்டு உலவும் அச்செல்வன், தன் பணியில் வெற்றியே அடையப்போகிறான் என்பதில் எவரேனும் ஐயங்கொள்ளக் கூடுமோ!

தூக்கம்வர சுலபமான வழி

ஒரே மாதிரியான தொழிலிலிருந்தால் தூக்கம் வரும் என்று பாவ்லால் என்பவரின் ஆராய்ச்சிகளால் ஏற்படுகிறது. விடாமல் ஒரே மாதிரியான சப்தம் இருந்துவந்தால், மூளைக்கு அயர்வு உண்டாய்விடுகிறது. அதனால் மனதின் தொழில் தடைபட்டுப் போகின்றன. இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு தான் ரயில் வண்டி ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது தூங்குகிறவர்கள், அது நின்று போனவுடன் திடீரென்று விழித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அநேக வருஷங்களுக்குமுன், நயகாரா நீர்வீழ்ச்சியில் ஒரு பனிக் கட்டி அணையினால் வீழ்ச்சி நின்று போனபோது அதன் சப்தம் நின்றுபோனதும், நடு ராத்திரியில் ஜனங்களெல்லாம் விழித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

டாக்டர் ஆண்ட்ரு ஒயிட் என்பவர், சான்ஸலெர் பிஸ்மார்க்கைப் பற்றி, தன்னுடைய புத்தகத்தில் பின்வரும் கதையை எழுதியிருக்கிறார்:—"நான் எப்படி பர்லினில் தூங்குகிறேன்?" என்று அவர் என்னைக் கேட்டார். அதற்கு நான் பதில் அளித்ததும், அவர் சொன்னதாவது: "பர்லினில் இரவில் நிச்சப்தமாய் இருக்கும்போது எனக்குத் தூக்கம் வருகிறதில்லை. ஆனால், விடியற்காலம் 4-மணிக்கு சப்தம் ஆரம்பித்தவுடனே, நான் கொஞ்சம் தூங்கி, பகலில் ஓய்வுகிடைக்கும்.

(ஆரோக்கிய தீபிகை.)

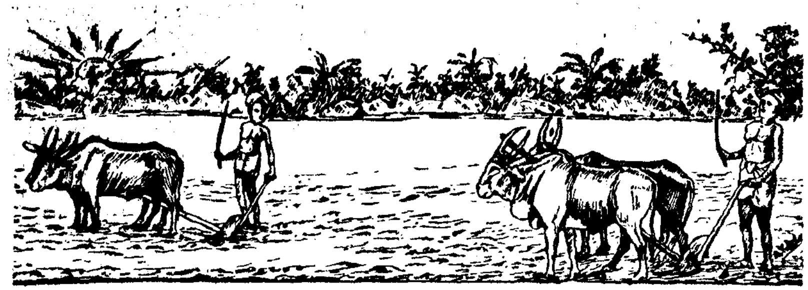

தைப்பொங்கல் அல்லது மகர சங்கராந்தி

:(o):

(தென்னாப்பிரிகா, டர்பன் சரஸ்வதி சபைத்தலைவர்
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை.)

இப் பண்டிகையின் சாராம்சம் என்ன வென்பதையும், இது எதற்காகக் கொண்டாடப்படுகிற தென்பதையும் பற்றிச் சுருக்கமாக ஈண்டு வரைவாம்.

நம்முடைய முன்னோர்கள் ஒரு வருஷத்தை இரண்டு அயனங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஆடிமாதம் முதல், மார்கழி மாதத்தோடு முடிவாகிற ஆறுமாதங்களும் தட்சணாயனம் என்று சொல்லப்படும். தைமாதம் முதல் ஆனி மாதத்தோடு முடிவாகிற ஆறுமாதங்களும் உத்திராயணம் என்று சொல்லப்படும். "அயனம்" என்னும் பதத்திற்கு "கதி" அல்லது "மார்க்கம்" என்று பொருளாகும். மேஷம்முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளையும் சூழ்ந்து செல்லும் சூரியனுடைய கதி மகரம், கும்பம், மீனம், மேஷம், ரிஷபம், மிதுனம் என்னும் ஆறு ராசிகளில் செல்லும்போது, வடக்கு நோக்கிய மார்க்கத்தில் செல்வதே உத்தராயணம் என்று சொல்லப்படும். கடகம், சிம்மம், கன்னி, துலாம், விருச்சிகம், தனுசு என்னும் ஆறு ராசிகளில் சூரியனுடைய கதி தெற்கு நோக்கிய கதியாயிருக்கும்.

சூரியனுடைய இந்த கதியே தட்சணாயனம் என்று சொல்லப்படும். இந்த இரண்டு அயனங்களும் சேர்ந்த பன்னிரண்டு மாதகாலம் மக்களாகிய நமக்கு ஒரு வருஷமாகிறது. இந்த ஒரு வருஷகாலம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாளாகும். அதில் உத்தராயணமாகிய ஆறுமாதகாலம் அவர்களுக்கும் பகற்பொழுதாகும். தட்சணாயனமாகிய ஆறுமாதகாலம் இரவு காலமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகவே மார்கழிமாதம் தேவர்களுக்கு வைகறைப் பொழுதாகும். இந்த மாதத்திற்குள் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி ஆரம்பிக்கப்படுகிற தென்பதும், தேவர்கள் திருப்பள்ளி யெழுச்சி செய்கிற அவசர மென்பதும் நமது முன்னோருடைய கொள்கை. இதற்கு அறிகுறியாகவே சிவாலயங்களிலும்,

விஷ்ணு வாலயங்களிலும் மார்கழி மாதத்தில் மட்டும் சுவாமிக்குப் பொழுது விடிவதற்கு முன்பே அபிஷேகம், நிவேதனம், தூபதீப ஆராதனை முதலியன செய்யப்படுகின்றன. இவைகள் இறைவனைப் பள்ளியினின்றும் எழுப்பி விடுவதற்கான ஓர் அறிகுறியாகும். இக்கருத்தைப் பற்றியே எம்பெருமானான ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருப்பள்ளி யெழுச்சி என்னும் தலைப்பின் கீழ் பத்துப் பதிகங்கள் அருளிச் செய்தார்கள். அப்பதிகங்களுள் ஒன்றில் சூரியனுடைய கதி மாறுவதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்பதிகம் பின் வருமாறு:—

"அருணன் இந்திரன் திசையணுகினன் இருள்போ
யகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியனெழ வெழ நயனக்
கடிமலர் மலர மற்றண்ணலங் கண்ணாம்
திரணிரை யறுபத முரல்வன இவையோர்
திருப் பெருந்துறை யுறை சிவபெருமானே
அருணிதி தரவரு மானந்த மலையே
யலைகடலே பள்ளி யெழுந்தருளாயே."

ஆகவே சூரியன் உத்தர திசைநோக்கிச் செல்லும் அவசரம் பொழுது புலரும் சமயமாகும் என்பது பெறப்பட்டது. இது தைமாத ஆரம்பத்திலாதலால் அம்மாதம் பிராதக் காலத்தின் தொடக்கமாகும். இதுவே மகர சங்கராந்தி எனப்படும். சங்கராந்தி என்னும் பதத்திற்கு "கடத்தல்" என்பது பொருளாகும். அதாவது சூரியன் ஒரு ராசியிலிருந்து மற்றொரு ராசிக்குக் கடந்து செல்லும் அவசரம் என்றபடியாம். ஆகவே ஒவ்வொரு மாதப் பிறப்பும் சங்கராந்தி எனப் படினும் தைமாதப் பிறப்பில் சூரியன் ஒரு ராசியைவிட்டு மற்றொரு ராசிக்குச் செல்லுவதோடுகூட, அதனுடைய கதி, உத்தர திசைக்கு மாறும் கதியாய் இருத்தலால், சிறப்புப்பற்றி தைமாதப் பிறப்பே சங்கராந்தி எனப்படுகிறது. ஒரு பகலில் காலை, பகல், மாலை என்னும் மூன்று காலங்களிருப்பினும் காலைப்பொழுதே சிலாக்கியமானதென்று நாம் கருதி ஸ்நானம் ஜெபம் முதலிய வைதீகக் காரியங்களையும், படித்தல், எழுதல் முதலிய மனோ முயற்சிகளையும், அதிகாலையில் செய்து வருகிறோம். அதுபோலவே தைமாதம் முதல் ஆனி மாதம் முடிய உள்ள ஆறுமாத காலமும் தேவர்களுக்குப் பகற்பொழுதே யாயினும், தைமாதம் அதிகாலைப் பொழுதைக் குறிப்பிட்டு நிற்கிறபடியால் அம்மாதப் பிறப்பில் நம்மவர்கள் வீடுகளைச் சுத்திசெய்து பாற்பொங்கலிட்டு இறைவனுக்கு நிவேதனஞ் செய்து வந்தனை வழிபாடுகளியற்றுகிறார்கள். இவ்வழிபாடு சூரியனை நோக்கிச் செய்யப் படுவதற்கும். பொங்கலிடுவதை வீட்டின் முற்றத்தில் திறந்த வெளியில் சூரியனுடைய முன்னிலையில் நம்மவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பதே இப்பண்டிகை சூரியனை முன்னிட்டு அநுசரிக்கப் படுகின்றது என்பதைக் குறிப்பிக்கிறது. உலகம் நடைபெறுவதற்கும், ஜீவராசிகள் உயிர் வாழ்வதற்கும் மழை இன்றியமையாததாலும், அம்மழைக்கு சூரியனுடைய வெப்பம் அவசிய மாதலாலும், மழையிருப்பினும் சூரிய வெப்பமின்றி பயிர் முதலியன வளராவாதலாலும், உலகம் செழிப்பதற்குச் சூரியனே முதற்காரணமா யிருக்கிறது.

எல்லாம் வல்ல கடவுள் சூரியனில் அந்தர்யாமியாய் நின்று "சிவசூரியன்" எனப் பெயர்பெற்று ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிவதையே இந்தச் சூரிய வழிபாடு குறிப்பிடுகிறது. "அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி" என்று சமயாசாரியர்கள் அருளிச் செய்தது இக்கருத்துப் பற்றியே யென்க. ஆகவே தைப் பொங்கலிட்டு நாம் சூரியனுக்குப் படைத்து வழிபட்ட போதிலும், அந்த வழிபாடு சூரியனுக்கு இயற்றப்படும் வழி பாடாகாமல் சூரியன் மூலமாய் இறைவனை வழிபடுதலே யாகுமென்பது இங்கு உய்த்துணரத் தக்கது.

இந்திரன் "சஸ்யாதிபதி" எனப் பெயர் பெறுவதாலும், "மேகவர்ணன்" என அழைக்கப் படுவதாலும், இந்தப் பொங்கல் பண்டிகை இந்திரனைக் குறித்துக் கொண்டாடப் படுவதுமுண்டு. அப்படிக் கொண்டாடப் படுவதும், உலகம் க்ஷேமப்பட வேண்டுமென்றும், காலா காலங்களில் மழை வருஷித்து உயிர்கள் சுகமடைய வேண்டுமென்றும் பிரார்த்திப் பதையே குறிப்பிக்கும்.

ஆடிமாதம் முதல் மார்கழி மாதத்தோடு முடிவாகிற ஆறுமாத காலமும் மூதேவி வாசம் செய்யும் காலம் எனப்படும். இந்த ஆறு மாதகாலமும் தேவர்கள் நித்திரை புரியும் காலமானதால் மூதேவி வாசம் செய்யுமென்று சொன்னது பொருத்தமேயாம்.

தைமாதப் பிறப்பில் மூதேவி நீங்குகிறபடியால் ஜனங்கள் வீடுகளைச் சுத்தம் செய்து வெள்ளையடித்தும், பழைய மட்பாண்டங்களை நீக்கிவிட்டுப் புதுப் பாண்டங்கள் வாங்கி உபயோகித்தும், பாற்பொங்கலிட்டு இறைவனுக்கு நிவேதனஞ் செய்தும் மகிழ்கிறார்கள்.

வேளாண்மைக்கு முக்கிய காரணமா யிருப்பன பசுக்களானதால் அவைகளை முன்னிட்டு "மாட்டுப் பொங்கல்" என்னும் பண்டிகை இரண்டாம் நாள் கொண்டாடப் படுகிறது. பசுக்களைக் குளிப்பாட்டி அவைகளை அலங்கரித்து, பொங்கலிட்டு அவைகளுக்கு நிவேதனஞ் செய்வது வழக்கம். பசுக்களுக்குத் தலைவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனானதாலும், அவர் காத்தற் கடவுளாதலாலும் பசுக்களை நோக்கிச் செய்யப்படும் இவ்வழிபாடு ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவுக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடாகும். இந்த சங்கராந்தி பண்டிகையைச் சிலர் "போகி" பண்டிகை என்றும் சொல்லுவார்கள். மாக்கழிமாதம் முழுவதும் விரதமிருந்து இறைவனை வழிபட்டவர்கள் தைமாதத்தில் தங்கள் தங்கள் இஷ்ட சித்தியைப் பெற்று போகத்தை அனுபவிப்பார்களாதலால் இப்பண்டிகை போகிப் பண்டிகை எனப்பட்டது. ஆகவே, இந்த சங்கராந்தி பண்டிகை என்பது சுருதி, யுக்தி அனுபவங்களுக்குப் பொருந்த நெடுநாளாக இந்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப் பட்டுவரும் ஒரு சிறந்த பண்டிகையாகும். இப்பண்டிகையை அனுசரிப்பதினால் மல நீக்கமும், சித்த சுத்தியும் தெய்வ பக்தியும் பெற்று ஆன்மாக்கள் கடைத்தேறு மென்பது முன்னோர் துணிபாதலால், இதை நாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது நமது கடமையாயும், நமக்கு அவசியமாயும் இருக்கிறதென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

புத்தக வியாபாரி:—"தங்களுக்கு 4 ரூபா விலையுள்ள இந்துபாக சாஸ்திரம் வேண்டுமா? அல்லது 2-ரூபாய் விலையுள்ள சிறிய புஸ்தகம் போதுமா?"

புஸ்தகம் வாங்க வந்தவர்:—"நாங்கள் கொஞ்சமாகச் சாப்பிடுகிறவர்களானபடியால் சிறிய புஸ்தகமே போதுமானது."

***

பார்க்க வந்தவர்:—"ஏண்டா! ஏதோ நல்ல காரியத்திற்காகப் போகிறேன்; நல்ல நேரம் பார்த்துச் சொல்லுங்க சாமி! என்று சொன்னாயே பின் ஏன் இங்கு வந்திருக்கிறாய்?"

கைதி:—"ஏன் சாமி! மழை காலத்தில் ஒழுக்கில்லாத வீடும் மூன்று வருஷம் இலவசச் சாப்பாடும் தவஞ் செய்தாலும் என்னைப் போன்றவனுக்குக் கிடைக்குமா?

***

ஒருவன் வேகமாக ஓடிவந்து மற்றொருவனைப் பார்த்து "இன்று என்ன தேதி" என்றான்.

மற்றொருவர்:—சற்று யோசிப்பதுபோல் யோசித்து, "நேற்று என்ன தேதி சொல் பார்ப்போம். இன்று தேதி சொல்லி விடுகிறேன்" என்றார்.

குமாஸ்தா:—யுவர் ஹானர்! என்னுடைய பும்ஸவன சீமந்தம் புதன் கிழமை யன்று நடைபெற நிச்சயமாய் இருக்கிறது. இரண்டுநாள் லீவு வேண்டும்.

ஆபீஸர்:—அப்படி யென்றால் என்ன?

குமாஸ்தா:—அன்றையதினம், கர்ப்பமாயிருக்கும் என் மனைவியின் மூக்கில் ஆல், அத்தி இவற்றின் ரஸத்தைப் பிழியவேண்டும்.

ஆபீஸர்:—லீவு கொடுக்க முடியாது. ஒரு மருத்துவச்சி இக்காரியத்தை உம்மைவிடச் செம்மையாகச் செய்வாள். அனாவசியமாக லீவு கேட்காதேயும்.

***

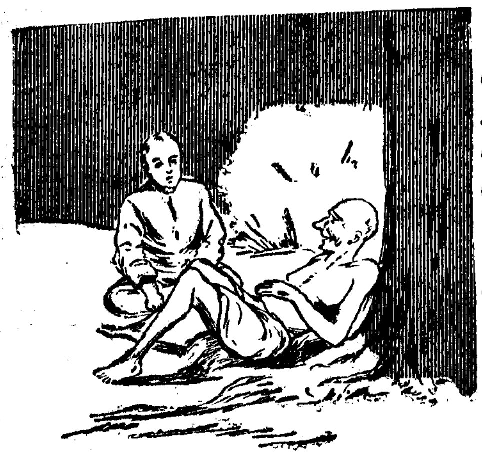

பெரியவர்:—"நல்லது, மேல் நாட்டார் வந்து கீழ்நாடுகளைக் கைப்பற்ற முயலும் போது கீழ்நாட்டார் தூங்கிக் கொண்டா இருந்தார்கள்."

மற்றவர்:— "இல்லை தாத்தா! கீழ்நாட்டார் மேல் நாடாகிய சுவர்க்கத்தைக் கைப்பற்ற பலமான ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்."

***

உபாத்தியாயர்:—ரயிலின் பிரயோஜனம் என்ன?

கோவிந்தன்:—ரயிலா, கும்பகோணத்து கொசுவை பட்டணத்திற்கும் பட்டணத்திலிருக்கும் மூட்டைப் பூச்சியை கும்பகோணத்திற்கும் கொண்டு வருவது.

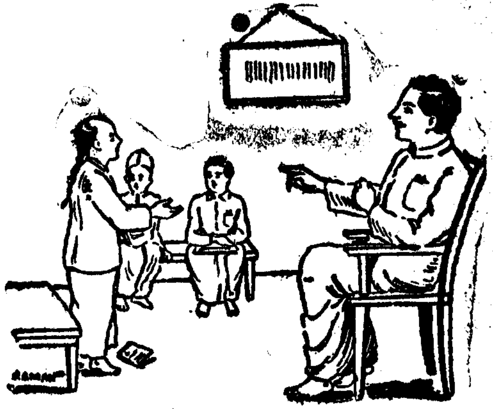

***

ஒருவன்:—எங்கப்பா ரொம்ப அழகாயிருப்பா ராண்டா!

மற்றொருவன்:—அப்படியானால் நீ உங்க அம்மா மாதிரி போலிருக்கிறது.

மனித முகமுள்ள சிலந்தி.

சீனாவில் சுமாடியன் என்னு மிடத்தில் வியூடிசே—சென் என்பார் வீட்டில் ஒரு நூதனமான சிலந்திப் பூச்சி காணப்பட்டதாம். அச்சிலந்தியின் உடல் சிறியதாயும் தலை மிகப் பெரிதாயும், கால்கள் சாம்பல் நிறமாயு மிருக்கிறதாம். அதன் முகம் மனித முகத்தைப்போ லிருப்பதோடு, புருவங்களும், மூக்கும் கருப்பாயும், முகம் வெள்ளையாயும், ஒரு கண்ணில் கருப்புக் கண்மணி மனிதருக்கு இருப்பது போன்று பிரகாசமாயு மிருக்கிறதாம். இவ் விசித்திர சிலந்தியைப் பிடித்து வியூடிசே—சென் ஹாஸ்கோ மிருகக் காட்சிக்கு அனுப்பிவிட்டாராம். அதை அநேகர் வந்து கண்டு வியப்புற்று செல்கின்றனராம்.

* * *

மழையோடு பாம்பு.

சமீபத்தில் ஷாங்காய் என்னுமிடத்தில் பெரு மழை பெய்ததாம். அதோடு அடிக்கடி இடியும் இடித்து வந்ததாம். ஒரு சமயம் பேரிடி இடிக்கையில், அவ்வூரின் கிழக்கு கோடித் தெருவில் வானத்திலிருந்து மழையோடு 6-அடி நீளமுள்ள ஒரு பெரிய பாம்பு கீழே வந்து விழுந்ததாம். ஆனால் அது சாகவில்லையாம். அது அழகிய நிறங்களை யுடையதாய், அதன் தலை தேயிலைக் கோப்பையை விடப் பெரிதாக இருக்கிறதாம்.

* * *

ஆண் வேடத்தோடு போர் செய்த பெண்.

கடந்த சுபெனில்லா யுத்தத்தில், இராணுவப் படையில் கலந்திருந்த டாக்டரொருவர் சமீபத்தில் இறந்துவிட்டார். அவரைச் சோதித்துப் பார்த்தபோது, பெண் என அறிந்து யாவரும் ஆச்சரியப் பட்டனர்.

* * *

நிறமாறும் ஏரி.

ஷான்ஷியில் செஸ்ஹெ செய்ன் என்னும் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த வாங்கியா செஸ் என்னுங் கிராமத்தில் ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறதாம். அதில் பல வருடங்களாக ஒரு சொட்டு ஜலங்கூட இருந்தது கிடையாதாம். அதில் ஒரு நாள் திடீரென்று பாம்பொன்று போவதை யறிந்து பலர் பயந்தனராம். ஆனால் அதற்கப்புறம் அவ் ஏரில் ஜலம் நிறைந்திருந்ததைக் கண்டதும் யாவரும் ஆச்சரிய முற்றனராம். மற்றொரு விசேஷ மென்ன வென்றால் அவ் ஏரியின் ஜலம் காலையில் சிவப்பாகவும், பகலில் பச்சையாகவும், மாலையில் மஞ்சளாகவும் நிறமாறுகிறதாம். இவ்வேரி நீரை நோயாளிகள் பலர் குடித்தும், ஸ்நானம் செய்தும் குணமடைகின்றனராம். அது இனிப்பாகவும், நல்ல மணமாகவு மிருக்கிறதாம்.

ஹாலண்டைச் சேர்ந்த ஒருவர், இந்தியாவில் பல பாஷைகளில் பாடப்பட்ட 400 கிராமபோன் ரிக்கார்டுகளைச் சேர்த்திருக்கிறாராம்.

* * * *

ஒருகாலத்தில் பிரஞ்சுநாட்டின் சுதந்தரத்துக்காகப் போராடித் தன்னைத் தியாகஞ்செய்த ஜோன் ஆப் ஆர்க் என்னும் வீரப் பெண்மணி வைத்திருந்த வாளொன்று சமீபத்தில் ஒரு மாதினால் கண்டெடுக்கப் பட்டதாம். அதை இப்போது டிஜோன் பொருட்காட்சியில் வைத்திருக்கின்றனராம்.

* * * *

செஸ்டர்நகரில் பிரேத ஊர்வலம் போகும்போது, தங்கள் தொப்பிகளை யெடுத்து மரியாதை செய்யாதது குற்றமாகக் கருதப்படுகிறதாம். அது சம்பந்தமாக எக்காலத்தோ செய்யப்பட்ட சட்டம் இன்னும் அமுலில் இருந்து வருகிறதாம்.

* * * *

அயர்லாந்தில் லாட்டரி நடத்துவது நூதனமானதாக இருக்கிறது. லாட்டரி சீட்டுகளைப் புறாப்போல் செய்யப்பட்ட உருவமொன்றில் போட்டு ஊர்வலம் வந்த பின்னரே, அவற்றைக் குலுக்க கந்தர்வர்களைப்போல வேஷம் பூண்ட பெண்களைக் கொண்டு எடுக்கச் செய்யப்படுமாம்.

* * * *

பின்லண்டு தேசத்தில் ரயில் கட்டணம் மிக மலிவாம். 1000 மைல் பிரயாணஞ் செய்வதற்கு 2-வது வகுப்பு 20 ரூபாயும் 3-வது வகுப்பு 12 ரூபாயுந்தான் ஆகிறதாம்.

* * * *

ஜெர்மனியில் மட்டும் 85,000 குருடர்கள் இருக்கிறார்களாம்.

* * * *

ரஷியாவில் 2 இலட்சம் மாதர்கள் போட்டோ பிடிக்குந் தொழிலை மேற்கொண் டிருக்கின்றனராம்.

* * *

உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய எரிமலை காவாயில் கிலாயா என்னுமிடத்தில் இருக்கிறதாம். இதன் வாய் 3 மைல் குறுக்களவுடையதாக இருக்கிறதாம்.

* * * *

அமெரிக்காவின் மேற்குக்கோடிப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் சிலர் ஒரு வகையான பறவைகளின் இறகுகளினாலேயே வீடு கட்டிக்கொண்டு வசிக்கின்றார்களாம்.

* * * *

உலகின் பல பாகங்களிலும் சுமார் 50 லட்சம் அடிமைகள் இருக்கிறார்களாம். அவர்கள் சராசரி 2 பவுனுக்கு ஒருவர் விகிதம் விற்கப்படுகின்றனராம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

பார்லிமெண்ட் கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கை

எல்லாரும் எதிர்பார்த்த பார்லிமெண்ட் கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கை வெளிவந்து விட்டது. இந்த அறிக்கையில் கண்ட சிபார்சுகள் ஜனநாயகத்துவ ஆட்சி முறைக்கு முற்றிலும் முரணானவை என்பதை மேலோட்டமாகப் பார்த்தாலே நன்கு விளங்கி விடும். வைசிராய்க்கும் மாகாண கவர்னர்களுக்கும் அளவு கடந்த அதிகாரங்களைப் பிரித்து கொடுத்து விட்டு மாகாண சுய ஆட்சி வழங்கி யிருப்பதாக இந்த அறிக்கை கூறுகிறது. இரட்டை ஆட்சி முறை பயனற்றது என்று மனமார ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தும் மத்திய அரசாங்கத்தில் இரட்டை ஆட்சி முறையையே உறுதி செய்திருக்கிறது. "கல்வியினால் ஏற்பட்ட தீவிர மாறுதல்கள், பெரும்போரில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள், மேன்மேலும் வளர்ந்து கொண்டுவரும் தேசீய உணர்ச்சி முதலியவைகளால் இந்தியப் பொதுமக்கட்கு ஏற்பட்டிருக்கும் வேட்கையைப் பார்லிமெண்டார் அலக்ஷியம் செய்து விடுவதற்கில்லை" என்று கூட்டுக் கமிட்டியினர் அநுதாபம் காட்டி நயமான வார்த்தைகளால் அலங்காரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் செய்துள்ள சிபார்சுகள் இந்தியப் பொதுமக்களின் வேட்கையையும் சுதந்தர உணர்ச்சியையும் அணுவளவேனும் லக்ஷியம் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் எப்படி வேலை செய்திருக்கிறது என்று அறியவும் மேற்கொண்டு எத்தகைய சீர்திருத்தங்களை வழங்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கவும் 1927-ம் ஆண்டில் ஸைமன் கமிஷன் இந்தியாவுக்கு வந்தது. அந்த வெள்ளைக் கமிஷனை இந்திய மக்கள் முழுமூச்சுடன் பகிஷ்கரித்தனர். எனவே 1930-ம் ஆண்டில் இந்திய மிதவாதப் பிரதிநிதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு லண்டனில் வட்ட மேஜை மகாநாடு கூட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மிதவாதிகளால் பயன் இல்லை. காங்கிரஸ் காரர்களையும் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அறிவு வந்தபின் இரண்டாவது வட்டமேஜை மகாநாடு கூட்ட வேண்டியதாயிற்று. அதில் காந்தியடிகள் காங்கிரஸின் சார்பில் கலந்து கொண்டார். அதுவும் பயனற்றதாகிவிட்டது. காந்தியடிகள் இந்தியாவுக்கு வந்தவுடன் கைது செய்யப்பட்டார். மீண்டும் சட்டமறுப்புப் போர் தொடங்கியது. மூன்றாவது வட்டமேஜைக் கூட்டம் ஒன்றும் கூட்டப்பட்டது. இவற்றின் பயனாக "வெள்ளைக் காகித" அறிக்கை வெளிப்பட்டது. இந்த வெள்ளை அறிக்கை மிகவும் பிற்போக்கானது என்ற கூச்சல் எங்கும் கிளம்பியது. எனவே இதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவே பார்லிமெண்ட் கூட்டுக் கமிட்டி நியமிக்கப் பட்டது என்பது நேயர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகின்றோம். இவ்வளவு கரணங்கள் போட்ட பிறகும் கூட்டுக் கமிட்டியினர் பழைய பல்லவிகளையே திருப்பித் திருப்பிக் கூறத் துணிந்தது இந்திய மக்களின் வேட்கையையும் உணர்ச்சியையும் அலக்ஷியம் செய்வதாகவே இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுக் கமிட்டியார் செய்துள்ள சிபார்சின்படி சென்னை மகாணத்திற்கு இரண்டு சட்ட சபைகள். கவர்னரே மந்திரிகளை நியமிப்பார். மந்திரி வர்க்கத்தில் சிறு பான்மையோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருக்குமாறு கவர்னர் கவனித்துக் கொள்ளுவாராம். மந்திரிகள் சட்டசபையின் தீர்மானங்கட்குக் கட்டுப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும் கவர்னர் விசேஷ அதி-

காரங்களை அமல் செலுத்தக் கூடியவராகவே இருப்பார். மந்திரிகளின் மீது நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினாலுங் கூட அவர்கள் ராஜிநாமாக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது. இவர்களை நீக்கும் உரிமை கவர்னருக்கே உண்டு. மந்திரிமார்கள் சுதந்தரம் உடையவர்கள் என்று சொல்லப் பட்டாலும் முக்கியமான விஷயங்களில் கவர்னரின் அநுமதி பெற்றாலொழிய எதையும் செய்வதற்கில்லை. மந்திரி வர்க்கம் செய்யும் காரியங்களைக் கவர்னர் அடித்து விடலாம். நிற்க, கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கை இந்தியாவின் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும், வர்த்தக வளர்ச்சிக்கும் மிகுந்த தடை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். வரி விதிக்கும் சுதந்தரம் மிகவும் போலியாகவே சிபார்சு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அந்நிய இறக்குமதிகளுக்குத் தடை வரி விதித்தால் அதில் வைசிராய் தலையிட அதிகாரம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எனவே எல்லா விதத்திலும் கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கையானது எல்லா உரிமைகளையும் பறித்து விடக் கூடியதாகவே விளங்குகிறது என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேக மில்லை. இதை இந்திய மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா? காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டு இவ் விஷயத்தில் தக்க வழி காட்டும் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஸ்நாந உரிமைச் சத்தியாக்கிரக வெற்றி

மத்திய மாகாணம்—நாகபுரிக்கருகில் ராம்தேக் என்பது ஒரு திவ்ய ஸ்தலம். இங்கே பேர் பெற்ற ராமர் ஆலயம் ஒன்று இருக்கிறது. இதைச் சேர்ந்த திருக்குளத்தின் பெயர் அம்பாலா என்பது. இந்தக் குளத்தில் ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரான 21 பேர் சென்ற மாதம் 20-ம் தேதியன்று முயன்றனர். அதிகாரிகளும் "உயர் வகுப்பு" வைதிகர்களும் அவர்களைத் தடை செய்தனர்—"இக் கோவிலும் குளமும் பொதுவானவை அல்ல. மேலும் தேவஸ்தானக் கமிட்டியின் ஆதிக்கத்துக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் உட்பட்டவை" என்று தெரிவித்தனர். ஸ்நாநம் செய்ய வந்தவர்கள் அப்போது திரும்பிச் சென்று விட்டனர். ஆனால் அவர்கள் சும்மா இருக்கவில்லை. பெரிய பொதுக் கூட்டம் ஒன்று கூட்டினர். தங்களுக்கும் அம்பாலாக் குளத்தில் ஸ்நாநம் செய்யும் உரிமை உண்டு என்று தீர்மானித்தனர். ஐந்நூறு பேர் ஊர்வலமாக அக்குளத்திற்குச் சென்றனர். போலீஸார் ஐம்பது கஜ தூரத்தில் அவர்களைத் தடை செய்து நிறுத்தி விட்டனர்—எனினும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்கள் உரிமையை நிலை நாட்டவே முயன்றனர். பிறகு தேவஸ்தானக் கமிட்டியினருக்கும் தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்புத் தலைவர்கட்குமிடையே ராஜிப் பேச்சு நடந்தது. அதிகாரிகளும் ராஜிப் பேச்சில் கலந்து அநுதாபங் காட்டினர். அந்த ராஜி ஏற்பாட்டின் பயனாகத் தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் குளத்தின் முக்கிய பாகத்தில் குளிக்கக் கூடாது என்ற ஏற்பாட்டிற்கு இணங்கினர். அதே குளத்தில் வேறு பாகத்தில் குளிக்கச் சம்மதித்தனர். எதிர்க் கக்ஷியினரும் ஒப்புக்கொண்டனர். அந்த இடத்தில் இதுகாறும் உயர்ந்த இந்துக்கள் மாத்திரமே குளித்துக்கொண்டு வந்தனர். இப்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் தங்களது உரிமையை நிலை நாட்டி விட்டனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். எல்லாரும் சரி நிகர் சமானமாகக் கலந்து குளிக்கவேண்டியதே நியாயம் எனினும் இந்த அளவுக்காவது ராஜி ஏற்பட்டதைக் கண்டு மகிழ்கின்றோம். இருதரத்தாரும் பிடிவாதங் காட்டா

மல் விட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதாகும். ஏனைய இடங்களிலும் இவ்வித ராஜி ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றால் தீண்டாமைப் பேய் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்துவிடும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் இல்லை. அந்தக் காலம் விரைவில் வரவேண்டுமென்பது நமது கோரிக்கை.

உப்பு எடுக்கும் உரிமை

காந்தி—இர்வின் உடன்படிக்கையில் கண்ட ஷரத்துக்களெல்லாம் இப்போது காற்றில் விடப்பட்டிருந்தாலும் உப்பு எடுக்கும் உரிமை மட்டும் நிலைத்து நிற்பதற்கு மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியதே. இதுவுங்கூடப் போய் விட்டதோ என்று காந்தியடிகளும் ஐயங் கொண்டிருந்தார். எனவே இவ்வுண்மையை அறிந்துகொள்ளும் நோக்கத்துடன் அடிகள் இந்திய அரசாங்கப் பொக்கிஷ மந்திரியாயிருந்த ஸர் ஜார்ஜ் ஷுஸ்டருக்குச் சென்ற மார்ச்சு மாதத்தில் ஒரு நிருபம் எழுதினார். அதற்கு அவரும் பதில் எழுதி யிருந்தார். இந்த இரண்டு பேருக்குமிடையே நிகழ்ந்த கடிதப் போக்கு வரவு விவரங்கள் சமீபத்தில் வெளியாகி இருக்கின்றன. பொக்கிஷ மந்திரி கொடுத்த பதிலிலிருந்து உப்புக் கிடைக்கும் இடங்களில் அதை எடுத்துக் கொள்ளும் உரிமை பறிக்கப்படவில்லை என்பதைக் காந்தியடிகள் தெரிந்து கொண்டார். எனவே அது காரியத்தில் பயன்படும்படிச் செய்யவேண்டும் என்ற நன்னோக்கத்துடன் அவர் எல்லாருக்கும் விவரம் தெரிவித்திருக்கிறார். காந்தி இர்வின் உடன்படிக்கையில் உப்பு எடுக்கும் உரிமை மக்கள் பால் இரக்கங் காட்டும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விதிக்கப்பட்டது. இர்வின் பிரபுகூட அந்த நோக்கத்தை ஒட்டியே அதை ஒப்புக்கொண்டார். ஏழை மக்கட்கு உதவி செய்யும் உத்தேசத்துடன் காந்தியடிகள் அரசாங்கத்தாருடன் ஒத்துழைத்து இந்த உரிமையைப் பெற்றார் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஏழை மக்கள் சொந்த உபயோகத்தின் பொருட்டும் சொந்த ஊரில் விற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டும் கிடைக்கும் இடங்களில் உப்பு எடுத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது செய்து கொள்ளலாம் என்று காந்தி—இர்வின் உடன்படிக்கையில் விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுகாறும் இந்த விதி துர்விநியோகம் செய்யப்பட்டதாகவும் அதனால் அதை அமலுக்குக் கொண்டு வரவில்லை என்றும், இந்த உதவியை விரும்புவோர் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டால் தகுந்த ஏற்பாடு செய்வதாகவும் ஸர் ஜார்ஜ் ஷுஸ்டர் தெரிவித்திருக்கிறார். தமிழ்நாட்டில் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ராமநாதபுரம்—முதுகுளத்தூர் தாலூக்காக்கள்—தஞ்சை ஜில்லாவில், திருத்துறைப்பூண்டி, பட்டுக்கோட்டைத் தாலூக்காக்கள்—செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் செங்கற்பட்டுத் தாலூக்கா ஆகிய இடங்களில் உப்பு எடுத்துக்கொள்ளலாம். எனவே, இந்த இடங்களில் உள்ள பொதுநலத் தொண்டர்களும் ஏனைய அன்பர்களும் இவ்வுண்மையை ஏழை மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு உள்ள அதிகாரிகட்கு அவர்கள் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள உதவி செய்ய வேண்டும். ' விதியைக் கடந்து துர்விநியோகம் செய்யாமல் இருக்க எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும். உப்பு அற்பமானது என்றாலும் அநேக ஏழைகட்கு மிகுந்த உதவியா யிருக்கும் என்பதை விரிக்கவும் வேண்டுமோ?

நீல அறையின் மர்மம்

(எல். எஸ். [illegible].)

(399-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

டாக்டர் நடேசன்:—ஏனென்றால் நேற்றைய தினம் நீல அறைக்கு வந்துவிட்டுப் போன ஸ்திரீ யாரென்று மீனாளுக்கு நிச்சயம் தெரியும். நம்மிடம் சொல்லாமல் மறைக்கிறாள்—என்றார்.

இந்த சமயத்தில் நான் அவரைப் பார்த்து, "நீங்கள் பல்லாவரத்தில் நடந்த கொலையைப்பற்றிப் பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்க, அவர் "ஓ! ஒரு எழுத்து விடாமல் படித்தேன்—அவ்விஷயம் மிக்க அதிசயமாகவே யிருந்தது. அந்த சமயத்தில் நான் வேறு ஒரு முக்கிய வேலையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். இல்லாவிட்டால் நான்கூட பல்லாவரத்திற்குப் போயிருப்பேன்" என்றார்.

நான்:—அந்தக் கொலை விஷயம் அதிசயமா யிருக்கிறது என்று ஏதோ சில காரணங்களால் நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். எனக்கும் இவ்விஷயம் அதிசயமாகத் தோன்றுகிறது; எப்படி யென்றால் நமது பாலாமணியம்மாள் பல்லாவரத்தில் கொலை நடந்த இரவு விருந்தாளிகளி லொருவளாக இருந்திருக்கிறாள்.

டாக்டர் நடேசன்:—என்ன! என்ன! கொலைநடந்த ராத்திரி பாலாமணி பல்லாவரத்திலா இருந்தாள்!

நான்:—ஆம்.

டாக்டர் நடேசன்:—அந்த நாளில் மீனாள் எங்கு இருந்தாள்?

நான்:—அவள் அன்று ராத்திரி எங்கிருந்தாள் என்று எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியாது. கொலை நடந்த தினம் மாலை அவள் பல்லாவரத்திலிருந்தா ளென்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்...... மாசிலாமணி முதலியாரின் மனைவிக்கும் பாலாமணி யம்மாளுக்கும் நெருங்கிய நேசமுண்டு.

டாக்டர் நடேசன்:—அப்படியானால் இந்தக் கொலையைப் பற்றிய ரகசியம் பாலாமணிக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஏன்? உங்களுக்கும் இந்த ரகசியம் தோன்றுகிற தல்லவா?

நான்:—ஆம். இவ்விஷயத்தில் எனக்குப் பாலாமணியின் பேரில் சந்தேகந்தான்.

டாக்டர் நடேசன்:—அந்தம்மான் பேரில் நீங்களும் சந்தேகப் படுகிறதாகத் தெரிவிப்பது என்னுடைய யோசனைக்கு மிகுந்த அநுகூலமாயிருக்கிறது.

நான்:—நீங்கள் சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லையே; நான் கூறுவதால் உங்களுக்கு எப்படி அநுகூல முண்டாயிற்று?

டாக்டர்:—நீல அறைக்கு வந்துவிட்டுப் போன மர்ம ஸ்திரீ யார் என்று நிச்சயமாய்த் தெரிந்து கொண்டேன்.

நான்:—அவள் யார்?

டாக்டர் நடேசன்:—'சாரதா' என்ற பெயருடைய ஒரு ஸ்திரீ!—என்று பதிலுரைத்தார்.

"சாரதாவா?.........அந்த சாரதாவைக் கண்டுபிடித்து விட்டீர்களா!" என்று தாங்க வொண்ணாத ஆச்சரியத்துடன் நான் கேட்க அவர், "ஆம். அவளைக் கண்டுபிடித்து விட்டேன்!" என்றார்.

9—வது அத்தியாயம்

சாரதா?

டாக்டர் நடேசனைப் பார்த்து 'சாரதா யார்?' என்று நான் கேட்டதற்கு அவர் "அந்த ஸ்திரீயார் என்று எனக்கு இன்னமும் தெரியாது. அவளுடைய பெயர் மாத்திரம் சாரதாவென்று எனக்குத் தெரியும். லோகநாதம்! அவள் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரியும் போலிருக்கிறதே" யென்றார். இதற்கு நான் "தெரியாது; உங்களுக்குத் தெரிந்தது போலவே அந்தப் பெயர் மட்டும் எனக்குத் தெரியும்" என்றேன்.

இதைக் கேட்டதும் டாக்டர் நடேசன் என்னையே உற்றுப் பார்த்தார். உண்மையைக் கூறுமிடத்து என்னுடைய வார்த்தைகளையே அவர் நம்பவில்லை யென்று என் மனதிற்பட்டது. சாரதா யார் என்பதாக எனக்குத் தெரியுமென்றும் நான் அவரிடம் சொல்லாமல் மறைக்கிறேனென்றும் அவர் சந்தேகித்து அப்பால் நான் கேட்ட கேள்விகளுக் கெல்லாம் பதிலே சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்துவிட்டார். தற்சமயம் அவரிடம் அதிகப் பேச்சுப் பேசக்கூடாதென் றெண்ணி அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு டாக்டர் மல்லையாவின் வைத்தியசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

எனக்கு வேண்டிய திரவியம் கிடைத்து விட்டபடியாலும் என் மனதைக் கொள்ளைகொண்ட கட்டழகி பூந்தமல்லியிலிருக்கிறபடியாலும் அன்றைய தினமே டாக்டர் மல்லையாவிடம் எனது நிலைமையை வேண்டியவரையில் தெரிவித்து அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பூந்தமல்லிக்குப் புறப்பட்டுவிட்டேன்.

அங்கு பாலாமணியம்மாள், அவளுடைய கணவன், மீனாள்—மூவரும் எனக்கு அன்பார்ந்த நல்வரவு கொடுத்தார்கள். முக்கியமாக நான் மீனாளின் முகத்தையே உற்றுப் பார்த்தேன்; நான் அங்கு வந்திருப்பது அவளுக்கு சந்தோஷகரமாகவே யிருந்தது. "பிரதி தினமும் நீங்கள் வருவீர்கள், வருவீர்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்துக்கொண்டேதா னிருந்தேன். நீங்களில்லாமற்

போனால் என் மனதிற்குத் திருப்தியே கிடையாது" என்று அவள் சிறிது வெட்கத்துடன் கூறினாள்.

அவர்களுடைய பங்களாவில் எனக்காக விடப்பட்ட அறை நன்றாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. என்னறைக்குப் பாலாமணியம்மாளும் மீனாளும் அடிக்கடி வந்து பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டுப் போவார்கள்.

மத்தியானம் சாப்பாட்டு நேரமாயிற்று. புருஷர்க ளெல்லோரும் வரிசையாகப் பந்தியில் உட்கார்ந்தார்கள். இன்றையதினம் எனக்காகவே தடபுடலாக விருந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. நான் பந்தியின் நடுவே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன்.

பரிமாறும் வேலை சமையற்காரர்களைச் சேர்ந்த தானாலும் நான் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதற்காக என் மனதைக் கவர்ந்த மின்னற் கொடியாள் ஏதோ சிற்சில பதார்த்தங்களைப் பந்திக்குப் பரிமாறிக்கொண்டே வந்தாள். வரிசையாகப் பரிமாறிக்கொண்டு வரும்போது என் இலைக்கு நேராக சற்றுத் தயங்கி நின்று என்னையே பார்த்துக்கொண்டு பரிமாறினாள். நானும் அவளையே பார்த்தேன். இந்த சமயத்தில் நான் அவளுடைய கழுத்திலிருந்த ஒரு வைரமாலையைப் பார்த்துவிட்டு ஆச்சரியப் பட்டேன். என் கலியாணம் நடந்ததினம் இரவு இவள் குருவிக்காரன் தெருவில் சவம்போல் மூர்ச்சையாகக் கிடக்கும்போது இவளுடைய கழுத்திலிருந்த வைரமாலையை நான் இவளது ஞாபகார்த்தமாக எடுத்து வைத்துக்கொண்டே னென்பது நமது நேயர்கள் மறந்திருகக மாட்டார்கள். தற்சமயம் அதே விதமான வேறொரு வைரமாலையை, யிவள் அணிந்து கொண்டிருந்தது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. இதில் என்ன ஆச்சரிய மென்றால் இந்த வைரமாலையின் உருவம் புதிதாயும் மற்ற சாதாரண மாலைகளைப் போலில்லாமலும் இருந்தது. இதில் சில அடையாளங்களும் செய்யப்பட்டிருந்தன. இவள் முன் அணிந்திருந்த வைரமாலையும் இதே உருவா யிருந்தபடியால் இதில் எனக்கு சந்தேக முண்டாயிற்று. இம்மாலையை மீனாள் அணிந்து கொள்வதே ஒரு ரகசிய அடையாளத்தின் பொருட்டுத் தான் என்று எண்ணிக் கொண்டேன். இவ்விரகசிய அடையாளம் என்னவா யிருக்கக் கூடுமென்று எனக்குக் கொஞ்சங்கூடப் புலப்படவில்லை.

187525

போஜன மெல்லாம் செவ்வனே முடிந்தபின் விருந்தாளிகளுக்காக ஏற்பட்ட அறையில் நானும் மீனாளும் சென்று சாதாரணமாக ஒருவருடைய சௌக்கியத்தைப்பற்றி யொருவர் பேசத் தொடங்கினோம்.

நான்:—(மீனாளைப் பார்த்து) இப்பொழுது உடம்பில் யாதொரு அசௌக்கியமும் கிடையாதல்லவா?

மீனாள்:—ஒன்றுங் கிடையாது.........இது போகட்டும். டாக்டர் நடேசன் மறுபடியும் நீல அறைக்குப் போய் ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்தாரா? உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே?

நான்:—இல்லை, எனக்குத் தெரியாது. அவர் தன் வேலையை யெவருக்கும் தெரிவிக்காமல் இரகசியமாகச் செய்துகொண்டு வருகிறாரென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் அவரைக் கண்டபோது ஒரே ஒரு சமாச்சாரம் அவர் என்னிடம் சொன்னார்.

மீனாள்:—அந்த சமாச்சாரம் என்ன?

" ஆனந்தபோதினி " பஞ்சாங்கம்.

பவஞு மார்கழிமீ—கலியுகாதி 5036, சாலிவாகனம் 1857,
பசலி 1344, கொல்லமாண்டு 1110, ஹிஜரி 1353,
இங்கிலீஷ் 1934ஞு டிசம்பர்மீ—1935ஞு ஜனவரிமீ

மார்கழிமீ	டிசம்பர்மீ	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	ஞா	ஏகா45-18	அஸ் 45-13	சித்60	சர்ல ஏகாதசி, வைகுண்ட ஏகாதசி, முக்கோட்டி ஏகாதசி [துவாதசி
2	17	திங்	து42-45	பர46-10	சி46-10ம	மச்ச துவாதசி, அகண்ட
3	18	செவ்	திர45-13	கி✻48-8	சி48-8அ	கிருத்திகை, பிரதோஷம்
4	19	புதன்	சது46-53	ரோ51-13	சித்60	பாஷாண சதுர்த்தசி
5	20	வியா	○49-45	மிரு55-28	மர60	பௌர்ணமி, சந்திர பூஜை
6	21	வெள்	பிர53-45	திரு60	சித்60	ஸ்ரீ நடராஜர் அபிஷேகம்
7	22	சனி	துதி58-50	திரு0-43	சித்60	ஆருத்திரா தரிசனம்
8	23	ஞா	திரி60	புன7-8	சித்60	திருதினஸ்பிருக் [நான்
9	24	திங்	திரி4-55	பூச14-20	சித்60	சங்காஷ்ட சதுர்த்தி, கரி
10	25	செவ்	சது11-38	ஆயி22-8	சித்60	நவக்கிரகசாந்தி செய்ய
11	26	புத	பஞ்18-25	மக29-53	சி29-53அ	விதைவிதைக்க, கரிநாள்
12	27	வியா	சஷ்24-50	பூர37-15	சி37-15ம	சித்திரம் எழுத
13	28	வெள்	சப்30-18	உத்42-45	சி42-45அ	கெற்போட்டம் கா-31-48
14	29	சனி	அஷ்34-13	அஸ்48-28	மர60	அஷ்டகசிராத்தா [மேற
15	30	ஞா	நவ36-20	சித்51-30	சித்60	திஸ்ரோஷ்டகா, வாகன
16	31	திங்	தச36-30	சுவா52-35	அ52-35ம	விதைவிதைக்க
17	1	செவ்	ஏகா34-33	வி51-33	ம51-33சி	சர்வ ஏகாதசி
18	2	புத	து30-38	அ48-45	சித்60	பிரதோஷம் [மழை
19	3	வியா	திர25-3	கே44-23	பி44-23சி	மாசசிவராத்திரி, 10-க்குள்
20	4	வெள்	ச●18-15	மூல38-53	அ38-53பி	சர்வத்திர அமாவாசை
21	5	சனி	அமா10-33	பூரா32-38	சித்60	
22	6	ஞா	பிர2-13 துதி53-43	உத்26-5	அமி60	
23	7	திங்	திரி45-28	திரு19-33	அ19-33சி	
24	8	செவ்	சது37-50	அவி13-20	சி13-20ம	
25	9	புதன்	பஞ்31-8	சத7-55	சி7-55அ	
26	10	வியா	சஷ்25-30	பூர3-30	சித்3-30ம	
27	11	வெள்	சப்21-15	உத்0-23 ரே58-38	சுத்0-23அ	
28	12	சனி	அஷ்18-23	அஸ்58-23	சித்60	
29	13	ஞா	நவ17-8	பர59-38	சித்60	போகி பண்டிகை, மகாவி நாழிகை-51 விஞடி-31

1935ஞு ஜனவரிமீ

சனி	5-தனு-புத 19-மகர-சுக்		சே
—			—
ராகு	24-மகர-புத 26-துலா-செ		
சூரி சுக்	புத	குரு	செவ்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE " ANANDA BODHINI " PRESS,
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

புதிய நாவல்! புதிய நாவல்!!

வெளிவந்துவிட்டது! வெளிவந்துவிட்டது!!

நீங்கள் நீண்ட நாளாக எதிர்பார்த்திருந்த
ஸ்ரீமான்-ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் எழுதிய

அரசூர் இலக்ஷ்மணன்

அல்லது

அதியற்புதக் கள்ளன்

என்னும் புதிய நாவல் தயாராய்விட்டது.

இந்நாவலில் அரசூர் இலக்ஷ்மணனது சாமர்த்தியச் செயல்களும், அதிசயத் திருட்டுகளும், சுரங்க என்ஜினீரும், நூதன நீர்மூழ்கிக் கப்பலைச் செய்யும் முறைகளைத் தெரிந்தவருமான லோகநாயகன் என்பவர் என்ன ஆனார் என்பதைப் போலீஸாரும், துப்பறிபவர்களும் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்க இவ்வரசூர் இலக்ஷ்மணன் அவ்வுண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதும், கொலைகாரர்களான எத்தூர் வீரண்ணனையும் அவனது சகோதரன் அழகப்பனையும் நடுங்க வைத்து உண்மை யறிவதும், சிறையிலிருந்தவாறே ஒரு பிரபுவின் வீட்டில் கொள்ளை யடிப்பதும், தான் செய்யும் களவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவாறு துப்பறிபவர்களைத் திண்டாடவைப்பதும், இலக்ஷ்மணன் நல்லம்மாள் மீது காதல்கொண்டு மயங்குவதும், பிரசித்திபெற்ற துப்பறியுஞ் சிங்கம் ஆனந்த லிங்கின் அரிய முயற்சியும், கடைசியில் அரசூர் இலக்ஷ்மணனே கொள்ளையடிப்பதை விட்டுத் துப்பறியும் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் பிரசித்தி பெறுவதும் படிக்கப் படிக்க இன்பத்தைப் பயக்கும். சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. உடனே ஆர்டருக்கு முந்துங்கள். சுமார் 600 பக்கங்கள் கொண்ட

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

கிருஷ்ணஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமார்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்திமதிகளும், கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற்கிணங்க தீமைபுரிவோர்படும் பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அணு 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

6

ஓர் சிறந்த தமிழ்நூல் வெளியீடு

நாலடியார் மூலமும்

விரிவான உரையும்.

சேம்பூர் வித்வான்-வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை அவர்களைக்கொண்டு இந்நூல், மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் தழுவிப் புதிதாக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஜைன முனிவர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அப்பாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த நீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படும் திருக்குறளோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகப் நற்பல நீதிகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பயன் தரத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடைதற்கு இந்நூல் நல்ல வழிகாட்டி யாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் படிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'பதுமனார்' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர், பால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரையொன்றும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பால்களையும், பதினொரு இயல்களையும், நாற்பது அதிகாரங்களையும், நானூறு செய்யுட்களையு முடையது.

இந்நூலுக்கு, முன் பதுமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையாரே படித்துணரத் தக்க பழந்தமிழ் நடையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாரும், சாமானியக் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியனவா யிருப்பதாலும் எவரும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எளிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற் கிசைந்து, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும் எவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை நன்கு விளக்கிக்காட்டி மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத் தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விரோதமாகவும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விளைவித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான பொருள்கள் விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளங்காமல் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல்களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விதத்தில் அமைக்

கப்பட் டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளங்காதிருந்த பொருள்கள், இந்நூற் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இதுவரை இந்நூலுரைகளிற் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வுரையில் நூதனமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் முதற் செய்யுளுரையில் ஜைனமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்தெழுதப் பட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஜைனர்களும் காலவடைவில் சில பாடல்களுக்குத் தெரிவித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வுரையில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்களும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல் சூத்திரங்களின் உதாரணங்களாலும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, நீலகேசி, சூடாமணி நிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநூற்றந்தாதி முதலிய இலக்கிய நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதுவரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்ததில்லை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு நன்கு விளங்கும். இது கிரௌன் 16-பேஜ் அளவில் 51-பாரங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கமுள்ளதாயும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிப் படிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜூ செட்டியார், எம்.பி. பி.ஜ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து நடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதியும், உண்மையும், அன்பும் நிலைகுலைந்து, மூலை முடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகிவரும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இந்நாவல் வரையப்பட்டது. இதில் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்தியர் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிகளடங்க பலதிறத்து மனிதர்களின் சுபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் சூழல்களும், நண்பர்களின் அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்தரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அத்தாட்சிகளோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து நற்பயனடைந்து இன்புறுவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, சென்னை.

பகவத்கீதை வசனம்

ஸ்ரீ மகாத்மாவினுல் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதும், ஸ்ரீ சங்கார், ஸ்ரீ ராமாநுஜர், ஸ்ரீ மாத்வர், ஸ்ரீ நீலகண்டர் முதலிய சமயாச்சாரியர்களின் வியாக்கியானங்கட்குப் பாத்திரமாக விளங்கியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுல் அருளிச் செய்யப்பட்டதுமாகிய பகவத்கீதையைச் சிறிது கல்வியறிவுள்ள ஆண்களும் பெண்களுங்கூடப் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் அதி பிரபல நாவலாசிரியரும், கைவல்ய நவநீத வசன நூலாசிரியருமாகிய ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எளிய இனிய வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

அழகிய காலிகோ கட்டடம். இதன் விலை ரூ. 1—8—0.

காதலி ? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணு 10.

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் இன்றியமையாத படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேர்த்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூர்ணமாய்க் கவர்ந்து இரண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா. 8.

திருவருட்பா.

(அடக்க விலை)

நானது வரையில் கிடைத்த பல அரிய உபதேசங்கள், உண்மை நெறிகள், சன்மார்க்க வெளியீடுகள் அடங்கியது. தடித்த கிலேஸ் காகிதம் சுத்தமான பதிப்பு, பலமான அழகிய பட்டு கலிகோ பைண்டு. ஒவ்வொன்று சுமார் ஆயிரம் பக்கங்கள். 2-வால்யமும் ரூபா 6 தான். தபால் அல்லது ரயில் செலவு வேறு. சொற்ப பிரதிகளே கைவசமுள்ளன. முந்தினவோர்க்கே கிடைக்கும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குமிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்யவந்தனுக தோன்றிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனுக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணுதிசயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூல்களைப் படித்த பலனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மிகு சொற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாக்ஷமுண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோண்ட
ரோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்தமான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமிடேஷன் வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப் பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்தது போலவே இருக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைக்கெடியாரம்.

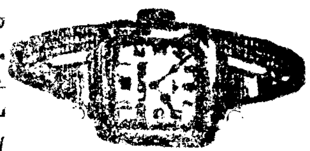

எங்கள் ரிஜிஸ்டர்டு ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்றுபோவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்கூட ரிப்பேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குகிறவருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்பப்பெறும். இனாம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஆர்டர் கொடுக்க உடனே எழுதுங்கள்.

சுபீரியர் வாட்சு கம்பெனி கெடியார வியாபாரிகள், [illegible]

ஸ்ரீ மஹா பாரதம் விராடபர்வ வசனம்

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபருவம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடையுடன் பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; சித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் யாவருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், [illegible] நெ. 157, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

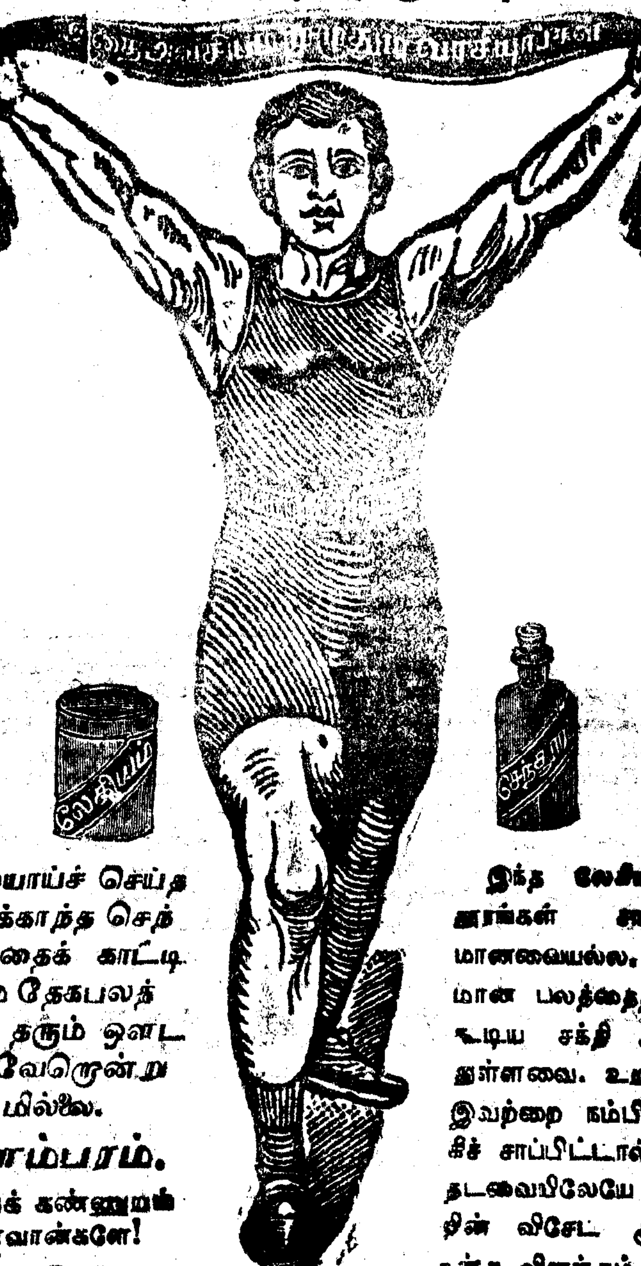

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

அயக்காந்த செந்தூரமும்

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஔடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே!

இந்த லேகிய செந்தூரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தரக்கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் விசேட குணம் தெரிந்து விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால்
நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குன்மரோகம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஓடுவாய்வு, பித்த எப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஷீனம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல் நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, நகக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளைக்கு வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தகும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகாரத்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக டை லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அனேயம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம், மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட குப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் வருமுற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அநாவசியம். இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அணா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பினாங்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பினாங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,
44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

அழுதவன் சிரிப்பான்!!

இதில் குணமில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனாம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமான ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஓர் ஔஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனானி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாள்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், நட்டுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி அணா 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இனாம்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய ஸ்ரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், கபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுநிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கரும்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது தேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் தூளி

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்நோய் மருந்து

இது கண்நோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலைப் பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணாக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி வேறு.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்திலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருந்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கணை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ்வியாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வீதம் உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊறிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதியைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணா 6.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக் காயங்கள், சிரம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடூரமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய ரோகங்களுக்குக் கைகண்ட ஔஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணா 4.
1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற சப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விசாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகலட்சணமும் வசீகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட்டு மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுபவ மருந்து இது. பத்தியம் இடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளாதிருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள ரோகங்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4.
வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய தொடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு சேர்தலாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இதன் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் சுனி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுப்புது வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். பத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் சேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப்பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷினுடன் ஒரு பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

ராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, தம்புசெட்டி தெரு, மதராஸ்.

ருதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே நிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜுரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

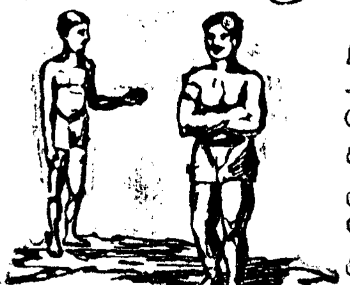

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. நவீன இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்திலுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஔஷதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஔஷதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப்பட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வரவுக்கு மிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலஹீனப்பட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் நொந்து ஹீனதிசை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் மேற்படி ஔஷதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஔஷதத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2—0—0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

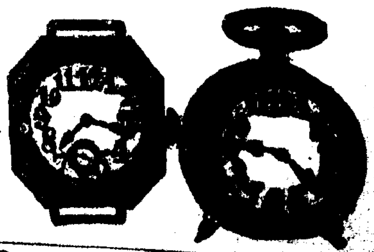

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம்பீஸ் இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம், மூன்றுங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இந்நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இல்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூன்றும்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்களென்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	ரதி சாஸ்திரம் ...	1	4	0
இல்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ...	1	0	0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	மதனரதி ரஹஸ்யம் ...	2	0	0
மாதர் நீதி ...	1	0	ரதிமதனசிருங்கார ரகஸ்யம்	1	0	0
இல்லற இன்பரகசியம் ...	0	8	மாயாஜால விநோதம் ...	1	0	0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம் ...	3	0	மனோவசிய சாஸ்திரம் ...	1	8	0
முத்தத்தின் மர்மம் ...	1	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம் ...	1	8	0

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஔஷதம், விஷசுரம் முதலிய எத்தகைய ஜுரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டும் மற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி காட்டுங்கொண்டு மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொள்ளுதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீரண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசீகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலியுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளிகள் வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6,7-துளிகள் வரையிலும் காலைமாலை இருவேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லோரும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

முதல்தரமான—V. H. R. A Quality

பெருங்காயம்.

அநேகர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தருவித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சரசமாயும் எங்களிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2. } தபாற்கூலி
½-இராத்தல் ரூபா 1—1—0. } வேறு.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனும் சாமான்கள் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விலை அணா 12.

இனும் சாமான்:-1 சென்டுபுட்டி, 1 பெட்ரும் படம், 1 ஜல்வாது பில்லை, 1 கலர் சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

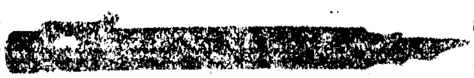

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய நிப்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; டை சர்ட் பொத்தான்கள் செட் 12; டை கல்லிழைத்த புரூச்; 1; ஜப்பான் நாதன பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த சீப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காம்பினேஷன் நாதன சாவி வளையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலரக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த நிப்புகள் 12; மணி பர்ஸ் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; சென்ட் புட்டி 1; தேசிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலரக சேப்டி பின்கள் 25; ஆக 180 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

[illegible] டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

		Rs.	As.
Mysteries of the court of London	17 vols.	17	0
Joseph Wilmot	8 ,,	5	0
Ellen Percy	8 ,,	5	0
Mary Price	8 ,,	5	0
Rye House Plot	4 ,,	3	0
Young Duchess	4 ,,	3	0
Omar	4 ,,	3	0
Rosa Lambert	4 ,,	3	0
Margaret ...	4 ,,	3	0
Loves of the Harem	4 ,,	3	0
Massacre of Glencoe	4 ,,	3	0
Virgin's Kiss	4 ,,	3	0
Cannonbury House	3 ,,	2	4
Mysteries of Old London	3 ,,	2	4

		Rs.	As.
Pope Joan ...	3 vols.	1	12
Necromancer	3 ,,	2	4
Wagner, the Wehr Welf	3 ,,	1	12
Soldier's Wife	2 ,,	1	8
May Middleton	2 ,,	1	8
Faust ...	2 ,,	1	8
Leila ...	2 ,,	1	8
Robert Macaire	2 ,,	1	4
Mary Stuart	2 ,,	1	4
Seamstress		1	8
Alfred ...		1	8
Grace Darling		0	12
Young Fisherman		0	10
Stories Told by a Gendarme		0	12
Mysteries of Paris by Eugene Sue		1	0

SUPERIOR WATCH CO., P. B. No. 167, MADRAS.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து. மயிர் போக்கவேண்டிய இடத்தில் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்து கழுவினுல் மயிர் போய் விடும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 8.

அற்புத எலக்டிரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது நூதனமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்தர்கள் ஆண் பெண் இருபாலர்களும் உபயோகப் படுத்தலாம் இம் மோதிரத்திற் குள்ளிருக்கும் எலெக்டிரிக் பவர் குறையாமல் எக்காலமும் நீடித்திருக்கும். தாங்கள் நோய்வராமல் தடுத்துக் கொள்வதற்கும், இருக்கும்நோயைகுணப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் இம் மோதிரத்தை உபயோகியுங்கள்! இம்மோதிரமானது 8-வித வேலைகளைக்கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி தேகமெங்கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வாந்திபேதி, தொத்து வியாதிகள், மலேரி, இன்புளுயன்சா, க்ஷயம், குஷ்டம், பிளேக், நீரிழிவு, அஜீரணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், சூலை முதலிய கொடூரமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன.

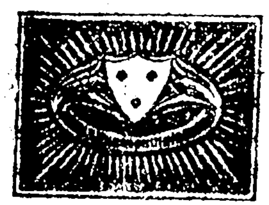

மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0
மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3—12—0

[illegible] டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும்

மகா சந்தனாதித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனாதித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான சரக்கு வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

நூற்றுக்கணக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளையெல்லாம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காயிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருவதால் கண்ணெரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், காவறட்டி, கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலுண்டான துர்நாற்றங்கள், சொறி, சிரங்குகள், நமைச்சல், பீனிசம், கபாலசூலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ஞாபகசக்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையின் கொதிப்பு நீங்கிக் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, துடிதுடிப்பு, தலைமயக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சீதள பதார்த்தங்களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பகல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1-12-0
இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1-0-0

வாத ஜீர்ணாபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் அக்னி மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் தீரும். பத்திய விவரம் மருந்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனலட்சுமி ...

கே. கி. வேங்கடேசமேஸ்திரி ... ...